СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.25 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.25

РІК CV П'ЯТНИЦЯ, 18 ГРУДНЯ 1998 ЧИСЛО 25 VOL. CV FRIDAY, DECEMBER 18, 1998 No. 25

Послання владик наших Церков з нагоди Різдва Христового

ГОСПОДЬ — БЕЗКОНЕЧНА ЛЮБОВ

ВСЕЧЕСНОМУ ДУХОВЕНСТВУ,
ПРЕПОДОБНОМУ ЧЕРНЕЦТВУ
ТА БОГОЛЮБНИМ ВІРНИМ —
МИР У ГОСПОДІ І НАШЕ АРХИЄРЕЙСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ!

Радісний празник Різдва Христового нам постійно нагадує про ту превелику любов, якою Бог Отець, Творець неба й землі, так „нас полюбив, що сина свого Єдинородного дав, щоб кожен, хто вірує в нього, не загинув, а мав життя вічне" (Ів. 3:16). Так ото, дорогі в Христі, прихід Господа нашого Ісуса Христа на землю — це дар той пребагатий, яким Отець наш Небесний виявив свою любов до нас, своїх гріхом обездолених дітей.

Тому Святіший Отець, Папа Іван Павло II, цей останній, тобто 1999 рік, рік наших приготувань до небувалого Двотисячного Ювілею приходу Сина Божого на землю для спасіння людського роду, присвятив першій особі Пресвятої Трійці, Богу Отцю та його безконечній любові до нас. Тож почнемо вглиблюватися в таїнство особи Бога Отця, щоб бодай до якоїсь міри ми могли збагнути його „превелику любов, якою він полюбив нас" (Еф. 2:4).

Ми — Божі створіння і вповні залежні від Бога, нашого Творця. Він створив нас, як запевняє св. Пророк, „собі на славу" (Іс. 43:7). Тож

(Закінчення на стор. 14)

СПОВНІМОСЯ РАДІСТЮ І БЛАГОДАТТЮ РІЗДВА!

ВСЕЧЕСНОМУ ДУХОВЕНСТВУ, ПРЕПОДОБНОМУ ЧЕРНЕЦТВУ ТА ВІРНИМ
СТАМФОРДСЬКОЇ ЄПАРХІЇ,
„ЩО В БОЗІ ОТЦІ Й ГОСПОДІ ІСУСІ ХРИСТІ!"

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Наближаючись до Великого Ювілею, початку Третього Християнського Тисячоліття, яке святкуватимемо в 2000 році, Церква запрошує нас звернути молитовну увагу на Бога Отця, Хто післав Свого Сина спасти нас. Св. Апостол Павло закликає нас: „І дякуйте за все завжди Богові й Отцеві в ім'я Господа Нашого Ісуса Христа".

„Як Бог миру й Отець щедрот, Він послав до нас ангела великої Своєї ради, що спокій подає нам". Своїм утіленням знищивши гріх і смерть та знівечивши силу диявола, Ісус Христос, Син Божий, через Нього бо Отець „показав сотворенню Свою милість" Свого Отця. Ісус Христос

(Закінчення на стор. 15)

ХРИСТОС — ЄДИНА НАДІЯ ДЛЯ ЛЮДСТВА

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА

„Та ангол промовив: Не лякайтесь,
бо я ось благовіщу вам радість велику,
що станеться людям усім.
Бо сьогодні в Давидовім місті
народився для вас Спаситель,
Який є Христос Господь".

Єв. Луки 2:10-11

Христос родився — Славте Його!

Дорогі в Христі Ісусі брати та сестри, щиро вітаємо вас у любові нашого Господа Ісуса Христа й бажаємо вам радісних святкувань Різдва Христового й Нового Року. Нехай Господь Бог дасть вам благословенний 1999 рік!

Під час різдвяної пори пошта перевантажена пересилкою мільйонів листів-поштівок зі святковими привітаннями. Чи чуємо й читаємо змістовні привітання від друзів і від наших церковних та державних керівників. Ми їх з ра-

(Закінчення на стор. 15)

Самоспалення на Донбасі

Самоспалення здійснив о 3-й годині ночі у понеділок Олександер Михалевич, 1963 року народження, батько трьох дітей, колишній гірник шахти ім.Баракова, який брав участь у пікетуванні Луганської обласної державної адміністрації разом з краснодонськими шахтарями. О. Михалевич обілляв себе бензином у наметі, потім вийшов до фонтану, що знаходиться в центрі скверу біля обласної адміністрації, і підпалив себе. Шахтарі разом з працівниками правоохоронних органів загасили вогонь на палаючому гірнику.

Зараз О.Михалевич перебуває в реанімації. У нього обгоріло до 50 відсотків шкіри тіла,

(Закінчення на стор. 6)

Олександер Ткаченко осуджує арешт Лазаренка

"Неподобством" назвав затримання народного депутата України, члена Ради Европи Павла Лазаренка в Швайцарії голова ВР України Олександер Ткаченко, виступаючи на прес-конференції для журналістів за результатами робочого візиту на Сумщину в суботу. Він також зазначив, що поліція та власті Швайцарії надали можливість розібратися у справі П. Лазаренка українським правоохоронним органам.

Як уже повідомлялося, колишній прем'єр-міністер України і діючий депутат Верховної Ради Павло Лазаренко був арештований швайцарською поліцією 3 грудня цього року із пред'явленим йому звинуваченням у „відмиванні" грошей.

Адвокат Павла Лазаренка повідомив, що Лазаренко може внести заставу під своє звільнення з-під арешту в сумі 3,6 млн. долярів і що ці гроші леґальні.

(Закінчення на стор. 6)

Президентські вибори: портрети претендентів

Олександр Ткаченко

Ще рік тому на політичному Олімпі постать 59-літнього Олександра Ткаченка серйозно не розглядалася у контексті наступних президентських виборів. Частково це можна пояснити тим, що на той час він мав дещо другорядну ролю у вищому законодавчому органі, обіймаючи посаду першого заступника голови Верховної Ради. Щоправда, ім'я першого віце-спікера доволі яскраво „світилось" у 1995 році, але О. Ткаченка згадували лише у неґативному контексті, бо Генеральна прокуратура порушила кримінальну справу за фактом незаконного використання закордонного кредиту асоціяцією „Земля і люди",

(Закінчення на стор. 6)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Леонід Кучма відвідав Білорусь

Президент України прибув 11 грудня до Мінська з дводенною робочою візитою. Ще у Києві Президент України зауважив, що Київ і Мінськ останнім часом "загрались політикою, забувши про економіку".

Перед початком зустрічі віч-на-віч з президентом Білорусі Олександром Лукашенком Леонід Кучма заявив, що договір і програма довгострокового економічного співробітництва між Україною та Республікою Білорусь, яку президенти плянують підписати, закладають хорошу основу для співробітництва не лише в економіці, а й у всіх сферах відносин між державами. Леонід Кучма висловився за поглиблення співробітництва на реґіональному рівні.

Основним документом, який підписали Леонід Кучма та Олександер Лукашенко став договір "Про економічну співпрацю до 2008-го року". Документ детально реґламентує міждержавне та міжреґіональне співробітництво. Глави держав обговорили і можливість змін у податковому законодавстві, яке гальмує торгові зв'язки. На жаль, у порядок денний не потрапили питання діяльности українських органів в Білорусі та проблема кордонів — через зволікання Мінська з ратифікацією відповідного договору. Білоруські опозиціонери твердять, що офіційний Мінськ навмисне зволікає з ратифікацією, оскільки невирішена проблема кордонів дозволяє тиснути на Україну в питаннях боргів.

Знову зупинено виробництво

Акційне товариство "Лисичанськнафтооргсинтез" - "ЛіНОС" ,переробивши близько 100 тис. тонн нафти, яку було видобуто в Україні, і 80 тис. тонн російської нафти, знову зупинило всі роботи через нестачу нафти.

Найбільші сподівання нафтопереробники покладають на переговори про поставки сировини з керівництвом Тюменської области, які мають відбутися одразу після Нового року.

Рух назвав своїх претендентів

Народних депутатів — голову Народного Руху України Вячеслава Чорновола та екс-міністра закордонних справ Геннадія Удовенка, згідно з рішенням IX Всеукраїнських зборів НРУ, в суботу висунуто кандидатами для обговорення з правими і центристськими силами як претендентів на виборах Президента в жовтні 1999 року. Рішенням зборів голосування за запропоновані кандидатури В.Чорновола - Г.Удовенка та В.Чорновола - Юрія Костенка проводилось відкрито. За кандидатури В.Чорновола - Г.Удовенка проголосувало - 415, проти - 196, утрималось - 51 делегат зборів. На з'їзді НРУ було зареєстровано 742 делеґати. Остаточне обговорення і висунення кандидатури на посаду Президента від НРУ відбудеться на другому етапі IX зборів НРУ в червні 1999 р.

Введено в дію енергоблько

Перший енергоблок Запорізької АЕС після закінчення плянового ремонту підключено до енергосистеми країни. На ранок 14 грудня потужність бльоку доведено до 85 відс. проектного рівня. Триває навантаження енергобльоку до номінальної потужности. На третьому енергобльоці ЧАЕС розпочато реґляментні перевірки фізичних характеристик реактора перед зупинкою бльоку для ремонту. У зв'язку з цим вироблення електроенергії на енергобльоці знижено до 90 відс. Згідно із заявкою адміністрації ЧАЕС, енергобльок плянується зупинити на 60 днів з 15 грудня.

Плянується реформа освіти

З 2001 року в Україні плянується запровадити 12-річну загальну середню освіту. Як повідомив міністр освіти України Михайло Згуровський, відповідний закон готується до прийняття у ВР України.

Міністр зазначив, що 12-річне навчання у школі "відповідатиме усталеним европейським стандартам", а також "рекомендаціям фахівців у галузі медицини", які відзначають необхідність зменшення навантаження на учнів.

Найближчим часом зазнає "якісних змін" професійна освіта. Передбачається вжиття заходів для більш повної "інтеграції" професійної освіти у виробничий сектор держави.

Збільшилось число студентів в Україні з 1,2 млн. у 1990-1991 рр.до 1,5 млн. у 1998-1999 рр.

Нова техніка для війська

До 2001 р. Національна гвардія України перейде на нові бронетранспортери БТР-80УМ.

Згідно з програмою співробітництва між НГУ та Харківським заводом ім.Малишева, підприємство провело глибоку модернізацію бойових машин, і тепер БТР-80УМ не поступається кращим світовим зразкам, що засвідчили осінні випробування на Чугуєвському полігоні (м.Харків).

Науково-дослідний інститут аеропружинних систем розробив нові засоби десантування для техніки. Створені в Інституті конструкції забезпечують десантування як парашутистів, так і вантажів, рятувальної і бойової техніки з системами точного наведення і м'якої посадки, аварійне рятування надлегких літальних апаратів, стабілізацію і гальмування різних об'єктів, що рухаються у повітряному і водному середовищах.

Унікальною новинкою є парашутна система і обладнання, які забезпечують десантування 8-тонного рятувального катера з екіпажем, що десантується на водну поверхню для рятування потерпілих. Фахівцями інституту загалом розроблено понад 10 парашутних систем з використанням вітчизняних тканин, амортизуючу систему "Комплекс ШЕЛЬФ".

У Закарпатті вода спадає

Протягом неділі у Закарпатській області пройшов невеликий сніг, на річках триває повільний спад рівня води. Аварійно-відновлювальні роботи на територіях, потерпілих від повені, виконуються пляновим порядком, триває відбудова зруйнованих будівель, санітарне очищення території, дезинфекція джерел водопостачання, прийом та розподіл матеріяльної допомоги. Проводиться плянове медичне обстеження населення у мобільному шпиталі. На місці події працює міжвідомча робоча комісія.

Спільний випуск літаків

Триває офіційна візита міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка до КНР. В суботу міністер відвідав місто Сіань у провінції Шаньсі, де в ході зустрічі з керівництвом авіяційної корпорації обговорив можливості співпраці з АНТК ім.Антонова, зокрема щодо спільного виробництва літаків АН-74 та АН-140.

Під час зустрічі з керівництвом провінції Шаньсі та міста Сіань йшлося про важливість поглиблення реґіональної співпраці між Україною та Китаєм, про встановлення ділових зв'язків між підприємствами двох країн.

Пункти обміну валюти стануть філіями банків

Закриття обмінних пунктів, що працюють за агентськими угодами, проходитиме поступово, - наголосив голова НБУ Віктор Ющенко на зустрічі з журналістами. Він, зокрема, зазначив, що буде передбачено "перехідний період" введення обмінних пунктів до єдиної мережі банківської системи. Банкам буде надано можливість оформити обмінні пункти, які працюють на сьогодні за агентськими угодами, як філіяли, забезпечити їх необхідною комп'ютерною технікою.

Паралельно із заміною обмінних пунктів вводитимуться нові обмінні технології, зокрема встановлення банкоматів. Доступ до обмінних операцій обмежено не буде. На сьогодні діє 5,2 тис. обмінних пунктів,з них 60 відс. - за агентськими угодами. Водночас 80 відс. порушень при обмінних операціях припадає саме на обмінні пункти, оскільки не існує належного валютного контролю за ними, - відзначив голова НБУ.

Що купують на Буковині?

Переважна більшість жителів Буковини надає перевагу товарам вітчизняного виробництва, - такі результати бліц-опитування 1000 респондентів області, проведеного в середині грудня чернівецькою "Новою буковинською газетою". Згідно з результатами опитування, 95 відс. респондентів купують українські молочні та м'ясні продукти, а також овочі та фрукти; 82 відс. - кондитерські вироби, 75від. - алькогольні та 65 безалькогольні напої. Водночас населення Чернівецької обл. купує лише 50 відс. вітчизняної консервованої продукції. Серед товарів промислової групи покупці Чернівецької обл. надають перевагу польському та німецькому взуттю, одягу, іграшкам, білизні та косметиці. Взуття вітчизняних виробників купують лише 10 відс. респондентів, одяг - 12 відс.

Смертність вища від народжуваности

За 7 років незалежности населення Україні скоротилося майже на 2 млн. чоловік. У найближчі роки кількість померлих перевищуватиме кількість новонароджених, і до 2002 року населення України зменшиться до 48 млн. чоловік.

В Україні понад 6 млн. громадян страждають на серцево-судинні захворювання, понад 1,2 млн. - психічно хворі і стільки ж - інваліди різних груп, 800 тис. громадян хворі на алькоголізу, близько 700 тис. - на туберкульозу, 300 тис. - хворі на цукровий діябет, 120 тис. є інвалідами з дитинства.

За інформаціями УНІАН та УНІАР.

ТІЛЬКИ ФАКТ

Курс гривні до кінця року скоріш за все втримається на нинішньому рівні - 3,427 грн. за доляр. Не очікується серйозних змін у структурі торгового балянсу.

◆

Міністерство оборони України налагодило стосунки майже з 70 країнами світу. За поточний рік було сплянувано і проведено 400 заходів з військовими іноземних держав. Створено базу для проведення спільних польових навчань.

◆

Протягом останнього тижня до Міністерства внутрішніх справ України надійшли повідомлення злочинів, про скоєння 386 тяжких злочинів, з яких 367 вже розкрито. У затриманих вилучено 2 автомати, 7 карабінів, 17 пістолетів, 18 одиниць саморобної вогнепальної зброї, 14 гранат, 5,3 тис. набоїв та 13,7 кг вибухівки.

◆

У 1998 році на територію України було ввезено понад 3 млрд. долярів з метою подальшого обміну. Однак лише трохи більше 300 млн. долярів пройшло через обмінні пункти банків, решта була перерозподілена через різні "тіньові" рахунки.

◆

Станом на 1 грудня заборгованість за природний ґаз досягла 12,8 млрд. грн., з яких 4,5 млрд. грн. - заборгованість за ґаз, спожитий за 11 місяців ц. р. Заборгованість споживачів за електроенергію становить 5,1 млрд. грн., з яких 631 млн. грн. - приріст заборгованости за листопад.

◆

За участю іноземного капіталу в Україні діє 25 банків, а 12 з них мають і 100-відсотковий статутний іноземний капітал.

◆

З 1-го березня 1999 року забороняється ввозити на митну територію України імпортні алькогольні напої з вмістом етилового спирту від 1,2 до 8,5 відсотків без марок акцизного збору встановленого зразка.

◆

Чотири інтернати Івано-Франківської области - Надвірнянський і Снятинській будинки дитини, будинок для престарілих та інвалідів, а також санаторій "Смерічка", де лікуються понад 370 дітей і дорослих, хворих на туберкульозу, у 1999 році не платитимуть за електроенергію. Їх рахунки оплатить з власних коштів компанія "Прикарпаттяобленерго".

◆

Притулки для бездомних дітей буде відкрито в усіх районах та містах Харківської области. За офіційними даними на вулицях сіл і міст реґіону виявлено понад 600 безпритульних дітей.

◆

Сержант міліції Іван Ситник, 1967 р.н., смертельно поранений пострілом з мисливської рушниці у м.Недригайлові Сумської области при затриманні озброєного злочинця.

◆

150 тисяч учасників війни в Афганістані проживає в Україні. На війні загинули 3360 вояків з України, 3560 стали інвалідами, 8 тисяч були поранені.

◆

30 медиків міста Світловодська Кіровоградської области пікетували під стінами Верховної Ради, вимагаючи платню за останні 9 місяців.

ТЕМА ТИЖНЯ

ЧИ ПОСПІШАТИ З КОНСТИТУЦІЄЮ КРИМУ?

Верховна Рада України розпочала розгляд питання про затвердження Конституції Автономної Республіки Крим. Доповідач — голова Верховної Ради Криму Леонід Грач. Конституція Криму прийнята Верховною Радою автономії 21 жовтня. Як говориться у висновках Комітету з питань правової реформи, комітет рекомендує Верховній Раді України прийняти Закон "Про затвердження Конституції АР Крим, внесений народними депутатами - членами комітету з питань правової реформи.

Свої висновки на Конституцію АР Крим підготувало Науково-експертне управління секретаріяту ВР України. Експерти висловлюють численні зауваження по Конституції і науково-експертний відділ вважає "за необхідне перед затвердженням ВР України привести Конституцію АР Крим у відповідність з Конституцією та законами України та здійснити її техніко-юридичне опрацювання".

Постійний Представник Президента України в автономії Василь Кісельов зробив заяву, у якій закликав кримських політиків припинити взаємні закиди, викликані розбіжностями, внесеними Конституційною комісією до тексту Конституції Криму, і перейти до конструктивного діялогу в ім'я збереження розумного балансу сил на півострові. В.Кісельов вважає, що "президія ВР автономії у своєму бажанні домогтися якнайшвидшого прийняття Конституції припускається серйозної помилки, прагнучи винести її на слухання у ВР України з незаперечними процедурними порушеннями". Він ще раз підкреслив, що "позиція Президента полягає у тому, що Конституція Криму повинна бути прийнята, зараз вона просто необхідна для стабілізації обстановки, для поліпшення життя кожного кримчанина". На думку представника Президента у автономії, подібна поспішність Конституційної комісії поставить Президента України у складне становище при підписанні закону. В. Кісельов назвав "безвідповідальною і неприпустимою ультимативну заяву" Голови ВР АРК Леоніда Грача про можливість вдосконалення Конституції Криму на загальнокримському референдумі і про "можливу правову війну з Україною" в разі неприйняття Конституції Верховною Радою України. Як говориться у заяві, "подібний політичний шантаж неприпустимий". "Конституція Криму повинна об'єднувати всіх нас, підтримувати, а не руйнувати розумний баланс сил", - підкреслюється у заяві.

Перший заступник голови ВР України Адам Матртинюк перед обговоренням кримського питання сказав, що Конституція Автономної Республіки Крим не містить невідповідностей Конституції України. Водночас перший віце-спікер не виключив, що проти затвердження Конституції Криму голосуватимуть фракції НРУ, НДП і, частково, "Громади". За його словами, Рух наполягатиме на включенні положення про квоти для кримських татар у парляменті автономії.

На думку А.Мартинюка, включення такої квоти "ускладнило б ситуацію" не лише в Криму, а й в регіонах, де мешкають громади інших національних меншин. А.Мартинюк вважає, що фракція НДП не підтримуватиме Конституцію Криму через положення про те, що, відповідно до проєкту, керівники силових структур України в автономії мають призначатися за узгодженням з президією Верховної Ради АРК.

В Криму група депутатів центристських фракцій на чолі з лідером Кримської організації НДП, Головою Ради Міністрів Сергієм Куніциним звинуватила Президію ВР Ради Криму і Конституційну комісію в тому, що до проєкту Конституції були внесені суттєві зміни без затвердження на сесії. Депутати наполягали на скликанні позачергової сесії кримського парляменту.

Водночас з Криму надходять вістки про труднощі повсякденного життя. У Севастополі, скажімо, з 1 січня не виїздитимуть до хворих автомобілі швидкої медичної допомоги через їх повну технічну несправність та відсутність медикаментів. Криміногенне становище у Севастополі складне — з початку року тут скоєно 3,624 злочини. Досі не розкрито вбивства капітана 1-ої ранги Андрія Лазебникова, що сталося 5 років тому, а також головного редактора газети "Слава Севастополя" Володимира Іванова у 1995 році.

Україна не забуває про Крим. На новорічне свято 6 тисяч вихованців інтернатів і дитячих будинків, а також 83 тисячі учнів молодших клясів отримають подарунки. Скрізь відбудуться новорічні свята, екскурсії для школярів. У школах-інтернатах Південного берега Криму перебувають закарпатські діти.

Моряки Чорноморської фльоти України провели перші стрільби ракетами з моря і з суші. Загалом проведено нинішнього року 118 командно-штабних навчань, введено в дію 6 бойових кораблів.

Врегулювання правового статусу Криму на основі Конституції зніме ряд істотних проблем, вона потрібна. Інша річ, чи Конституція буде прийнята як політичний маневр, а чи стане основним законом на розбурханому півострові?

Участь західніх партнерів у проєкті Ан-70

До кінця січня 1999 р. буде прийнято рішення щодо участі західніх партнерів - учасників европейської програми у проєкті Ан-70 та тендерної пропозиції. Таке рішення було прийнято в ході тристоронньої україно-російсько-німецької зустрічі з питань розробки подальших принципів та порядку спільної роботи за проєктом створення нового військово-транспортного літака на базі Ан-70. У ході переговорів німецька сторона дала високу оцінку проєкту Ан-70, наголосивши, що аналогів технічного рішення такого літального апарату немає у світі.

АМЕРИКА І СВІТ

Формально оскаржено Президента

ВАШІНҐТОН. — Республіканці, члени Юридичної комісії Палати Репрезентантів, у середу, 9 грудня, формально оскаржили Президента Билла Клінтона в неправдивому свідченні, перешкоді у правосудді та надужитті прав. Восьмисторінковий проєкт оскарження складається з чотирьох пунктів і закінчується твердженням, що „ Вілліям Джеферсон Клінтон підірвав незаиманість свого становища, приніс несланву званню Президента, підважив довір'я до Президента та повівся негідно щодо правил закону і справедливости, чим заманіфестував образу народові З'єднаних Стейтів Америки". У суботу, 12 грудня, згадана Юридична комісія завершила акт оскарження проти Президента, схваливши голосуванням, виключно по партійній лінії, всі чотири точки оскарження. Довідавшись про це під час своєї подорожі в Ізраїлі та відповідаючи на запитання в цій справі репортерів засобів масової інформації, Президент Б. Клінтон заявив, що не має наміру резиґнувати.

Чи допоможе поїздка Клінтона на Близький Схід процесові замирення?

ЄРУСАЛИМ. — У суботу, 12 грудня, Президент Билл Клінтон розпочав свої офіційну візиту до Ізраїля та територій Палестинської самоуправи. Ці візита була подумана як пропаґування дальшого здійснення точок угоди, котру у Вай біля Вашінґтону підписали ізраїльський прем'єр-міністер Беньямін Нетаняґу і голова Палестинської самоуправи Ясір Арафат. Одначе мирна атмосфера дещо поблідла після того, як Ізраїль заявив, що, правдоподібно, не здійснить наступного тижня другого етапу передання території палестинцям ,тому що, на думку Ізраїля, Палестинська самоуправа не зуміла достатньо приборкати протиізраїльських заворушень. Незважаючи на це, Президент Клінтон на пресовій конференції підкреслив, що „ ЗСА докладуть усіх зусиль для того, щоб оправдані вимоги Ізраїля стосовно безпеки були дотримані, бо для обидвох народів, яким доля присудила жити на цій землі, мир — це єдиний вибір щоб запобігти дальшим переживанням страху, горя та пролиття крови".

Пуерторіканці голосували з приводу майбутнього своєї країни-острова

САН ХУАН, П.Р. — Голосуючи у неділю, 13 грудня, пуерторіканці вдруге за останніх шість років відкинули намагання свого губернатора зробити країну 51-им стейтом ЗСА. Найбільше голосів з п'яти запропонованих точок у голосуванні мешканці Пуерто Ріко віддали точці, котра визначала „ жодне із вище поданих", — цей вибір був пропаґований тими, котрі хочуть затримати існуючий стан федерації Пуерто Ріко зі ЗСА. Серед п'яти пропонованих до голосування точок було: федерація, „вільна пов'язаність" (форма незалежности з переданням, за окремою угодою, деякої влади ЗСА), отримати статус стейту, незалежність і „жодне з вище поданих". Ця остання п'ята точка отримала 50.2 відсотка голосів у порівнянні з точкою про можливість стати 51 стейтом ЗСА, котра отримала 46.5 відсотка голосів. За незалежністю проголосувало 2.5 відсотка, а інші дві точки — федерація і вільне пов'язання — отримали менше, як 1 відсоток голосів.

Наполягають на поширенні ролі НАТО

БРЮССЕЛЬ. — На засіданні Північно- Атлантійського оборонного союзу (НАТО) Меделин Олбрайт, секретар Державного департаменту ЗСА, переконувала союзників, щоб спільно поборювати небезпеку біологічної та хемічної зброї. Підкреслюючи загрозу згаданої зброї, вона рівночасно вказала, що ці проблеми в наступному столітті прийдеться розв'язувати НАТО. ЗСА запропонували нову методу спільного користування інформаціями окремих розвідчих агенцій з метою оцінки можливої загрози від терористів і країн типу Ірану. Країни- союзники НАТО турбуються, що Вашінгтон хоче зробити НАТО гльобальною організацією, котра б займалася проблемами на Близькому Сході та в інших регіонах, а також спільно зосереджувалась на безпеці Европи.

Б. Керрі не кандидуватиме у 2000 році

ОМАГА, Неб. — У неділю, 13 грудня, сенатор Боб Керрі повідомив, що після кількамісячних роздумів над своєю політичною майбутністю прийшов до висновку, що він буде більш корисним, як залишиться в Сенаті. Б. Керрі, 55-річний сенатор демократ з Небраски, котрий був кандидатом президентських змагань у 1992 році, сказав, що його рішення не кандидувати у 2000 році зумовлене теперішньою сильною популярністю віцепрезидента Ала Ґора у змаганнях за номінацію Демократичної партії на кандидата у президентських виборах 2000 року. Крім того, ще й інші чинники вплинули на його рішення, але найважливіше серед них — це його політичний борг супроти своїх виборців з Небраски, котрі обрали його вдруге до Сенату ЗСА.

Українські змагуни допомогли перемогти

РИЧМОНД, Інд. — У неділю, 13-го грудня, дружина копаного м'яча Річмондського університету „ Hoosiers" перемогою з вислідом 3-1 над дружиною Станфордського університету здобула, вчетверте, Крайовий чемпіонат колеґіяльної атлетичної асоціяції з футболу. Сам факт є, без сумніву, цікавою вісткою для любителів копаного м'яча, однак, цікавим є те, що всі три ґолі у першій половині гри здобули три футболісти з України — Діма Коваленко, Юрій Лавріненко і Олексій Король. Першого ґоля загнав Д. Коваленко, від нього не відстав земляк Ю. Лавріненко, а 48 секунд перед перервою О. Король загнав третього ґоля і, за словами тренера дружини Станфордського університету Боббі Кларка, „ цей третій голь убив нас".

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svo103@aol.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку-$30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку-$25.00. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Благодійність — заповідь Христа

Майже дві тисячі літ тому, в далекій Юдеї, здійснилися численні біблійні пророцтва і чекання — в людському тілі народився Син Божий, Спаситель, місією Якого було довершити Старий Заповіт між Богом і людьми, почати нову еру в історії земної цивілізації. Провідною настановою Ісуса Христа людям була любов до ближнього, поміч людині. Цей Божий заповіт, основа християнського життя, є також головним змістом Різдвяного свята.

З перших днів грудня Америка почала вбиратися у святкові шати. Ялини і вогні, ласощі і подарунки стали провідними турботами. Америка не забуває про благодійність, і на свята тільки в Ню Йорку, наприклад, до 650 спеціяльних пунктів надходить продовольство для бідних.

25 грудня відзначає Різдво значна частина української діяспори, за так званим новим календарем, а в Україні із надбанням незалежности, святкують Різдво Христове 7 січня — за старим календарем. Українське Різдво дещо відрізняється від американського. У ньому більше духовности, родинного тепла. Не випадково українські різдвяні мелодії усе частіше звучать в американському етері. Українці на своїй землі теж не цураються різдвяних веселощів, але нинішнього року веселитися в Україні нелегко.

У містах чимало промислових підприємств припинили діяльність, в селі колгоспи вже не здатні забезпечити людей бодай найнеобхіднішими продуктами харчування. Що й казати — багато людей бідує, немає за що придбати взуття та одяг. В такій скруті чимало українців звертають погляди на Захід, просять допомоги в Америки і Канади. Не всі тут ці прохання розуміють. Одні вважають, що українцям треба швидше навчитися самим доробляти, інші зауважують, що у важкі повоєнні роки ніхто в Америці не встеляв їм шлях банкнотами, треті сумніваються, чи дійдуть дари до потребуючих. Не будемо суперечити: дехто в Україні ще не навчився працювати, а подекуди й справді крадуть подароване. Але чи не найкраще чинять ті, які не вагаються, а допомагають? Чинять благодійність, милосердя, яке заповів Бог.

Якось до редакції надійшов лист від Марії Данилюк з села Ульянівки біля Миколаєва. Молоде подружжя (обом по 30) вирішило забрати у радгоспі свій земельний наділ і почати фермерське життя. От тільки на викуплення землі бракувало грошей. Як добре, що є люди, які вчаться жити по-новому! Але слідом прийшов ще один лист — від Марійки: раптово помер чоловік, залишилась вона з двома малими дітьми, для яких Різдво мало б бути днем свята, а не суму. То як можна відмовити їм у допомозі?

Коли сталася біда у Закарпатті, уся українська діяспора рушила на допомогу. Щотижня наша газета розповідає про допомогу з Америки сиротам, хворим, старим, бідним. Ця допомога рятує Україну і будує її, тому що дитина, взувши американські черевики, піде до школи і вчитиметься нового життя. Є такі розповіді і в нинішньому числі. Люди, які підтримують сиріт, вдів, хворих, старих і немічних — не багатії, їхні достатки не з неба впали. Тим вагоміша ця щедрість. Багато листів з України засвідчують вдячність обдарованих. А якщо хто й не подякував? То ж чи зневірятися нам в ідеї милосердя? Своєю благодійністю рука даючого сповнає Слово Боже, бо сказав Ісус, проповідуючи на горі: "...коли ви...вмієте давати дітям вашим добрі дари, оскільки більш Отець ваш, що на небі, дасть дари тим, що Його просять".

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про свята, що „проминули з вітром"

Вчорашнього дня, коли я розповідала моїй молодій приятельці, що я телефонувала до Львова, щоб привітати одного близького серцю Андрія з іменинами — вона зовсім поважно запитала: „Чому?"

Розуміється, це зовсім ясне — та ж уже доволі довго лише у вийняткових випадках знає молодше покоління, що таке „іменини" і чому їх відзначується, коли загально святкується день народження.

Ще деякі імена пов'язані зі святом, досі знають — але і у тому випадку це тільки церковне або народне свято, а про осіб, що носять саме це ім'я, навіть не думають.

Так воно є із Андріями, хоча раніше саме із цим іменем та відзначуванням його були пов'язані веселі та гарні народні звичаї, в яких головну ролю грали дівчата із своїми ворожіннями. Але свята стали щораз рідшими, як тут, на еміграції, так і на батьківщині. А вже щоб святкувати цей день як іменини, то навіть ніхто і не думає.

А тим часом саме на свято Андрія в Західній Україні довгі роки, аж до Другої світової війни, була поважна нагода зложити побажання Митрополитові Андреєві, що носив це ім'я. Отож на Святоюрську гору до палати ішли делегації наших громадян з побажаннями, в церкві св. Юра була урочиста Служба Божа і всі співали „Многоліттє".

Скоро після Андрія приходила черга на св. Миколая. А відтак ішли без кінця імена загально відомі, а з тим вітали їхніх носіїв. Тож в навечір'я Різдва у самий Свят-Вечір було Євгенії, а на третій день Різдва (коли ще так довго у нас святкували) — було Степана, якого особливо відзначали у моїй родині, з уваги на те що його ім'я носив мій дідо. І як було не святкувати, коли щороку приїздив побажати дідові Митрополит Андрей Шептицький, а винесення його по сходах до мешкання і вміщення при головному столі було вже подією, про яку писала вся львівська преса.

А далі вже заглядала „Маланка" із відзначенням тих, які носили це ім'я. На самий Новий Рік припадає Василія... І так воно іде в безконечність у нашому календарі та можливостях святкування для тих, що носили те чи інше ім'я нашого святого.

Так було довгі, довгі роки, зокрема на наших західніх землях, бо на східніх в роки совєтської окупації скоро призабулося про наших святих та хто їхні імення носить.

Не продовжили ми цієї традиції і тепер. Десь тут чи там на батьківщині ще пригадують про неї — але це трапляється дуже рідко. І „проминула вона з вітром".

Не допомагає також постійна переміна імен українських, якими були хрещені діти, на чужомовні. Отже, маємо Сашів, Гришів, Дімів, Вань і т. п. на нашій батьківщині, а тут — Волтерів, Джеррів, Джорджів і т.п.

Шкода, що ще один гарний звичай, ще одна українська традиція впала жертвою мавпування інших. Чи ми навіть у тому не вміємо затримати окремішности та мусимо іти в черзі за іншими?

О-КА

СУА призначив премію трьом відомим письменникам

Союз Українок Америки з приємністю повідомляє, що Юрій Андрухович, Софія Майданська та Оксана Забужко стали лавреатами нагороди ім. Лесі та Петра Ковалевих за 1997 рік.

Жюрі нагороди ім. Ковалевих за 1997 рік, в складі професорів Юрія Луцького, Наталії Кононенко та Тамари Гундрурової, призначило цю нагороду за прозові твори трійці вищезгаданих літераторів. Всі три автори вже мають за собою поважний літературний доробок. „Рекреації" Ю. Андруховича якраз перекладені на англійську мову, а його „Московіяда" вдало поєднує опис життя українця в совєтській Москві з гострою сатирою.

Оксана Забужко, поет та філософ, відзначена за свої короткі оповідання, в яких розглядає переплетені долі своїх трьох героїнь. Майданська, відома в Україні своєю театральною діяльністю (останньо постановка ювілейного концерту Ніни Матвієнко в Києві) визнана за свою останню новелю „Діти Ніоби". Твір тонко відображає психологію тих, хто пережив, і тих, хто загинув у жорстоку добу сталінізму.

Вручення нагород відбудеться весною у Львові. Воно буде пов'язане з презентацією видання праць Мілени Рудницької, голови Союзу Українок від 1928 по 1939 року. Кошти видання цієї 800-сторінкової праці повністю покриває Союз Українок Америки.

Нагорода ім. Ковалевих адмініструється Союзом Українок Америки і, згідно з завіщенням, приділяється щорічно по черзі — одного року за літературні твори українською мовою, а наступного — за наукову працю з галузі українознавства. Поширення та поглиблення української культури є одним із головних завдань СУА, і тут, як і в інших галузях, осяги говорять за себе.

Марта Богачевська-Хомяк,
заступник голови СУА

ЗВІДУСІЛЬ

ЗСА перестерігають свої амбасади

Американські амбасади в Кувайті, Савдійській Арабії, Багрейні та Об'єднаних Арабських Еміратах повідомили американських громадян, які проживають у згаданих країнах, про ймовірність терористичних акцій проти американських об'єктів. Цим разом пересторога була дуже чіткою, з сильним підкресленням занепокоєння. У пересторозі повідомляється, що Уряд ЗСА має відомості, що в наступних 30 днях терористи плянують збройні напади, тому закликається громадян ЗСА, котрі живуть у згаданих країнах, зокрема членів американських збройних сил, бути обережними.

Здійснено першу фазу міжнародної космічної станції

Міжнародна космічна станція, а радше перша її фаза, стала дійсністю, коли Роберт Кабана, командир американського космічного корабля „Ендевор", і російський астронавт Сєрґей Крікалєв одночасно стали першими людьми, котрі вступили в існуючу частину нової міжнародної станції та мали честь поділяти славу цього великого моменту. Такою спільною акцією вони підкреслили міжнародний характер станції, спорудження котрої впродовж наступних п'ять років коштуватиме 60 блн. дол.

Військовики Великої Британії у Львові

До Львова прибули представники Збройних сил Великої Британії. Вони мають перевести огляд і обслідування Яворівського полігону щоб відповідно його підготовити до проведення восени 1999 року батальйонних навчань.

А. Солженіцинові сповнилось 80 років

Відомому російському письменникові та лавреатові Нобелівської нагороди Александрові Солженіцинові у середу, 11 грудня, сповнилося 80 років. Дмітрій Якушин, речник російського президента, повідомив, що з цього приводу президент Боріс Єльцин підписав указ, яким нагородив А. Солженіцина орденом св. Андрія .

Затримано страту канадця

У смертній камері однієї із тюрем стейту Тексас мав бути страчений злочинець-убивця Джозеф Стенлі Фаулдер. Одначе 30 хвилин перед здійсненням присуду Верховний суд ЗСА затримав здійснення покарання. Причиною для цього було те, що Дж.С.Фаулдер є канадським громадянином, і уряд Канади звернувся до ЗСА з проханням зберегти життя йому життя, тому що йому не дано можливости шукати допомоги в канадського консула, після ув'язнення та оскарження в убивстві старшої жінки в 1977 році, як цього вимагає міжнародна угода.

Плятина з в'язниці

На „чорному ринку" старовинного польського міста Ґданська раптом почали з'являтися не менш старовинні ювелірні прикраси з плятини, золота і срібла. Невдовзі вдалося з'ясувати, що їх вивозять ... з місцевої в'язниці. Ув'язнені під час ремонтних робіт у цій давній будівлі знайшли скарб і приховали його для власних потреб, щоб потім через посередників продавати на волі. Коштовності використовувалися також на „внутрішньому ринку" в'язниці.

Іран наймає росіян

„Ню Йорк Таймс" опублікував минулого тижня інформацію про спроби Ірану найняти вчених Росії для виробництва біологічної зброї, і п'ять з них згодилося на цю пропозицію за 5,000 дол. місячної платні. Іран заявив, що справді наймає закордонних фахівців, але тільки для робіт, які не мають воєнного призначення.

У Чечні загинуло четверо британців

Два місяці тому в Чечні було викрадено чотирьох фахівців британської фірми „Grenger Telecom", які монтували телефонну мережу. Трупи викрадених знайдено на кордоні Чечні та Інгушетії. Президент Чечні Аслан Масхадов заявив, що це справа рук чужинецьких спеціяльних служб.

Чи Оксана виступить на Олімпіяді?

Заява олімпійської чемпіонки Оксани Баюл про намір перемогти на наступній зимовій Олімпіяді викликала сумнів у спортових колах, оскільки спортсменка брала участь у комерційних імпрезах і цим порушила статус аматорки. Одначе О. Баюл плекає надію на те, що їй усе ж дозволять стати до змагань.

Єгиптянки здобули перемогу

Як повідомляє Пресове аґентство Франції, цього місяця жінки Єгипту здобули своєрідну перемогу, коли міністерство внутрішних справ дозволило їм оформлювати пашпорт без окремого дозволу від загону поліції для боротьби з проституцією. Досі єгиптянки, котрі не мали університетської освіти, мусіли забезпечитись таким поліційним дозволом, поки подавали аплікацію на пашпорт. Одначе дальше всі жінки мусять мати згоду будь-якого чоловіка з рідні, щоб їхати за кордон.

ЗАТОПТАЛИ ДІТЕЙ В ЧЕРВОНОГРАДІ

Газета "Ля Прес", що виходить у Монреалі французькою мовою, опублікувала в одному з грудневих чисел повідомлення "Померло п'ятеро дітей, затоптаних в кінотеатрі". Йдеться про нещастя в кінотеатрі "Україна" міста Червонограда Львівської области, де люди так поспішали подивитися американський фільм "Армагеддон", що затоптали 5 дітей і поранили 10. Між двома сеансами одні глядачі виходили із залі, а інші поспішали зайняти місця, тож і сталася штовханина.

Адольф Гладилович
Монреаль, Канада

ГОСТІ РЕДАКЦІЇ

ККДУ і курси для військовиків

Голова Координаційного Комітету Допомоги Україні ЗСА Володимир Воловодюк — доволі частий гість у нашій редакції, і кожні його відвідини приносять нові позитивні звідомлення про працю комітету в Україні. Цим разом він розповів про величаві святкування 1100-річчя Галича, на яких нашому гостеві вдалося побувати, а ще докладніше — про новий проєкт ККДУ, що змусив В. Воловодюка до відвідин (котрий вже раз!) України.

— Скажіть, яка головна була ціль вашої останньої подорожі до України?

— 19 вересня почато там курси підвищення кваліфікації національних кадрів з українознавства (історико-українознавчий аспект) для старшин Збройних Сил України, (кримських гарнізонів) із українознавства — у формі курсів, що триватимуть шість місяців.

— Хто буде навчати їх протягом такого тривалого часу?

— Тим разом це все сили з України, відомі знавці історії, літератури і етнографії, як Ю. Шаповал, В. Шевчук, В. Яременко, С. Грицак та інші. Крім викладів, передбачені відеолекторії та широкі дискусії, передусім про історію України.

— Знаю, що ви провадили подібні курси для учителів і для військових старшин в Києві.

— Так, це правда. Після успіху курсів для учителів шкіл ми організували перший курс для старшин Збройних Сил України в Києві. Він також був успішний.

— А скільки курсів для учителів ви вже перепровадили?

— Саме розпочався п'ятий з черги курс для учителів в Києві, для міста і Київської области. Після третього курсу для учителів, до нас звернулися із Міністерства Збройних Сил України з проханням перепровадити подібні курси на місцях для старшин. Ми представили програму, і тепер лектори їздять до різних місць.

— Скільки таких курсів для військовиків маєте провести?

— Нам дали 11 військових округ. Тепер проводимо курс в Севастополі, а черговий має бути в Одесі, з програмою, випробуваною в Криму.

— Чи ви мусите міняти в кожному курсі програму?

— Залежить, як і де. Тепер у Криму ми мусили збільшити число годин з історії України, а далі побачимо. На кожному курсі даємо також в час обідньої перерви відеокасети, у Криму дали для 29 військових бібліотек певну кількість книжок. Але, як знаєте, друкування великим тиражем тепер дуже багато коштує, тому краще виплачується переводити курси.

— Чи можете зрадити, хто оплачує такі курси, матеріял, прохарчування?

— Усі видатки покриває ККДУ. Ось навіть двотижневий курс учителів, що ми почали тепер у Києві, вповні оплачений, а на курсі є аж 71 учасник.

— Скільки слухачів маєте тепер в Севастополі?

— Ми провадимо точний реєстр. Є 520 слухачів, зокрема з історії України.

— Чи маєте ще нові пляни дії на тому полі?

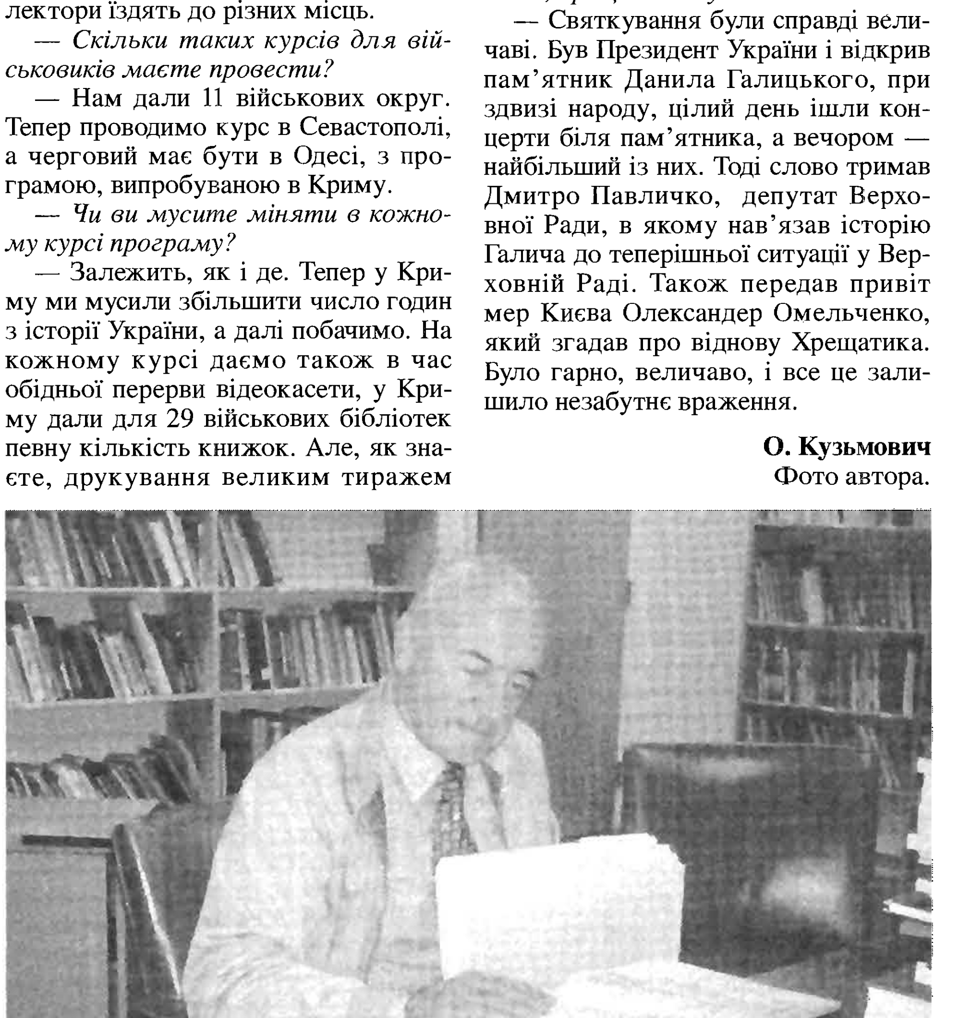
— Ми продовжуємо курси ділової мови для працівників міністерств вже другий рік. Але це робимо разом із „Просвітою", члени якої нам допомагають. А поруч із тим ми мусимо старатися збирати фонди на усі наші пляни й задуми на майбутнє. Ось допомагаємо збирати на фонд стипендій Києво-Могилянської Академії. Там хочемо дати можливість підучити дітей села. На студії однієї дитини треба 1,000 дол., і ми завзято шукаємо спонзорів. Знаєте, хто зложив найбільшу суму — 7,000 дол.? Марія Сокіл-Рудницька, 96-річчя якої саме було у жовтні — ви про це писали у „Свободі". Ось тут копія листа до неї ректора В'ячеслава Брюховецького. Але це все крапля в морі, тому ми шукаємо за дальшими спонзорами, які б пішли слідами нашої співачки.

Поруч із тим стараємося підготовити нові кадри учителів, на що також потрібні фонди, і стараємося, щоб діти зі східніх областей України приїхали на Різдво у західні реґіони. Все це для національного усвідомлення України.

— Ось тут у вас світлини з Галича. Скажіть, принаймні двома словами, про ці святкування.

— Святкування були справді величаві. Був Президент України і відкрив пам'ятник Данила Галицького, при здвизі народу, цілий день ішли концерти біля пам'ятника, а вечором — найбільший із них. Тоді слово тримав Дмитро Павличко, депутат Верховної Ради, в якому нав'язав історію Галича до теперішньої ситуації у Верховній Раді. Також передав привіт мер Києва Олександер Омельченко, який згадав про віднову Хрещатика. Було гарно, величаво, і все це залишило незабутнє враження.

О. Кузьмович
Фото автора.

В. Воловодюк в редакції „Свободи".

Портрети претендентів...

(Закінчення зі стор. 1)

якою до листопада 1993 року він керував. Після обрання у липні нинішнього року О. Ткаченка було обрано спікером парламенту, його політична зірка засяяла по-новому. Вийшовши із тіні свого колеги і товариша О. Мороза, голова Верховної Ради почав демонструвати власні політичні кроки та амбіції. До спікера парламенту стали уважніше придивлятися не лише оглядачі, а й політики. Чого варте лише зізнання секретаря Ради національної безпеки та оборони при Президенті Володимира Горбуліна про те, що політична еліта дотепер недооцінювала О. Ткаченка як політика.

Політична кар'єра О. Ткаченка є цілком типовою для представника партійно-номенклатурної школи. За часи совєтської влади він пройшов усіма владними щаблями. У 1991 році обійняв посаду першого заступника керівника Уряду України і став державним міністром з питань аграрної політики та харчів. У 1992 році О. Ткаченко очолив комерційне підприємство „Агроторгсервіс", а згодом — асоціяцію „Земля і люди". Після проби своїх сил у бізнесі Ткаченко повернувся у велику політику.

Після перемоги у виборах до вищого законодавчого органу у травні 1994 року його було обрано першим заступником голови Верховної Ради. А 7 липня 1998 року, після виснажуючого парламентського маратону, який тривав 69 сесійних засідань, 232 голосами „за" (при 226 необхідних) О. Ткаченка було обрано керівником вищого законодавчого органу.

Суттєвим моментом у політичній біографії О. Ткаченка є те, що на перших виборах голови української держави у 1991 році він, підтриманий Соціялістичною партією, кандидував на президентське крісло. Але тоді, за його твердженням, відмовитись від боротьби його умовив Леонід Кравчук. О. Ткаченко погодився зняти свою кандидатуру на користь тодішнього голови Верховної Ради. Щоправда, після того не раз про це жалкував. На своїй першій прес-конференції у ранзі керівника парламенту 9 липня цього року О. Ткаченко заявив: „Через місяць, коли Леонід Кравчук став Президентом, ми з ним не знайшли спільної мови. Таким чином, він підвів себе, людей, партію і дав слово більше не бальотуватися у Президенти". Про що саме домовлялися Ткаченко і Кравчук напередодні виборів 1991 року, наразі невідомо. Але те, що два доволі впливових на той час політики в Україні не знайшли спільної мови, свідчить про порушення одним із них (очевидно, Кравчуком) своїх обіцянок. Не виключено, що йшлося про Ткаченка як про ймовірного керівника уряду. Але так це чи ні — відомо лише їм двом.

Вихований партійно-бюрократичною системою, О. Ткаченко зберіг авторитарний стиль керування вищим законодавчим органом. Принаймні, чотири місяці, що минули із дня обрання його головою Верховної Ради, засвідчили: будь-яке рішення (позитивне чи негативне) парламенту залежить найперше від особистої позиції О. Ткаченка. І у даному разі не має значення, чи це питання про відставку уряду, чи розгляд президентських пропозицій до схвалених вищим зайконодавчим органом документів.

Доволі фамільярне ставлення до своїх колег, недоречне коментування чужих пропозицій, хаотичне висловлення своєї думки та постійні звинувачення журналістів в упередженості — це те, що характеризує сьогодні О. Ткаченка як голову Верховної Ради. Його амбітність та самовпевненість набирають прогресуючого характеру. 9 липня цього року на запитання журналістів щодо нинішнього місця парламенту у владній системі, він заявив: „Нерозумно ставити так питання: хто перший у державі, а хто другий. Парламент — це не перший орган, і не другий. Його керівник — не перша особа, але й не друга". Доволі скромно визначене собі самому місце О. Ткаченко підтверджує своїми діями. То він разом із Л. Кучмою демонстративно оглядає оновлений Хрещатик, то він із головою держави відкриває газопровід у Криму, то за дорученням Президента готує виступ на урочисте засідання, присвячене 7-ій річниці незалежности України. Наближеність до „тіла" першої людини держави голова Верховної Ради демонструє повсякчас, заявляючи, що слід налагодити конструктивну співпрацю між законодавчою та виконавчою владами. На фоні чотирирічного протистояння між Верховною Радою та Президентом (а точніше — між Л. Кучмою та О. Морозом) О. Ткаченко виглядає сьогодні істинним миротворцем та посланцем миру.

Суттєвим є те, що О. Ткаченко був і залишається представником аграрного лобі у державі. Голова Верховної Ради зберігає доволі тісні зв'язки із низовими ланками агропромислового комплексу —директорами колективних сільсько-господарських підприємств, головами колгоспів та керівниками радгоспів. При цьому О. Ткаченко захищає їхні інтереси. Зокрема допомагає їм списувати податкові борги, „вибиває" їм державне замовлення на продукцію та категорично виступає проти купівлі-продажу землі. До речі, аграрна тематика переважає у всіх без винятку виступах спікера парламенту. Тепер, коли О. Ткаченко є керівником вищого законодавчого органу, аграрії можуть бути спокійними: їхнім інтересам ніщо і ніхто не зашкодить. Вони отримали право лобіювати свої інтереси на найвищому рівні.

Серед іншого деклярованого останнім часом головою Верховної Ради можна виділити два окремих моменти. Перший стосується внутрішньополітичного контексту. Олександр Ткаченко був і залишається прихильником посилення державної контролі над вітчизняною економікою та збереження державного сектора у важливих галузях господарства на 60–70 відсотків. Розуміючи, що Україна частково вже позбулася командно-адміністративної системи, спікер виступає за те, аби зберегти у державі поєднання ринкової економіки та совєтських методів управління. До речі, однією із перших ініціятив Ткаченка на посаді спікера стала його пропозиція розробити Національну програму відродження України. Щоправда, згодом стало відомо, що здійснення цієї ідеї, як і за совєтських часів, забере з десяток років.

Другий „пунктик" Ткаченка: поновлення зв'язків із колишніми республіками Совєтського Союзу. Він не проти створення союзу слов'янських держав, до якого мали б увійти Україна, Білорусь та Росія. Першим кроком до цього, як вважає Ткаченко, має стати приєднання української держави до Міжпарляментської асамблеї СНД. Наприкінці вересня, під час візити до Києва спікера російської Державної думи Геннадія Селезньова, Ткаченко не приховував задоволення, що на нього російські політики дивляться як на останню надію, яка може відродити колишні зв'язки у рамках Союзу.

Однією із серйозних перешкод для О. Ткаченка на шляху до президентського крісла можуть стати події із недавнього минулого. А саме — історія із порушеною три роки тому Генеральною прокуратурою кримінальною справою за фактом незаконного використання асоціяцією „Земля і люди" кредиту у розмірі 70 мільйонів. Із грудня 1992 року по листопад 1993 року цю структуру очолював О. Ткаченко. Як стверджувала навесні 1995 року заступник Генерального прокурора Ольга Колінько, одразу ж після започаткування цієї кримінальної справи О. Ткаченко, який на той час обіймав посаду першого заступника голови Верховної Ради, в ультимативній формі зажадав від неї припинення справи. Цей епізод після його оприлюднення із трибуни Верховної Ради лише підігрів пристрасті у сесійній залі. Протягом весни-літа 1995 року представники Народного Руху наполягали на заміні усього керівного складу парламенту і на заміні О. Ткаченка зокрема. Проте блькування правими силами засідань вищого законодавчого органу не дали позитивного наслідку — усе керівництво Верховної Ради, і віце-спікер у тому числі, не втратили своїх позицій.15 ревізій, проведених правоохоронними органами, та членами депутатської комісії так і не знайшли компрометуючих матеріялів на Ткаченка.

Сьогодні про борги асоціяції „Земля і люди" практично вже ніхто не згадує. Винятком хібащо є народний депутат від фракції Народного Руху Роман Зварич, який взяв на себе сміливість довести у суді причетність О. Ткаченка до незаконного використання американського кредиту. За борги „Земля і люди" перед державою, згідно з рішенням уряду, нині розраховуються комерційні структури, які отримували від неї матеріяльно-технічні ресурси. Минуле О. Ткаченка із кримінальним відтінком (навіть якщо й вигаданим) у разі, якщо він кандидуватиме на наступних президентських виборах, можуть доволі вдало використати його потенційні конкуренти. Принаймні, так звані "справи" Звягільського та Лазаренка свідчать про одне: жодна із найвищих посадових осіб не може спокійно почуватись в українській державі після своєї резиґнації. Тим паче, якщо діяльність колись офіційно розслідувала Генеральна прокуратура.

Дотепер спікер парламенту категорично відмовлявся від ідеї висунення своєї кандидатури на виборах 1999 року. Більшість оглядачів схиляється до думки, що О. Ткаченко все ж таки оголосить про свої президентські амбіції хоча б задля того, аби відбити частину електорату лівих сил на користь Л. Кучми. Проте голову Верховної Ради, здається, гіркий досвід 1991 року вже навчив: грати під якогось кандидата не зовсім буває корисним — найперше для самого себе. Його висування можливе хібащо за умови, якщо він прагнутиме перемогти Л. Кучму та О. Мороза — двох потенційних претендентів на найвищу посаду у державі. Зростання самовпевнености О. Ткаченка збільшує ймовірність того, що спікер все ж таки вирішить брати участь у наступних виборах.

Сергій Руденко
Київ.

Самоспалення...

(Закінчення зі стор. 1)

вогнем пошкоджено обличчя та верхні дихальні шляхи. Серед речей шахтаря знайдено записку: „Не можу більше терпіти та чекати будь-яких обіцянок. Не вірю і в виплату заборгованости по заробітній платі до 15 грудня. Тому й наважився на цей вчинок. Набридли знущання з боку керівництва шахт та адміністрації... Можливо, мій випа-док пришвидшить вирішення спра-ви. Я тверезий, перебуваю у нормальному стані. Відповідаю за власні вчинки. Підпис".

У суботу лідер депутат обласної ради Д.Калітвінцев надіслав на адресу голови Верховної Ради Олександра Ткаченка і голів комітетів парламенту Юрія Кармазіна, Євгена Марчука та Геннадія Удовенка звернення, у якому повідомляється, що 11 грудня по місцевому телебаченню заступник голови обласної ради В. Голенко виступив з протестом проти постанови ВР України, за якою шахтарям слід виплатити до 15 грудня заборгованість у зарплаті. Представник обласної влади наголосив на тому, що ця постанова неправильна, і закликав не виконувати її.

Ще два шахтарі подали заяву на акт самоспалення, якщо до 15 грудня не буде виплачено заборгованість у зарплаті.

(За інформаціями УНІАН і УНІАР)

Ткаченко осуджує арешт Лазаренка

(Закінчення зі стор. 1)

Спочатку передбачалося, що термін арешту буде продовжений до 3 місяців, однак суд вирішив продовжити лише на місяць. Адвокат Лазаренка розцінив це як сигнал, що його клієнта незабаром можуть звільнити, якщо буде доведено, що 3,6 млн. долярів, які український екс-прем'єр має намір внести як заставу, зароблені законним шляхом. За непідтвердженою інформацією, застава дорівнює сумі у тих фінансових операціях, законність яких викликала сумнів у швайцарських правоохоронців. Прокурор кантону Женеви, який вимагав продовження терміну до 3 місяців, виступає проти звільнення українського екс-прем'єра під заставу, оскільки побоюється, що той втече. У вівторок, після повернення з Києва, Павла Лазаренка знову має допитати суддя Каспер Ансермед.

(За інформаціями УНІАР)

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Організаційні наради Округ Північного і Центрального Ню Джерзі

В п'ятницю, 16 жовтня, в приміщенні Головної Канцелярії УНС відбулися осінні організаційні наради Округ Північного і Центрального Ню Джерзі. Наради відкрив голова округи Євген Остиславський, привітавши членів Головного Уряду, присутніх секретарів та інших урядників відділів. До президії нарад ввійшли: предсідник У. Дячук, головний секретар М. Лиско, касир С. Качарай, радні А. Воробець, Є. Остиславський, А. Кейбіда та голова Округи Центрального Ню Джерзі М. Захарко.

Предсідник УНСоюзу Уляна Дячук підсумувала висліди праці Північної і Центральної Округ Ню Дж., за 9 місяців цього року і відзначила організаційні досягнення. Найпродуктивніше попрацювали організатори Є. Остиславський, і А. Воробець, які приєднали відповідно 23 і 10 нових членів. Північна Округа Н. Дж. виконала цьогорічну квоту приєднання нових членів на 75 відсотків (1,251,313 дол. суми забезпечення). Центральна Округа виконала квоту на 36 відс. (193,000 дол. суми забезпечення). Ці округи зайняли 3-тє і 18-те місце з-поміж 27-ми округ УНС. Уляна Дячук висловила признання всім організаторам за їхнє розуміння важливости організаційної праці і також пригадала їх зобов'язання від цьогорічної Конвенції — працювати над збільшенням членства у всіх відділах.

Головний секретар Марта Лиско говорила на тему нової програми забезпечення, яка складається із трьох частин: першою є життєве забезпечення на 3,000 дол. так званий „Голубий плян" або „Золотий плян" на 10,000 дол. — обидві в клясі П-20, друга частина складається із забезпеченевого контракту на акцидентове забезпечення в сумі 10,000 дол. на груповій базі, третя частина — це є картка опусту (discount card) на винайм готелів, авт та інших послуг включно із медичним.

Марта Лиско також розповіла про нову комп'ютерну систему збирання вкладок, що складається з нових місячних розметів до відділів і нових індивідуальних повідомлень про платності членів. Щодо платностей, М. Лиско звернула увагу, що буде автоматичне суспендування після 120 днів неплачення вкладок. Членство може бути відновлене, коли вкладку буде заплачено. М. Лиско також згадала про підвищення Братського Фонду від дорослих членів з 1.80 дол. на 3.00 дол. річно, від липня ц. р., на підставі рішення 34-ої Конвенції УНС.

Касир Степан Качарай звітував про фінансовий стан УНС за перших шість місяців ц. р. і порівняв його з річним станом 1995-97 років. На підставі даних з першої половини цього року виявляється, що цей рік не відрізняється від трьох попередніх.

У дальшому перебігу сходин У. Дячук звітувала про стан газет Народного Союзу, „Свободи" і англомовного „Українського Тижневика". Після зміни „Свободи" з щоденника на тижневик, число передплатників спочатку падало, а тепер зростає. Новим редактором „Свободи" є Раїса Галешко. У. Дячук заохочувала присутніх приєднувати нових передплатників. Присутні піднесли справу пізньої достави газет УНС поштою, на що предсідник відповіла, що ці газети ідуть вчасно на пошту з друкарні і тільки індивідуальні скарги передплатників до місцевих поштових урядів можуть помогти поліпшенню обставин.

Учасники цьогорічної Конвенції, як пригадала У. Дячук, мають голосувати над зміною корпораційної структури УНС: замість 21-членного складу Головного Уряду можна вибрати 11-членну Раду Директорів. Рада наймала б Екзекутивний Комітет, який би складався з експертів в їх ділянках, і цей комітет вів би щоденні справи УНС.

У. Дячук торкнулася справи стипендій і просила порад, як можна поліпшити методи їх надавання. Присутні висловили різні аспекти, які можна застосувати у цій справі. Пані Дячук згадала про успішно проведений курс секретарів на Союзівці цього літа і підкреслила, що і на майбутнє такі курси будуть для УНС вартісні.

У зв'язку з розглядом можливостей приєднання нових членів з-поміж найновіших іміґрантів до Америки, відбулася дискусія над взаєморозумінням між старими і новими іміґрантами. Округа Північного Ню Джерзі плянує проведення свята Ялинки для дітей і інформаційних сходин про американські умови праці і про життя в Америці. Щодо неплачення дивідендів від забезпеченевих грамот, У. Дячук просила секретарів роз'яснювати членам, що УНС не є банком, де дивіденди все належаться. Дивіденди з грамот є тільки тоді, як є чистий прихід. Брак дивідендів не має впливу на вартість забезпечення.

С. Косоноцький

Шановні Секретарі!
та
Організатори УНС!

Членська кампанія 1998 року кінчається з 24-им грудня. Тому аплікації нових членів прийматиме Головна Канцелярія тільки до 24-го грудня 1998 року.

Докладіть всіх старань, щоб виконати свої квоти та вислати аплікації вчасно, щоб вони дійшли до Головної Канцелярії не пізніше, як 24-го грудня 1998 року.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС

ПОВІДОМЛЕННЯ
Членам і Відділам
УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів

не пізніше, як вполудне

24-го ГРУДНЯ 1998 РОКУ.

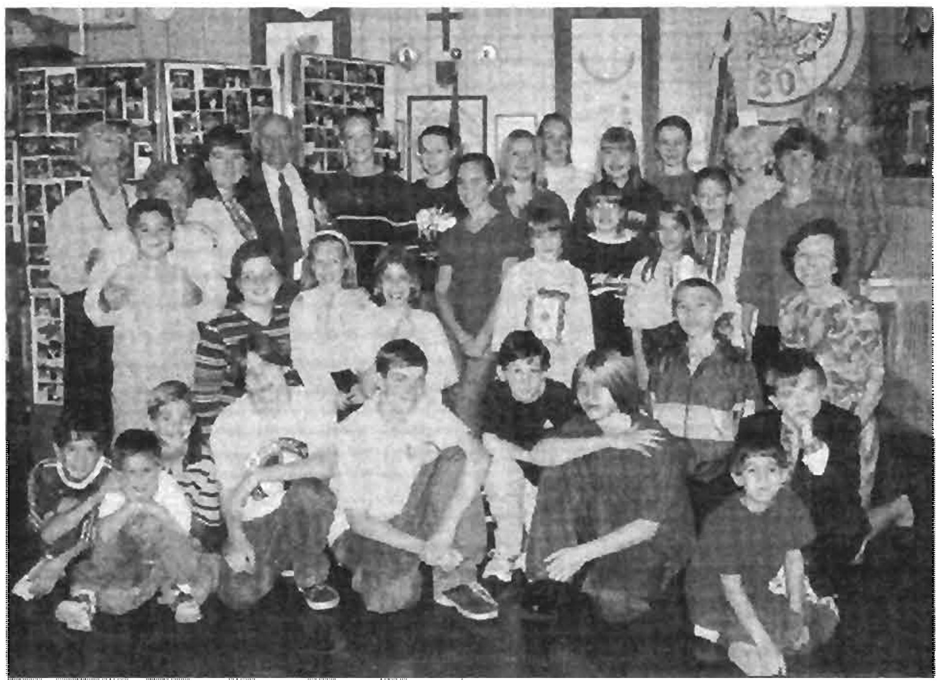
Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1998 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше як у ЧЕТВЕР, 24-го ГРУДНЯ 1998 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

Головна Канцелярія УНС

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Юні пластуни вітають сеніора

Пластовий сеніор Ярослав Пришляк серед молоді.

Жовтневого дня до помешкання Братчика — станичного пластової станиці в Баффало Ярослава Пришляка застукали сеніори баффалівської пластової станиці, під проводом Ліди Стасюк, щоб з нагоди його 80-их уродин побажати панові Ярославові здоров'я та подякувати за віддану працю для нашої станиці та Пласту. Йому вручили китицю квітів і великий торт.

Пластове товариство провело кілька годин в дружній атмосфері, яка перебрала форму пластового вогника. Жарти на зміну з пластовими піснями та споминами виповнили цей вечір.

Присутній був також о. декан Мар'ян Процик з дружиною Марією, парох церкви св. о. Миколая в Баффало.

Юнацтво продовжувало уродинові святкування в пластовій домівці під проводом зв'язкової Христі Дзюби-Бравн, гніздової Ірини Ващак і братчика Андрія Пришляка.

Малина Дзюба, пл. сен.

В числі ста героїнь світу

Щоб відзначити 150-ліття першої конференції у справах жінок у ЗСА, яка відбулася у 1848 році, активні жінки Америки, які були на світовій конференції у справах жінок у Пекіні (Китай) у 1995 році, створили в Рочестері комітет „100 героїнь". Їхнім бажанням було відзначити сто жінок з цілого світу, які діяли з посвятою та відвагою, щоб здобути свободу і рівність жінкам, ризикували своєю працею, здоров'ям, а часто життям у боротьбі за права жінок, і тим самим стали прикладом до наслідування в боротьбі за людські права.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій номінувала відому поетесу і довголітнього політичного в'язня совєтських таборів, члена Гельсінкської групи Ірину Сеник та довголітнього політичного в'язня Ірину Стасів-Калинець на це почесне відзначення. Ліга Українок Канади номінувала Ірену Теофілю Стахів.

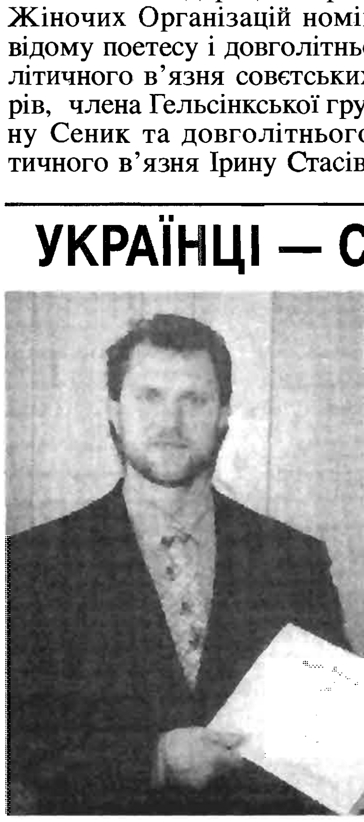
Від різних жіночих організацій світу було зголошено понад 3,300 кандидаток. З них жюрі вибрали 100 героїнь світу. СФУЖО з найбільшою радістю повідомляє громадянство, що поміж ними є Ірина Сеник, Ірина Стасів-Калинець і Ірена Теофіля Стахів.

28 жовтня жіночі організації в Рочестері влаштували зустріч з Іриною Сеник і відзначили 50-ліття СФУЖО. Святочну доповідь виголосила голова СФУЖО Оксана Соколик. Ірина Сеник після короткого слова і подяки читала свої поезії.

Приїзд І. Сеник спозорував відділ Ліги Українських Католицьких Жінок при церкві св. Димитрія в Торонто.

Екзекутива СФУЖО

УКРАЇНЦІ — СТИПЕНДІЯТИ МЕНОРУ

Під час річного призначення стипендій у Менор Джуніор Коледжі українське ім'я було добре представлене. Андрій Микіч із Факс Чейсу (на світлині) одержав аж чотири стипендії: Василя і Джозефи Сорока, пропам'ятну Александра Вовка, якою нагороджують студентів українського походження; інтернаціональну стипендію, що надається закордонним студентам, котрі проявляють академічну досконалість, і Василіянську, якою нагороджують студентів, що повернулися продовжувати навчання і отримують високі оцінки.

Чотири стипендії також одержала Оксана Штука; Лєна Івашина має три стипендії, Ірина Богун дві; інтернаціональними стипендіятами стали Юрій Сов'як, Роман Стиранка, Дарія Лунь, Марія Лунь, Уляна Муляр.

Сьогодні активній суспільній службі ціни нема

В рамках VII Світового Конґресу Українців 2 грудня 1998 року в Торонто відбувся V з'їзд Світової Ради Суспільної Служби

За звітний час, від 1993 року, українські харитативні та громадські організації уділили понад 50 мільйонів дол. допомоги потребуючим українцям, у більшості в Україні, але також у Бразилії, Румунії, Польщі, колишній Югославії, Чехії та в інших країнах нашого поселення.

На кінець організаційної сесії з'їзду обрано нову Управу, яку очолили голова Оля Даниляк, заступники голови Аня Шепетик та Оля Тритяк.

Економічна криза в Україні зобов'язує СКУ, зокрема Світову Раду Суспільної Служби СКУ, до посиленої допомогової активности.

V з'їзд Світової Ради Суспільної Служби СКУ зобов'язує Президію і новообрану Екзекутиву Ради докласти якнайбільше зусиль, щоб:

1. Допомогти Суспільній Службі України у розбудові, поширенні програм та збільшенні членства.
2. Допомогти в організації Суспільних Служб поза межами України — в країнах СНД, Румунії, Словаччині та інших, де є потреба.
3. Поширити збіркові акції Однодолярового Місячного Фонду і зібрані кошти спрямувати на допомогу осередкам ССУ та новим Суспільним Службам.
4. Поширити працю Комісій Споріднення та покликати нові комісії в міру потреб.
5. Заохочувати українську спільноту Заходу до приязного приймання еміґрантів з України та інших країн. Сильна діяспора є корисна для України.
7. Звертаємося до Уряду України, щоб зрозумів важливість гуманітарної допомоги і сприяв спрощенням вимог митної системи, звернув увагу на поліпшення стану здоров'я громадян України, особливо дітей та людей похилого віку, на збереження гідности і вартости людини. Слід запобігати абортам і сприяти матерям медичною допомогою при народженні дітей і підтримувати їх у батьківських обов'язках, інформувати суспільство через вишколи про такі суспільні проблеми, як алькоголізм, наркоманія і тому подібне, щоб запобігати і боротися з цим лихом.

Заріччя матиме нову школу

Княжий дар на розбудову школи в Заріччі, Надвірнянсього району, Івано-Франківської области, в сумі 350,000 канадських долярів зложили колишні жителі Заріччя Анна-Люба і Осип Яворські з Торонто

У людей бувають різні, гарні й тяжкі, обставини і несподіванки. Не бракувало подібних і в Осипа і Анни-Люби Яворських, які призбирували і заощаджували кожний цент для кращої долі свого єдиного сина Володимира. Побіч своєї засадничої праці, вони були активно жертвенні в українських суспільно-громадських організаціях, не забуваючи і України, а в ній і свого рідного села Заріччя. Коли стало можливим відвідувати Україну, Анна-Люба, разом із своєю родичкою-односельчанкою Анною Бурій, не пропускала нагоди відвідати своє село, цікавилася його теперішнім життям та в міру можливости морально й матеріяльно допомагала.

Вже в короткому часі відвідин, зауважили вони, що їхні односельчани журяться розбудовою школи, у якій тиснуться діти великого села.

Не минуло й два роки, як в родини Яворських сталася трагедія: в молодому ще віці відійшов у вічність їх єдиний син Володимир. Шість місяців по його смерті несподівано захворів Осип. Здавалося, що страдальна мати і дружина не перенесе такого горя.

Переживаючі тяжкі терпіння, Анна-Люба не залишала думки про школу в Заріччі. І одного дня, порадившись з чоловіком і Анною Бурій, сказала: „Ми своєю тяжкою з чоловіком працею заощаджували дещо для нашого сина, але коли Господь зарядив інакше, ми в його світлу пам'ять вирішили передати 350,000 канадських дол. на розбудову школи, з якої нехай користають наші українські діти і вчаться на славу Бога і добро українського народу".

Пов'язавшись з Заріччям, вже 3 липня 1998 р. Анна-Люба і Анна Бурій виїхали в Україну, до Заріччя, де мають закінчити всі формальності з пожертвою і будовою школи. Привітання гостей і зустрічі з односельчанами були якнайкращі. Протягом двох тижнів було обрано комітет будови школи, до якого увійшла й жертводавець Анна-Люба Яворська. В подробицях обговорено всі справи і незабаром почнуться роботи, щоб наступний шкільний рік прийняв дітей в нових шкільних стінах.

Під час перебування канадців в Україні, в Заріччі, на зустрічах-нарадах видно було взаємну радість. Так і в дальшому хай єднається Україна! Вже в суботу, 11 липня ц.р., газета Ради народних депутатів Івано-Франківської области „Галичина" писала: „Є кошти на школу в Заріччі!".

Голова обласної Ради Зиновій Митник прийняв Анну-Любу Яворську та Анну Бурій і запевнив посланців Країни Кленового Листу, що на проєктно-пошукові роботи 32,000 гривень буде виділено Івано-Франківській філії „Діпроміст" з обласного бюджету.

Отже, є кошти — буде школа. Голова обради пообіцяв особисто проконтролювати хід будівництва. Сторони також підписали протокол намірів.

В. Дідюк

P.S. На жаль, О. Яворський не дочекався бачити користи своєї пожертви, він упокоївся 30 вересня ц.р. Справою будови школи займається вже сама дружина О. Яворського, Анна-Люба.

КРИЛА ДОПОМОГИ

Д-р Зенон Матківський, президент Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля з США, вітає малого пацієнта у Вінницькій обласній дитячій лікарні. До цієї лікарні доставлено медичного обладнання і медикаментів на 800 тисяч долярів.

У листопаді велетенський український літак Ан-124 „Руслан" привіз до міжнародного летовища Бориспіль у Києві 70 тонн гуманітарної допомоги вартістю 3,5 мільйона долярів США від Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля (ФДДЧ) з Америки. Це вже двадцятий рейс подарунків фонду для України.

Спершу вантаж плянувалося доставити до 18 лікарень у шести містах України. Але у зв'язку з надзвичайною ситуацією, що склалася у Закарпатті, частину гуманітарної допомоги вирішили передати лікарням в Мукачеві та Ужгороді, щоб допомогти жертвам катастрофічної повені.

Допомога мешканцям Закарпаття оцінюється у близько 400 тисяч долярів. Це — 27 контейнерів з речами першої необхідности — аптечки, одноразові шприци та хірургічні рукавиці, антибіотики, знеболюючі таблетки, ланцетки для аналізів крови, вітаміни. Решту доставлених подарунків передано лікарням у Вінниці, Світловодському, Луцьку, Дніпропетровському, Донецькому, Львові. Голова Львівської обласної спеціялізованої лікарні Олександер Миндюк, порадившись з колегами, погодився віддати допомогу, призначену їхній лікарні, потерпілим у Закарпатті.

Заступник голови Верховної Ради України Дмитро Шуст запросив провідників ФДДЧ відвідати райони лиха. З цією метою до Закарпаття вилетіли представники фонду — д-р Зенон Матківський, президент ФДДЧ, Валерія Бурачинська, координатор вантажів, Надія Матківська, виконавчий директор фонду, і Таня Фесенко-Віна, директор фінансів. Делеґація відвідала багато селищ, які були знищені повінню, і три лікарні в околиці Мукачева, які були дуже пошкоджені потопом.

Інші члени ФДДЧ тим часом працювали на летовищі в Борисполі, де розвантажували посилки, призначені лікарням східньої та південної України. І хоча снігова хуртовина завіяла летовище, вантаж було розподілено без проблем.

Від часу свого заснування ФДДЧ вже доставив в Україну понад 1,100 тонн медичної допомоги вартістю 40 мільйонів долярів. За словами одного з почесних засновників ФДДЧ Володимира Яворівського, „протягом майже десяти років роботи Фонду його працівникам довелось подолати багато формальних труднощів, почути багато пліток про себе, але все це на змогло відвернути їх від України і Фонд продовжує свою благодійну місію".

В наступному році ФДДЧ плянує поширити акцію, спрямовану на зменшення дитячої смертности в кількох областях України. Завдяки новому обладнанню, яке Фонд доставив до лікарень в Дніпропетровському, Луцьку та Чернігові, за останніх два роки вдалося врятувати багато немовлят і недоношених дітей, які потребували інтенсивної терапії чи реанімації. Фонд теж опублікував підручники з необхідною інформацією про догляд за немовлятами.

Благодійну місію фонду в Закарпатті чи інших областях України можна підтримати пожертвами, звільненими від податків. Чеки просимо надсилати на адресу: Children of Chornobyl Relief Fund, 271 Old Short Hills Road, Short Hills, New Jersey 07078. За докладнішими інформаціями звертатися до Ксені Салевич — тел.: (973) 376-5140; або до Олеся Кузьми — тел.: (203) 407-0261.

Валерія Бурачинська — координатор вантажів ФДДЧ з представником американського уряду перевіряє частину із 270 контейнерів гуманітарної допомоги українським лікарням.

Нагороди конкурсу Української бібліотеки

Жюрі літературного конкурсу на коротке оповідання, оголошеного Українською бібліотекою у Філядельфії з нагоди її 40-річної служби українському читачеві, закінчило роботу. На конкурс надійшло 77 творів. Жюрі в складі проф. Альберта Кіпи, д-ра Лариси Онишкевич і Марти Тарнавської (голова) розглянуло надіслані твори.

Рішення жюрі: першу нагороду не присуджено нікому. Дві рівнорядні другі нагороди по 150 долярів присуджено творам: „Хранитель" Любові Романчук з Дніпропетровського і „І час кожній справі під небесами" — Петра Кралюка з Луцька; дві рівнорядні треті нагороди по 100 долярів присуджено творам „Королева з бібліотечної черги" Марини Павленко з Умані і „З Михайлової гори" Дмитра Чередниченка з Києва.

Заохочувальними преміями по 50 долярів відзначено твори „Горобеня" Марини Слов'янової з Києва, „Делеґація їде" Надія Дички, Долина, Івано-Франківської области, „Представниця найдавнішої професії" Еліни Свенцицької з Донецького, „Викрадення книги" Миколи Петренка зі Львова і „Зелений дощ" Ганни Черінь з Порт Шарлпт, Фльорида.

На прохання ради бібліотеки фундатором літературних нагород стала Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" у Філядельфії.

ЦІНИ Й АДРЕСА НА СТОР. 4

ШЛЯХАМИ УКРАЇНИ

Про Україну — без політики і нарікань

Як тебе не любити, Києве мій?"

Цей рефрен пісні є сигналом радіо „Київ", яке ввесь день транслює українські програми.

І справді, Київ — прекрасний! Хрещатик відновлений, фасади старих будинків наново помальовані. Вулицями проходять елегантні, стрункі молоді киянки. У кав'ярнях під відкритим небом — столики під різнобарвними парасольками. Вночі у місті — світла й неонові реклами. Все те надає Києву обличчя европейської столиці.

Відновлений Андріївський узвіз, як завжди, кольоритний та шумливий. Грали там вуличні музиканти з Еквадору чи Перу, та за п'ять гривень виконали мою улюблену мелодію "El condor passe". У крамницях Узвозу — дуже дорогі картини й ікони. Натомість попід стінами будинків розкладені аматорські картини. На прилавках — дешева біжутерія і „кіч" у вигляді різних „матрьошок". Хотілося б бачити народні керамічні вироби — їх, однак, небагато. Справді гарні вишивки лежать неторкані, ми вже ними пересичені, а чужинцям, мабуть, нецікаві. Купила тільки полотняного різнобарвного півника, накривати чайника.

Свою щорічну „прощу" в Україну і цього року почала з Києва. Була прегарна пора, коли ще лагідне сонце просвічувало крізь зелень дерев, а на вулицях падали під ноги каштани.

Не змогла, на жаль, придивитися до культурного життя міста. Театральний сезон ще не почався. Тільки оглянула телевізійну програму про виставку прегарних ілюстрацій до дитячих книжок у Львові. Її влаштувало видавництво „А-ба-ба-гала-ма-га".

Відвідала редакцію журналу „Українська культура". Він подає цікаві інформації про мистецтво, літературу, музику, театр, історію. Видання вирізняється добрим папером і багатьма кольоровими репродукціями.

У книгарнях хоч тепер і більше різноманітних українських видань, але я не могла знайти того, чого шукала (книжок, які виходять у Івано-Франківському, не можна дістати в Києві, а ті, що публікують в Ужгороді, не потрапляють до Львова, львівських же немає в Тернополі і т.д.).

Добре відомо, якою мовою говорять кияни на вулиці, однак на головній пошті службовці дуже чемно зверталися до мене по-українськи. Всі без винятку написи у місті є державною мовою, як і оголошування станцій у метро. Кияни сприймають це без проблем.

Про економічні турботи населення у нас уже багато написано. Знаємо й про те, що у підземних переходах сидять численні прошаки. Їм кияни часто кидають милостиню.

Школи

Мені пощастило з друзями відвідувати школи в кількох областях України. Ми спочатку виступили у пединституті в Черкасах, де студенти прийняли нас з ентузіязмом. Жваво цікавилися літературою в діяспорі та її майбутнім. Мене особисто запитували, коли почала писати, чи пишу теж по-англійськи, якою мовою думаю, чи вірю в Бога, й багато іншого.

На Черкащині побували також у сільській школі. Діти там в однакових темно-червоних піджачках, поводилися незвичайно чемно, вставали, коли входили учителі, віталися (ми тут, на Заході, вже й забули про таке). Всі розмовляли чистою українською мовою у клясі й поза школою. При зустрічі з учителями дізналася, що, крім педагогічної праці, вони змушені ще працювати на господарці і в полі, бо заробітної платні не вистачає на життя.

У Харкові ми виступали на філологічному факультеті університету. І знову було багато запитань.

В місті відвідали також т. зв. „художнє училище", яке цього року відзначає 100-ліття свого існування. З цієї нагоди нам подарували керамічні медалі, виготовлені учнями. Крім рисунку й малярства, учать там малювання на склі, театральних декорацій, виготовлення ляльок і інші. Приймають тільки талановитих дітей, і це помітно із творчости учнів. Кімната, в якій діти малювали натюрморти, своїм обладнанням нагадала мені мій мистецький коледж у 1950-их роках.

При цій нагоді згадаю, що і в товаристві „Юність" зійшлися харків'яни, щоб нас зустріти.

Всюди супроводжував нас керівник культури Харківщини п. Марченко, який робить усі зусилля, аби українізувати освіту міста. Там ситуація з українською мовою, на жаль, щораз погіршується. Селяни, яких там зустрічала, в більшості говорять суржиком.

Дуже цікава школа у селищі Требухів біля Броварів (в цьому селі, між іншим, у 1919 році почав своє повстання Грицько Чупринка). Нас супроводжував письменник Микола Сом, який свою душу вклав у те, аби школа була українською. Учні слухали мене з незвичайною увагою, 15-16-літні хлопчики розуміли навіть мою дещо „закодовану" поезію. Ті діти вивчають також англійську мову і справді її знають.

У цій школі, (як і в кількох інших, які ми відвідали), є невеликий музей, в якім містяться старі фотографії й документи, як також експонати народного одягу даної околиці та давнє хліборобське знаряддя. Все те приносять самі учні чи їхні батьки.

Нам на дорогу дали українські підручники, з яких учаться в школі. У нових виданнях вже зовсім немає залишків совєтських часів.

У Києві відвідали 211-ту школу, з українською й англійською мовами навчання. Сюди потрапляють тільки найздібніші діти. Всі одягнені в темносині піджаки. Будинок школи дуже охайний, у клясах чисті білі лавки, коридори прикрашені численними петриківськими розписами, виконаними учнями. Крізь великі вікна світило сонце й виднілa зелень та червоні ягоди горобини.

Учні передали мені для канадської

(Закінчення на стор. 18)

ОЧИМА ПОЛІТИКА

КОМУНІСТИ ТУЖАТЬ ЗА МИНУЛИМ

Нотатки з IX з"їзду УРП

В перерві праці IX з'їзду УРП (зліва): почесний голова УРП Левко Лук'яненко та Іван М. Самійленко, останній голова уряду УНР в екзилі.

Все, що я побачив, почув і перечитав в Україні, створило конфліктне і невідрадне враження. Потрібно більше часу для глибшого і правдивого осмислення. Обмежусь лише тим, що було стверджено на IX з'їзді Української Республіканської партії, на якому я був гостем 9-10 жовтня ц.р.

В резолюції з'їзду стверджено, що „в Україні існує реальна загроза лівого реваншу і повної реставрації комуністичного режиму... Особлива небезпека теперішнього наступу українських лівих є ще й тому, що цей наступ здійснюється одночасно з реваншем комуністів сусідньої Росії". Ухвала з'їзду рішуче підкреслює, що „тільки об'єднані зусилля національно-демократичних сил України зможуть відстояти паростки незалежности, демократії та розбудову дійсно незалежної демократичної держави". Іспитом такої єдности мусять стати президентські вибори в наступному році в Україні. Це буде „остання проба", як сказав голова Демократичної партії В. Яворівський, зберегти незалежну Україну.

Одним з багатьох прикладів організованого і явно наглого наступу комуністів варто подати перебіг конференції „Союзу Совєтських Офіцерів" в Конотопі (Сумська обл.), про яку так широко інформував орган Компартії України „Комуніст" в жовтневому числі. Делегати цієї конференції ствердили, що „Союз Совєтських Офіцерів" в Україні уже став масовою громадською організацією, яка ставить за головну мету справу „відродження Союзу братніх совєтських народів", себто СССР. Там же конференція висловила глибоке занепокоєння та рішуче засудила прагнення „певних сил" в Україні в напрямку зближення з бльоком „агресивного" НАТО та його дій проти т.зв. „миролюбної" політики Сербії та Балканах.

Як і можна було сподіватись, учасники конференції з великим признанням та вдячністю відзначали послідовну підтримку „ідеї союзу", яку проводять народні депутати — члени комуністичної фракції у Верховній Раді України. Доказом "співзвучности ідей" була захоплююче зустрінута учасниками конференції ключова промова, яку виголосив секретар Комуністичної партії України, депутат Верховної Ради П. Симоненко.

Прискорення консолідації всіх лівих політичних сил в Україні для спільної підтримки свого єдиного кандидата в наступних президентських виборах було центром уваги учасників конференції.

Антинаціональна й антидержавницька небезпека вимагає фронтальної єдности всіх національно-демократичних сил. Адже маючи сьогодні більшість у Верховній Раді, комуністи одверто ведуть протиукраїнську політику, викликаючи невдоволення в суспільстві, щоб повернутися до комуністичної диктатури.

Виступ голови Державної думки Росії Г. Селєзньова в українському парляменті показав, хто є рабським прихильником Москви у Верховній Раді. Фракції комуністів, прогресивних соціялістів, т.зв. селянської партії і соціялісти — це та „п'ята колона", за допомогою якої Москва докладає своїх підступних зусиль для врятування Російської імперії.

Гострий бойкот Селєзньова депутатами національно-демократичного бльоку в парляменті пресовий орган „Комуніст" з відкритою ненавистю назвав „хуторським хамством". Виступ Селєзньова в українському парляменті не можна недооцінювати в стратегічному розвиткові антидержавницьких сил в Україні.

Фатальна помилка в політичному розвитку подій у щойно відродженій українській державі сталася, як відомо, п'ять років тому, коли Міністерство Юстиції України легалізувало заборонену в 1991 році КПУ. Дехто із простакуватих чи наївних політиків вірили, що ця партія дійсно буде національною й незалежною, для якої добро України буде початком і кінцем діяльности. „Свята" наївність...

Нині комуністи вимагають від Конституційного суду України „зняти всі ганебні — образливі ярлики", себто обвинувачення на адресу цієї партії. Сім років тому унезаконена КПУ в страху перед судом народу шукала у нього "самопрощення". А що ж тепер?

Наступні президентські вибори можуть стати останнім іспитом державницької зрілости. Бо хто ж покаже українському народові, якої України ми хочемо і мусимо мати? Хто мусить опрацювати глибоко продуману національно-державну ідеологію, яка б кликала український народ до єдности, як не українська національна еліта й український національний провід?

Одно, що тримає нас на дусі — це ріст терпеливої і думаючої частини українського народу. Цей народ заслужив мати чесний і відданий йому державний провід на чолі з провідником української держави.

Іван М. Самійленко

ГОЛОС ЦЕРКВИ

ЄДИНОЮ РОДИНОЮ

Українська Православна Парафія Пречистої Діви Марії Покрови в Аллентавні, ПА., єдиною духовною родиною відзначила 90-ліття свого існування. На свято приїхали голова Консисторії Української Православної Церкви в США Архиєпископ Антоній із заступником, протопресвітером Василем Дяковим та студентами семінарії св. Софії з Бразилії.

У неділю, 25 жовтня, діти недільної школи в українських національних строях, місцевий диякон о. Йосиф Крета та священики разом із хором парафії під проводом паніматки Юлії Романчак супроводили гостей до церкви.

У притворі церкви при співі хору „Буди ім'я Господнє..." привітали Владику предсідник парафіяльної ради Олекса Мацкевич хлібом та сіллю, а настоятель парафії о. протопресвітер В. Чекалюк — хрестом на таці та свяченою водою.

Було відслужено Божественну Літургію, під час якої Владика Антоній пом'янув усіх спочилих єпископів, священиків та дияконів Української Православної Церкви в США та в Україні. Велике число вірних приступило до св. Причастя, що його подавав сам Владика Антоній.

На закінчення Богослуження було нагороджено Многоліттям Митрополита Константина, Архиєпископа Всеволода та Єпископа Єремію, священиків, парафіян та вірних Української Православної Церкви.

По полудні понад 250 парафіян та гостей в залі „Галидей Инн Конференц Сентер" взяли участь у святковій програмі. Привітав всіх присутніх Олекса Мацкевич. Першим промовляв о. протопресвітер Василь Чекалюк — настоятель парафії, який подякував найперше Владиці Антонію, усім парафіянам, зокрема членам Комітету з відзначення 90-ліття Іванові Сеґану та його дружині Анні, Василеві Радьо, Розі Сембрат, Марії Вороняк, Нетті Мелінчок, танцюристам парафії, хорові, вівтарним прислужникам, Єлисаветі Міллер, Ілейн Рудакевич з недільної школи, братчикам Михайлові Труханові, Теодорові Музичці, Іванові Сокальському та всім організаціям парафії за їхню поміч, Джуді Міллер за поміч у приготуванні фото різних організацій для Ювілейної книжки, яку видано з нагоди свята.

Серед присутніх були протопресвітери о. Василь Дяків — заступник голови Консисторії з дружиною, о. Василь Заверуха з дружиною (УПЦ), о. Дж. Озглянський (УПЦ — Вільмінґтон), о. Роберт Рібек (Карпаторуська Церква), о. Михайло Романчак з дружиною, о. Павло Сучек (Православна Церква Америки), о. Степан Гутник (УПЦ св. Духа,—Ковтсвіл), о. Даниїл Ґурович (УКЦ — Бетлегем, ПА), о. Едвард Ґиґен (Карпаторуська Католицька Церква).

Вітаючи всіх з нагоди 90-ліття парафії Аллентавн, Владика Антоній закликав до праці для Рідної Церкви, до любови серед людей, а особливо серед дітей українського народу. Архиєпископ нагородив Благословенною Грамотою о. протопресвітера Василя Чекалюка за його вірне та віддане служіння парафії Пречистої Діви Марії впродовж 34-ох років. Рівнож були нагороджені Грамотами Подяки Іван і Анна Сеґани, Василь Радьо, Іван Вороняк, паніматка Юлія Романчак.

Дитяча танцювальна група під проводом Володимира Мілінічика звеселила присутніх національним танцем. Український хор під проводом Михайла Просака з Нортгемптону показав чар української народної пісні.

Парафіянин

Редемптористи закладають монастирі

Після довгих років комуністичного режиму Господь послав нашому народові свободу. Люди можуть вільно визнавати свою віру. Той, хто хоч раз побував в Україні, не міг не помітити духовного піднесення. Будуються нові храми, постійно зростає число активно віруючих християн. Багато священиків самовіддано працюють на духовній ниві, несучи в народ світло Євангельської правди.

Поряд з тим розвивається і процвітає другий напрям духовного відродження — чернече життя. Багато молодих людей вступають до існуючих чинів і згромаджень, щоб наслідувати Христа в більш докладний спосіб, живучи за євангельськими настановами.

Зріст покликань ставить перед монастирями в Україні надзвичайно важливі і важкі завдання: створити необхідні матеріяльні умови для життя в спільноті, допомогти молодим покликанням у формуванні монашого характеру, дати їм належну теологічну освіту. Такі ж завдання стоять і перед згромадженням о. Редемптористів у Львові (о. Редемптористи були запрошені Митрополитом Андреєм Шептицьким у 1913 році з Бельгії, прийняли східний обряд і успішно працювали для добра Української Церкви і народу). Хоч отці згромадження беруть активну участь у благородній місії проповідування Божого Слова, та найважливішою своєю справою чин вважає виховання молодих редемптористів — майбутніх священиків-місіонерів. Львівська провінція ЧНІ поступово відновлює і розвиває свої структури. З Божою поміччю вдалося повернути і реставрувати деякі доми, які належали згромадженню до 1944 року. Крім того, завдяки щедрості доброчинців чин побудував нові доми.

На належному рівні стоїть також і духовна формація. З 1992 року в с. Кохавина Жидачівського району Львівської области функціонує новіціят, в якому під дбайливою опікою отців знаходяться 13 новаків і 14 кандидатів. Молоді люди пізнають і набувають навики монастирського життя, основаного на духовності і традиціях нашого народу. Крім того, провінція має близько 40 студентів теології. Першого жовтня 1997 року монастир відкрив власну семінарію. Будинок ще потребує викінчення всередині і студенти покищо навчаються в приміщеннях старого будинку. Отці чину багато працюють, щоб забезпечити життєдіяльність навчального закладу. Однак через низький рівень життя населення в країні фінансові надходження недостатні. Велика частина коштів витрачається на будови і ремонти домів. Потрібні гроші на завершення будівництва церкви Божої Матері Неустанної Помочі в м. Тернополі на Бульварі Князя Данила Галицького. Завдяки щедрості жертводавців парафії св. Івана Хрестителя в Нюарку на цю будову було зібрано 100 тисяч долярів. Та церква ще потребує додаткових коштів на накриття.

Будується нова церква в Тернополі.

З надією на Божу поміч отці Редемптористи звертаються до братів і сестер-українців Америки з великою просьбою допомогти у здійсненні так важливих завдань. Правдою є, що всяка допомога, навіть невелика, подана в часі потреби, має більшу вартість, ніж в часі добробуту. Отці і брати згромадження св. Альфонса будуть вдячні за кожну подану допомогу і пам'ятатимуть добродіїв у своїх молитвах. Бажаючих скласти пожертви на завершення будови церкви ласкаво просимо надсилати їх за адресою: St. John's Ukrainian Catholic Shurch Redemptorist Fathers c/o Fr. Frank Szadiak, 719 Sandford Ave, Newark, N. J. 07106.

Чеки також можна висилати на цю саму адресу, але з підписом St. John's Redemptorist Mission.

о. Володимир Баран, ЧНІ

Коли пастир добрий, то вівці не розбіжаться

Греко-католицька церква Преображення Господа нашого Ісуса Христа в Денвері, Кольорадо, діє вже 45 літ. За цей час ми, її парафіяни, багато чого пережили, в тому числі і таке, чого не хочеться згадувати. Досить сказати, що парохи чомусь не трималися довго нашої парафії — за цей період перейшло їх через нашу громаду аж сім.

І лише тепер, з восьмим, церква наша так ожила й відмолоділа, сповнилася таким теплим духом єдности, що після Служби Божої ніхто з нас не поспішає додому, щоб довше побути у товаристві нашого отця Василя. Для кожного знаходить він добре слово, кожного заохотить до активного церковно-громадського життя. І ці розмови-діялоги є, властиво, продовженням науки недільних проповідей, через які наш священик має на нас великий духовий вплив.

Отця Василя Прокопіва ми спровадили з України, зі Зборівської епархії. Він має гарну родину. Старший син, Андрій, також вчиться на священика, а молодший, Сергій, у дев'ятій клясі. Коли ми недавно готувались відзначити 80-річчя Листопадового Зриву, то о. Василь і його дружина Надія не тільки допомагали нам, але самі виступили на святі, просто зачарувавши присутніх виконанням українських пісень.

За неповні два роки своєї праці в нашій громаді о. Василь домігся, щоб наша церква вабила до себе усіх нас, і щоб ми з нетерпінням чекали наступної неділі і Служби Божої. Ми дякуємо Богові, що маємо такого доброго пастиря. Мала б кожна наша епархія у ЗСА хоч би з п'ять таких священиків, як о. Василь, то наші українські парафії ніколи б не зазнавали занепаду.

Парафіяни церкви Преображення Господа нашого Ісуса Христа, Денвер, Кольорадо.

Нам пишуть

Поможи бідному

Єпископ Миколай з міста Миру Лікійського уславився своєю благодійністю. На Різдво він потайки приносив подарунки бідним християнам, підкидав гроші на посаг дівчатам. Його щедрість стала різдвяним звичаєм. І тепер є чимало людей в Україні, які чекають на добре серце Святого Миколая.

Степанія Решітняк з села Сновидова на Тернопільщині пише: „Мій зять, 1963 року народження, служив у війську на терені Мадярщини і повернувся інвалідом — йому переламали ноги. Зараз у нього з дочкою двоє дітей — 8 і 5 років. Живеться нам дуже важко. Мізерну колгоспну пенсію не виплачують вже 8 місяців. Маємо маленький город. А от грошей на одяг й взуття немає."

Діти Лесі Кіндзерської з села Стінки, близько Бучача, цього року до школи не ходять — немає у них взуття. А дітей — семеро. У 38-літньої Ніни Пономар з кримського села Виноградове — 4 дочки, які теж до школи не ходять, бо не мають взуття. Валентині Мельничук з села Кислиці Одеської області — 22 роки. Вона пише: „Виросла я в бідній багатодітній сім'ї і зустріла судженого теж з бідняків. Ми покохали одне одного й одружилися, а через рік в нас народився чудовий хлопчик Іванко. Нещодавно йому виповнилося 3 роки. Але тепер наші „рожеві сни" минулися, бо жити дуже важко. Радгосп у селі розпався, роботи немає. Три тижні сиділи без ґазу, бо не мали грошей його придбати. Чоловік ловив рибу, продавав на базарі, і якось зібрали гроші на ґаз, але тепер сидимо без хліба, їмо лише борщ і салат. Соромно йти до церкви, бо одяг — латка на латці. Вдарив мороз, що далі буде — страшно й подумати". Марію Кренцик з-під Чорткова спіткала біда: її чоловік захворів на серце і весь спух. Повезли його до лікарні й випустили з хворого 14 літрів рідини, а ще 15 треба викачати. Вже рік він хворіє і має пенсію інваліда, яку йому не виплачують. За лікування платити нічим. Але Марія почула, що є в Америці сечогонні препарати, і питає, чи хто не пришле її чоловікові.

Багато таких листів приходить до Української Євангельської Церкви в Юніон, Н. Дж., саме у ці різдвяні дні. Тож коли ви маєте справні одяг і взуття, які можна подарувати в Україну, за прикладом святого Миколая привезіть їх до церкви. Адреса: 2208, Stanley Terrace, Union, NJ 07083. Телефон: (908) 686-8171.

Таких нещасних, як ця самітня бабуся з села Боровиці біля Чигирина, тепер тисячі в Україні.

Фото Л.Костенка.

„Повірте, просити допомоги дуже важко..."

Восени 1979 року я їхав потягом Москва—Воркута на весілля родича у місто Інта, що розташоване поблизу Полярного кола, у землі Комі, колонізованій росіянами. Їхав повз російські обідрані села, лісами і болотами. І чим ближче наближався до Інти, тим більше хвилювався. Я ніби їхав додому! Моє серце вискакувало з грудей, коли я бачив крізь вікно вагона криві карликові берізки, горобину, болітця і озерця, іван-чай, низьке світле небо. Я сердився на себе, але нічого з собою вдіяти не міг. Мене вабив цей північний краєвид. І я розумів чому. Тут у 1956 році я народився. І хай це сталося в таборі, хай мої батьки зазнали тут неймовірних мук і страждань за любов до України, я люблю цю землю. Бо коли я вперше відкрив очі, я побачив саме її. У ній покоїться моя сестричка, по ній я вперше пішов до школи; зрештою, саме на цій землі я дізнався, що є десь Україна і вивчив рідну українську мову.

І тоді, осягнувши все це, я дав собі слово, що робитиму все від мене залежне, щоб моїх дітей ніколи не тягнуло їхати у чужі краї, щоб для них рідними були не криві берізки й іван-чай, а калина і чорнобривці.

Промайнули роки. Мені здається, я намагався виконати обітницю. Я вивчився на українського філолога, одружився на українці (за збігом обставин — теж інтінці, дочці теж репресованих батьків), працював у Черкаському обласному краєзнавчому музеї, у якому створив залю Т. Г. Шевченка. Ми з дружиною виховуємо двох дітей — синові Назарові 13 років, доньці Василині — 4, яких з пелюшок вчимо любити рідну землю і український народ. Уже 10 років я працюю у Смілянській місько-районній газеті „Смілянські обрії". За цей час нажив собі ворогів в особі малоросійської прокомуністичної влади і друзів з числа українців. Я створював у місті Рух, очолював „Просвіту", брав участь у всіх патріотичних всеукраїнських акціях. Мої діти вже знають, що вони українці і пишаються цим. Але... я не знаю, чи втримаю їх в Україні, коли вони повиростають. І це завдає мені душевних мук. Українці (за духом) в Смілі — у меншості. Ми живемо переважно в оточенні ворогів і недоброзичливців. Ми живемо в злиднях. Мої діти голодують, бо я вже не пам'ятаю, коли отримував платню. Не платять і дружині, яка працює бібліотекарем. Я — журналіст, член Спілки журналістів України, не можу купити собі потрібну книгу, передплатити газету. У мене немає, приміром, костюма, телевізора. У мене немає за що вставити зуби, які повипадали (наслідок Півночі), чи придбати окуляри. Моя дружина — красуня-українка, яка за фахом є вчителькою англійської мови, ходить в обносках. Та найстрашніше навіть не це, а те, що через недоїдання, нестачу вітамінів, підвищену радіацію хворіють діти. Син потребує серйозного лікування. Він швидко втомлюється, у нього псоріаз і звуження судин головного мозку, що викликає страшенний біль. У доньки — ацетон у крові. Діти потребують повноцінного харчування, а ми їмо тільки картоплю, яку самі виростили, і крупи, які прислали нам щирі українці з-за океану.

Я б мовчки витерпів і не таке лихо, якби це стосувалося тільки мене, якби терпіти доводилося задля України. Але потерпає моя сім'я, потерпають мої діти якраз через відсутність української України, за яку боролися наші батьки, про яку мріяли ми...

Ви знаєте, який у нас тепер шалений наступ комуністичної реакції і безголових яничарів? „Що, маєш вільну Україну?" — зміями сичать до мене вороги. Якби ж то! Не маю. Є псевдо-Україна, у якій панують чужинці і свої перевертні. Поки я змагався за Україну, вони крали і ділили між собою її багатства. Я чужий на їхньому злодійському „бенкеті життя".

Мої батьки радіють і плачуть, коли чують гимн „Ще не вмерла Україна". Вони віддали Україні все і не вмерли — на зло ворогам. Моя мама гордиться, що народилася через межу з Богданом Лепким, що з її села родом відомий громадський діяч у ЗСА д-р Степан Ворох, якого вона знала ще в дитинстві. Вона — ходяча енциклопедія українознавства. На таких, як моя мама, і тримається ще українство у східних реґіонах України. Я горджуся нею, і мені болить, що і вона, як і ми, не має найнеобхіднішого. У незалежній державі її зневажає антиукраїнська влада за любов до України.

Я знаю, що українська діяспора надсилала і надсилає в Україну значну допомогу. Чому вона ніколи не діставалася моїй мамі? Кому вона взагалі дістається? Чи не тим же псевдовболівальникам за Україну, які сидять у м'яких кріслах різних „спільних підприємств", присмокталися до різних громадських фондів?

Пам'ятаю, як 1964 року з нагоди річниці з Дня народження Т. Шевченка моя мама на Півночі вишила рушника і подарувала його редакції журналу „Україна". Після цього до нас в Інту приїхав кореспондент „України" Святослав Караванський. Він же написав у журналі статтю „І рушник вишиваний на щастя дала..." Згодом пан Святослав прислав чимало українських книг і їх мама роздала українським дітям школи, у якій я навчався. Тоді Караванський допоміг, чим зміг, українцям Інти. Хто тепер допоможе моїм батькам, хто допоможе моїм голодним дітям?

Українці, браття по крові, повірте, просити допомоги дуже важко. Знаю це, як бачите, не з чужих вуст. Легше давати, коли є що. Знаю і це, бо колись сам міг допомагати і допомагав. Але у мене немає тепер іншого виходу, як благати допомоги. Я у відчаї, бо гину. Я буквально не маю за що жити. Якщо у когось є змога — допоможіть!

У Смілі не працюють майже всі підприємства. Більшість населення не має праці. Підробити десь немає ніякої змоги. Я мріяв про створення власної газети. З її допомогою я б згуртував всі українські сили Смілянщини, я багато б зробив у пляні відродження України у Смілі, якби мав друкований орган. Певен цього, адже маю і досвід, і

(Закінчення на стор. 18)

Відкритий лист до Олександра Головка, голови міської Ради м. Запоріжжя

Шановний пане Головко!

Вже минуло два роки, як ми мали велику приємність познайомитися з Вами і побувати у Вашому славному місті Запоріжжі. Недавно ми отримали прикру вістку, що в Запоріжжі плянують закрити українську середню школу ч. 56.

По сімох роках незалежности України ми в діяспорі були певні, що всі школи в Україні будуть повністю провадитися в державній мові України — українській! Тим часом довідуємося, що не тільки не зростає число українських шкіл, але навіть робляться заходи закривати їх.

Просимо Вас докласти всіх можливих заходів, щоб в наступному році не лише СШ ч. 56 була відкритою, але ще більше шкіл у Запоріжжі перейшли повністю на українську мову.

З повагою

проф. Віра Бондарук,
голова Товариства української мови ім. Тараса Шевченка в ЗСА

Не шліть мені тижневика

Не знаю, з якої причини бомбардують мене українським тижневиком, коли коментатор Колодчин оповідає по радіо про усі новини? Як можна називати свій український нарід різними епітетами, що у нього мова "суржикова"? А це — російське слово. Усі обурені, бо якщо поділити Україну на східню й західню, то в західній Україні більше "суржику". Це ж ясна річ - одні жили під польським покровом, а інші - під російським. У східній Україні українську мову називали рідною, семирічна школа була обов'язковою. Для старших були вечірні школи.

Шукаючи адресу, я натрапила на статтю про Роксоляну. Я читала в англійській книжці, що матері султана дуже сподобалося вишивання Роксоляни, й вона доклала зусиль, щоб її синові сподобалась сама Роксоляна. Далі вже правильно пишеться, що Роксоляна отруїла султанового сина від першої дружини, щоб її син успадкував трон. Навіщо людина заперечує, коли сама не знає?

Я в Америці ходила до школи і маю два дипломи, вчила американську молодь в середній школі, а він мені пише, що я не знаю... Не шліть мені тижневика, дайте нам нашу газету „Свобода" назад.

Ольга Ґаховська

Де ж розум?

Із сумом та тривогою прочитав дуже цікаву статтю — роздуми про незалежність д-ра Євгена Стецьківа „Кому наводити порядок в Україні?" („Свобода", 20 листопада 1998 року). Автор брав участь у Сьомому Конґресі Українських Лікарських Товариств 16–21 серпня 1998 року в Ужгороді, де виголосив доповідь під вищенаведеним заголовком. Його спостереження про сучасний стан України викликають занепокоєння і навівають сум. За сім років незалежности нічого не змінилося в ментальності населення: дух раба ще глибоко закорінений, розгублені без командної системи — без вказівок згори люди ще не почуваються панами на своїй землі і не виявляють нахилу діяти самочинно. Не мають вони ще й почуття гордости громадянина незалежної (хоч ще не зовсім української) держави. В той час, коли інші країни сприяють в утвердженні самостійности української держави (щоправда, не без користи для себе), народ в Україні, як виходить з цих роздумів, в більшості ставиться до цієї справи байдуже, а частина згадує „добрі" совєтські часи, але чомусь не хоче розуміти, що ті „добрі" часи кінчалися, бо совєтська система на очах розліталася, на неї чекав неминучий економічний крах.

При нагоді хочу порушити ще одну справу, яку годі зрозуміти й виправдати, а саме про те, що, як пише автор зі Львова, на Личаківському цвинтарі, де похований о. д-р Гавриїл Костельник, галицькі „козаки", як їх називає автор, дуже дбайливо опікуються могилою згаданого священика, обкладають квітами та носяться з думкою проголосити його святим. Чи це не глум над собою? Та ж покійний о. Гавриїл Костельник, з власної чи не власної волі, співпрацював з НКВД, намовляючи грекокатолицьких священиків і вірних перейти на московське православ'я, а коли це не допомагало, то спричинився до насильного „з'єднання" УГКЦ з московським православ'ям. То його проголошувати святим? І знову скористаюся словами д-ра Євгена Стецьківа: „Де тут розум?"

Володимир Колюбінський,
Фініксвілл, Па.

Чому боїтесь критики?

Браво і ще раз браво, що надрукували фейлетон у числі з 30 жовтня („Про незавидну долю діяспорного журналіста" — **Ред.**). Дивно мені, що „Свобода" це надрукувала, бо назагал газета не зносить навіть чемної та позитивної критики. Але, може, дещо змінилося з новим головним редактором? Дай Боже!

Чи дописи мусять бути всім до вподоби? Ми ж маємо неприємні відносини поміж нашими Православними Церквами, непорозуміння з Римом та безліч інших проблем, про які пишемо, але борони Боже торкнутися мовних справ, бо зараз маєте купу ворогів. Я не є Альфа і Омеґа, і як хтось має деякі зауваги, то й вони повинні бути надруковані.

Прикро мені про це писати, бо ціль моя — не руйнувати. Життя наше та обставини самі нас б'ють, але будучи членом УНС понад 50 літ, я вболіваю за те, що такою „обережною" поведінкою „Свобода" не підбадьорює ані мене, ані членів нашого відділу, до якого я належу та звітую про працю.

А. Рудник,
Монровія, Каліфорнія

Я вивчаю історію

Мені 17 років, я вивчаю історію на першому курсі Миколаївського Навчально-наукового центру Одеського державного університету імені Іллі Мечнікова. До цього навчався в Малій Академії Наук України, де написав дві наукові праці з історії фльоти на Чорному морі. Мені потрібна для дальших досліджень література про українську діяспору в США і Канаді, діяльність ОУН та ОУН-УПА в роки Другої світової війни, формування збройних сил України за Центральної Ради, Гетьманату, Директорії.

Буду вдячний за подаровані мені книги, а також за каталог платних видань, які я зміг би замовити.

Олег Требух
вул. Паризької комуни, 5,
гуртожиток 1, кімната 69
м. Миколаїв, Україна 327021

Про українське радіо в Америці

Українська радіопередача „Ранок з нами" (а може, „з вами" — а втім, яка різниця?) мене спершу порадувала, а потім розчарувала. Приємно було почути українську мову в етері країни, дуже далекої від моєї батьківщини. Звісно, на радіопередачу треба заробити грошей, тому зрозуміла поява реклями у цій програмі. Але поза реклямою усе ж залишається чимало часу для ґрунтовної розмови про життя сучасної України. На жаль, цей час використовується не найкраще...

Будні України представлені прямим включенням Києва з добіркою офіційних повідомлень. Проте Україна ще не має справді демократичного радіо, його засади лише створюються й вимагають людей з відповідними навичками, українським світобаченням і мисленням. Оскільки їх мало, то у цих київських включеннях звучать переважно повідомлення про поїздки урядовців, суперечки в парляменті, обіцянки народних депутатів. Ось і першого вересня, наприклад, Київ повідомляв, що Леонід Кучма привітав учителів з початком нового навчального року. Але чи почули вчителі те вітання? Адже саме цього дня вони застрайкували, бо вже чверть року не отримували платні, а на голодний шлунок не багато навчиш... В моїй родині на Закарпатті діти плакали, бо прийшли до школи, а вчителів не було: страйк! Те привітання пана Президента насправді було напівправдою, як у недавні комуністичні часи.

Радіослухачам було б корисно почути, що сільські пенсіонери України отримали в серпні по 6 гривнів за червень. Про те, що у війську зростає число самогубств. Про шахтарів, які гинуть у занедбаних копальнях, а живі йдуть 600-кілометровим маршем до Києва, щоб сказати урядові про свої проблеми. Про сільських дітей, які вранці привозять до міста молоко, щоб продати й назбирати грошей на черевики... Коли б такі розповіді звучали в передачах, то видалися б недоречними повідомлення про вояжі прем'єра чи Президента...

Чверть години радіо розповідало про український футбол. Звісно, це досить важлива тема, й ми радіємо, що українські спортсмени упевнено виходять на чільні місця в Европі. Але за чверть години — забагато для Америки, тому що старші люди мають тільки спогади про футбол, а молоді мало цікавляться спортовим життям „Ниви" чи „Шахтаря".

Це ж можна сказати й про факти півстолітньої давности. Вони, звісно, відсвіжують пам'ять ветеранів, але чи варто так часто її „відсвіжувати", тоді як поруч з ветеранами є численні молоді покоління, життя яких теж багате на цікаві події? Якщо й передавати згадки про минуле, то факти минулого повинні бути вагомими, їх треба коментувати, щоб показати молоді нелюдську сутність комуністичного правління в Україні.

Щоправда, є можливість почути новини з України. Для цього треба перейти на хвилю російського радіо в Америці. Звісно, повідомлення про події в Одесі, Харкові чи на Донбасі будуть відповідно спрепаровані, але краще так, ніж зовсім. Чи ж це правильний підхід до справи?

Мої любі, щоб радіопередача була цікавою, над нею треба працювати, шукати правду життя, а не обмежуватися поверховим його спогляданням. Я не маю жодної неприязні до працівників радіо, й пишу тому, що зичу їм успіху. Довго вагалася, аж врешті написала. А може, не друкувати цього листа, а передати на радіо?

Ірина Коцюбинчик
м. Вайн, Ню Джерзі

Слухаю Радіо України і вам раджу

Останніми тижнями передачі Всесвітньої Служби Радіо України в США, а особливо в східніх і центральних штатах, чути дуже добре.

Тепер передавачі ВСР України транслюють передачі в світ на частотах: 6030, 7150, 9785 кілогерц — або 49,75; 41,96; 30,64 метра.

Передачі ВСР України можна слухати від 17:00 і за північ за нюйоркським часом. Передачі з Києва добре чути навіть на дешевих приймачах як, наприклад, „Реалістік", модель ДХ 342. Якщо хтось має потужний радіоприймач, то є можливість, при відповідних сприятливих атмосферних умовах, слухати навіть передачі, які з України транслюються на Европу чи Казахстан.

Я, наприклад, часом слухаю передачі на частотах 7180, що транслюються на Далекий Схід.

Доброї вам чутности, дорогі українці-радіослухачі!

Олександер Северин,
Ню Йорк

ГОСПОДЬ — БЕЗКОНЕЧНА ЛЮБОВ

(Закінчення зі стор. 1)

головним нашим завданням тут, на землі, є славити Господа Бога і звеличувати його святе ім'я через захування його святих заповідей, бо інакше нам грозить вічна кара. Однак вселаскавий Господь Бог, який сотворив нас „на свій образ і подобу" (Бут. 1:26), не бажав нас мати тільки своїми слугами, щоб ми служили йому з острахом, лякаючись його гніву та кари вічної. Він же — безконечна любов (1 Ів. 4:16) і тому хотів, щоб ми служили йому і заховували його заповіді з любов'ю, як ті добрі діти, що шанують свого батька й радісно сповняють його волю. Тож, вдихнувши в людину „віддих життя" (Бут. 2:7), Господь Бог обдарував її ще й надприродним життям Божої ласки, через що людина стала дитиною Божою, а Бог — її Батьком. Так у серці людини зав'язалася любов до Бога, щоб вона, як дитина Божа, була готова з тою любов'ю служити йому, сповняючи його святу волю.

Однак через первородний гріх людина втратила надприродне життя Божої ласки, а з нею втратила теж і достоїнство дитинства Божого. Над нею зависла кара вічної загибелі. Її перейняв острах Божого гніву, який в короткому часі придушив у серці людини почуття Божої любови, й вона почала служити Богові як той невільник, чисто зі страху перед його караючим гнівом. Головно після того, як Господь Бог на Синайській горі серед громів і блискавиць загримів своїм голосом: „Я — Господь, Бог твій!" (Вих. 20:2). Внаслідок того й Мойсей не вагався проголосити: „Тепер, Ізраїлю, Господь Бог твій вимагає від тебе, щоб ти боявся Господа, Бога твого й ходив його дорогами, додержуючи заповідей його!" (Втор. 10:12-13). З того часу смислом людського життя, як запевняє нас Святий Дух, стали надхнені слова: „Бога бійся і заповідей Його пильнуй!" (Проповідник 12:13).

Та Господь Бог у безконечній своїй любові задумав вибавити людину з її невільничого страху перед його гнівом і привернути їй достоїнство дитинства Божого, щоб в надії життя вічного вона з любов'ю служила йому, сповняючи його святі заповіді. То ж, коли „сповнився час" Божих обітниць, „Бог послав Сина свого Єдинородного, що народився від жінки" (Гал. 4:4), щоб вибавив нас від гріховного прокляття, і тим, які увірують в нього, „дав право стати дітьми Божими" (Ів. 3:5).

Як дітям Божим, нам уже не треба боятися Бога, а тільки цілим своїм серцем любити його і з довір'ям сповняти його святу волю. А „в любові, — як повчає св. Іван Євангелист, — вже нема страху, бо любов проганяє всякий страх" (1 Ів. 4:18). Ось так через прихід Ісуса Христа Господь Бог знову став нашим Небесним Батьком, а ми його любими дітьми.

Господь Бог, як наш Небесний Батько, так любить нас, як ніякий земний батько не спроможний любити своїх дітей, бо Бог — це безконечна любов (1 Ів. 4:16). Перед Божою любов'ю всяка людська любов зникає, як та тінь перед сяйвом ясного сонця. Бога любов вічна, як і Він вічний. Божа любов безконечна, як і Він безконечний. Божа любов незмінна, як і Бог незмінний. Любов Отця нашого Небесного не маліє навіть тоді, коли його дитина спроневіриться його любові і сходить на манівці гріха.

Бог „багатий милосердям" (Еф. 2:4), Він „не бажає смерти грішника, але щоб грішник навернувся і жив" (Єзекиїл 33:11), як годиться дитині Божій, тобто в ласці Божої любові. Так із безмежної своєї любови Господь Бог наче переслідує свою заблукану дитину. Ласкою свого милосердя він не перестає стукати до дверей її серця, невмовкаючим голосом сумління він безупинно непокоїть її душу й закликає її до покаяння, терпеливо очікіючи той день, коли-то вона заверне з манівців гріха й кинеться, як той блудний син, в обійми свого люблячого батька (Лк. 15:20). Тому він послав у грішний світ теж і Сина свого Єдинородного, щоб „кликати грішників до покаяння" (Л. 5:3).

І саме через народження Сина Божого, що його Отець Небесний послав „у світ, щоб спасав грішників" (1 Тим. 1:15), ми „пізнали й увірували в ту любов, яку Бог, — наш Небесний Батько — має до нас. Бог — це любов, і хто перебуває в любові, той у Богові перебуває, а Бог у ньому перебуває" (1 Ів. 4:16). І ту свою любов Господь Бог „увілляв у серця наші" (Рим. 5:5), щоб Духом своїм Святим відродити нас до Божого життя ласки і так зробити нас „учасниками Божої природи" (1 Пет. 1:4), щоб убожити нас.

Через любов Божу „ми переображуємося в образ Божий" (2 Кор. 3:18) і як діти Божі стаємо подібні до Бога (Бут. 1:26). Через любов Божу Бог живе в нас і ми живемо в ньому. Через любов Божу нам відчинені брами Царства Небесного. Через Божу любов ми нарешті з'єднаємося з нашим Небесним Отцем у вічній любові і разом з Ним заживемо в Його небесних оселях. Для цього Він нас і сотворив. Від нас Він тільки одного бажає, щоб ми любили його „всім своїм серцем, усією своєю душею і всією думкою своєю!". Це ж для нас як дітей Божих повинна бути перша й головна заповідь (Мт. 22:37-38). На ній нам слід оперти все наше духовне життя.

Тож, дорогі в Христі, вітаючи Вас зі світлим празником Різдва Христового, з батьківського серця бажаю Вам, щоб Отець наш Небесний, Бог усякої любові й благодаті, який „у Христі Ісусі покликав нас до вічної Своєї слави" (1 Пет. 5:10), сповнив Ваші серця і родинні вогнища миром, любов'ю і радістю дітей Божих, на славу триєдиного Бога Отця і Сина, і Святого Духа. Амінь.

Христос родився! Славіте його!

З архиєрейським благословенням

† Стефан — Митрополит
† Володимир — Єпископ-помічник

Дано в Філядельфії при Митрополичому соборі Пресвятої і Пренепорочної Богоматері дня 6-го грудня 1998 р. Б.

У Львівській Богословській Академії

Монсеньйор Клаудіо Ґуджаротті та владики Софрон Мудрий і Юліян Вороновський під час урочистостей з нагоди акредитації.

Як уже повідомила „Свобода" в попередньому числі, 28 листопада 1998 року у Львівській Богословській Академії відбулись торжества з приводу міжнародної акредитації, що стане зразком для подальшої акредитації богословських закладів України. Отримати таку акредитацію можуть лише богословські установи з належним науковим та навчально-методичним рівнем, відповідним викладацьким складом, бібліотекою. Диплом Академії дає право вступу до аспірантури богословських закладів будь-якої країни.

На прес-конференції з цього приводу віце-ректор Борис Ґудзяк зустрівся, крім журналістів, також зі студентами академії та семінарії Святого Духа. Темою зустрічі був сам феномен Богословської академії в Україні, досягнення і труднощі, завдання та перспективи, заторкувалось питання визнання цього закладу у світі та його невизнання в своїй державі.

В соціялістичних країнах, щоб мати визнання, усі навчальні заклади мали бути акредитовані державою, інакше диплом бакалавра чи магістра не визнавався. Від часу розпаду СССР становище в Україні майже не змінилась — та ж контроля і максимально централізоване керівництво усією освітою. Тому ЛБА на п'ятому році свого існування все ще не мала повноцінного визнання з боку держави. Більше того, богослов'я досі взагалі не вважається наукою, державні службовці розцінюють його не більш як пропаганду — й це за умов, коли усі перші університети були створені на базі цього предмету, а сьогодні його вивчення має багаті традиції, свою методологію, мережу наукових центрів в усьому світі. Навіть Росія та Білорусь акредитували свої богословські навчальні заклади. Такий підхід до важливої проблеми суперечив тому демократичному іміджові, який Україна прагне здобути на міжнародній арені.

Під час створення ЛБА важко було передбачити, який відгук це викличе в українському суспільстві, у владних колах, навіть у Служби безпеки. Новим кроком стало міжнародне визнання та перші випускники. Відлуння цих сьогоднішних подій ми ще не знаємо — покаже час. Поки що зрозуміло одне: цього прагнули Митрополит Андрей Шептицький та Йосип Сліпий, але в силу історичних причин не змогли здійснити. Міжнародна акредитація ставить українську богословську науку на одному рівні зі світовою.

Впродовж трьох років велося ретельне вивчення-перевірка навчальної програми академії представниками римських декастерій, які оцінювали її за змістом, рівнем викладачів, бібліотечним фондом. Богословська академія плянує далі розвиватись і в недалекому майбутньому (до 2005 року) має перерости в університет. Будуть розвиватися принаймні два факультети — гуманітарний і суспільних наук.

Сучасна навчальна програма є дуже різноманітною. Кожен випускник академії володіє англійською мовою. Студенти прослухали цією мовою виклади з п'яти предметів, виконували письмові роботи, здавали іспити... Таким рівнем не може похвалитись жодна вища школа у Львові. Це, однак, не означає, що знання мови є самоціллю. Богословська академія не готує фахівців для праці за кордоном, не провадить тотальної „американізації" цього закладу. Академія готує фахівців для українських церков, що, по суті, означає працю для добра українського суспільства, яке сьогодні є частиною глобального контексту. Ми всі вживаємо комп'ютери, Інтернет, обмінюємося думками, користуємося надбаннями цивілізації. Сьогодні в центрі Европи неможливо жити у якомусь вузькому ґетто... Сучасний молодий лідер в будь-якій галузі не може обійтись без цих здобутків, а отже, й без знання, принаймні, англійської мови. Віце-ректор наголосив, що це не шкодить патріотизмові студентів.

Щодо викладання богословських дисциплін, то навчальна програма ЛБА вимагала університетського рівня. Але після півторарічних пошуків виявилось, що немає на усій земній кулі достатньої кількости богословів, які могли б викладати українською мовою на університетському рівні, щоб забезпечити усю програму бакалаврату. З цієї причини було вирішено погодитись на інші мови, бо викладання богословських дисциплін постсовєтською українською мовою покищо не дало б добрих плодів та й не задовольнило б вимоги конгрегації католицької освіти.

Академія вимагає всебічних, уні-

(Закінчення на стор. 18)

З ПРАЗНИКОМ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— вітаємо —
наших Приятелів, Членів Головного Уряду та Урядників Відділів УНСоюзу, і всіх Співробітників та бажаємо

ВСЬОГО ДОБРА У НОВОМУ РОЦІ

УЛЯНА і ВОЛОДИМИР ДЯЧУКИ

Радісних Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року

Родині, Приятелям, Знайомим,
ГОЛОВНОМУ УРЯДОВІ УНСоюзу,
працівникам та всім секретарям Відділів
щиро бажають

МАРТА, ДАРКО, ДОРЯН і ГАНДЗЯ ЛИСКО

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

вітаємо щиро всіх наших Членів та Прихильників
— бажаємо їм —
Веселих Свят та Щасливого Нового Року
та дякуємо їм за кожночасну підтримку

ПРЕЗИДІЯ УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —

ЄВГЕН і МАРІЙКА ОСТИСЛАВСЬКІ з РОДИНОЮ

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
— вітаємо —
РОДИНУ, ПРИЯТЕЛІВ, ЗНАЙОМИХ
по обидвох боках Океану

ЯРОСЛАВА, ЗЕНОН і ХРИСТЯ СНИЛИКИ

Родині, Приятелям і Знайомим
— бажаємо —

ВЕСЕЛИХ ТА ЩАСЛИВИХ СВЯТ

д-р ЮРІЙ та ОКСАНА ТРИТЯК
з дітьми АРЕТОЮ та ЯРЕМІЄМ

З близькими Святами

РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВИМ РОКОМ

щиро вітаю усіх моїх вірних приятелів-читачів О-КИ, без яких я б не могла писати, і бажаючи їм всього найкращого, прошу про дальшу підтримку

ОЛЬГА КУЗЬМОВИЧ

УКРАЇНСЬКА СПОРТОВА ЦЕНТРАЛЯ АМЕРИКИ й КАНАДИ (УСЦАК)

Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року

— бажає всім —

спортовим товариствам, клюбам, молодечим організаціям, українській громаді в діяспорі, національному олімпійському комітетові України, а головно всім щирим жертводавцям на *УКРАЇНСЬКИЙ ОЛІМПІЙСЬКИЙ ФОНД.*

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

УПРАВА

ДОСТОЙНИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ і ПРИЯТЕЛЯМ
епохального діла Енциклопедії Українознавства
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та кращого НОВОГО РОКУ
— бажає —

ФУНДАЦІЯ ПРИЯТЕЛІВ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ, Інк.
71 Collinwood Rd., Maplewood, N.J. 07040

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ

Пластовим Капелянам, Начальному Пластунові, Головній Пластовій Раді, Крайовим Пластовим Старшинам Австралії, Аргентини, Бразилії, Великобританії, ЗСА, Канади, Німеччини, Польщі, України, Словаччини

Всім пластункам і пластунам та приятелям Пласту у всьому світі
— бажає —

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
З НОВИМ РОКОМ
та
СВЯТИМ ЙОРДАНОМ

— *бажає* —

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ЧЛЕНАМ, ЖЕРТВОДАВЦЯМ і ПРИЯТЕЛЯМ,
СЕСТРАМ і БРАТАМ на УКРАЇНІ,

УПРАВА і АДМІНІСТРАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Український Музей
203 Друга авеню, Ню Йорк Н.Й. 10003
(212) 228-0110

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ, СВЯТИМ ЙОРДАНОМ і НОВИМ РОКОМ

— *бажає* —

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ
КОМІТЕТ АМЕРИКИ

Вітаємо Вільний Український Народ на Рідних Землях і в діяспорі в ці святкові для України дні та висловлюємо найщиріші побажання щастя і миру в Вашій Господі. Віншуємо всім добром, всім гараздом на многая літа.

ХРИСТОС РОДИВСЯ — СЛАВІМ ЙОГО! СЛАВА УКРАЇНІ!

Ukrainian Congress Committee
of America
203 Second Avenue
New York, NY 10003

Ukrainian National Information Service
of America
214 Massachusetts Ave., NE
Washington, DC 20002

Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

— *бажають* —

СОФІЯ ОЛЕСНИЦЬКА
МАРУСЯ і РОМАН ПАВЛИШИНИ
з донечками СОФІЙКОЮ і ОЛЕНКОЮ

З ТОРЖЕСТВОМ ХРИСТОВИМ

щиросердечні побажання

ЩАСТЯ, КРІПКОГО ЗДОРОВ'Я

— *засилає* —

кинісіолог д-р

ТАРАС ПЕНКАЛЬСЬКИЙ
з дружиною ЛЕСЕЮ
і дочками ВІРОЮ і МАРТУСЕЮ

American Massage & Kinesiology Center
Philadelphia, Pa.
(215) 624-2690

Радісних Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!

Рідні, Приятелям та Знайомим

— *бажають* —

д-р МАРКО і д-р ЛЮДМІЛА ОЛЕСНИЦЬКІ
з донями НАТАЛКОЮ і ЄВГЕНІЄЮ
та сином БОГДАНОМ з дружиною ГАНУСЕЮ

Веселих свят Різдва Христового

родині, пацієнтам і знайомим

— *бажає* —

д-р СІЛЬВІЯ БІЛОБРОН

Стоматолог

551 Millburn Avenue
Short Hills, New Jersey 07078 **Tel.:/973/467-0885**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ДОРОГИМ ГОСТЯМ ресторану

— *бажає* —

СТАСЬ КРИС І ДІТИ

власник

BIG STAS RESTAURANT

1020 S. Wood Avenue
Linden, N.J. 07036
(908) 862-6455

Клієнтелі, Українським і Ветеранським Організаціям

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

— *бажає* —

ЙОСИФ КУПЧАК
з родиною

власник

JOSEPH MEAT MARKET

437 Smith Street, Perth Amboy, N.J. • Tel.: (732) 442-4660

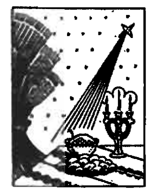
КРАЙОВА УПРАВА
СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ в АМЕРИЦІ

— бажає —

Ієрархам Українських Церков, Світовій Управі СУМ, всім Управам Осередків та Булав Відділів Юнацтва СУМ, Членам і Прихильникам та Українському Народові в Україні і в діяспорі мирних і радісних

СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

За Крайову Управу, СУМ:
ЮРІЙ НАКОНЕЧНИЙ, голова
ПЕТРО КОСЦЬОЛЕК, секретар

Центральна Управа , Відділи
і все членство
Організації Державного Відродження України
(ОДВУ)

— вітають —

з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

український народ на рідних землях і всіх наших земляків, розкинутих долею по різних країнах світу, вітаємо ієрархію Українських Церков в Україні і діяспорі, президента України Л. КУЧМУ, УРЯД УКРАЇНИ і державотворчих депутатів українського парляменту, центральні проводи і членство політичних і громадських організацій в Україні і діяспорі, а в тому проводи і членство ІСНО, Фундацію ім. О. Ольжича, Жіноче Товариство ім. О. Теліги, Об'єднання Студіюючої Молоді „ЗАРЕВО" в Україні. Зокрема вітаємо і шлемо сердечно-дружній привіт колишньому Президентові УНР в екзилі і голові Проводу Українських Націоналістів Миколі Плав'юкові і членам Проводу Українських Націоналістів, а разом з тим побажання успіхів у всіх заходах для об'єднання національно-державницьких сил у справі відбудові і закріплення української соборної самостійної України

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Веселих Свят
та Щасливого Нового Року

Рідні, Приятелям та Знайомим

— бажають —

АННА і СТЕФАН МАКУХ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
І НОВИМ РОКОМ 1999

цілій Родині, всім Друзям, Приятелям і Знайомим

— бажають —

Веселих Свят і Щасливого Нового Року

ІВАНКА зі СМІШКЕВИЧІВ і
МИКОЛА ЧИРОВСЬКИЙ

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року!

Рідні, Приятелям, Пацієнтам і Знайомим

— бажають —

д-р ОСТАП, ВІРА, ДОРА й АНІСА
ТЕРШАКІВЦІ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Родині, Приятелям і Знайомим

— бажає —

СТЕФАН ПАВЛИШИН

Д-р ПЕТРО і ХРИСТИНА РІВЕС
з дітьми
АЙМІ, ЛЬОРЕН, ЕМІЛЯ і КАРОЛИНА

— бажають —

Родині, Приятелям і Знайомим

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

З Різдвом Христовим і Новим Роком!

всього найкращого

— бажають

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

д-р Богдан і Роксоляна ГАЛІБЕЙ
з синами Тимошем і Левом,
донями Мирославою і Олюсею

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

КЛІЄНТАМ, ЗНАЙОМИМ і РОДИНІ

— бажають —

власники м'ясної крамниці **„OLYMPIC COMMUNITY MARKET"**

НАТАЛІЯ ЛАЗІРКО, син ОЛЕГ з дружиною ГАННУСЕЮ
донечкою ХРИСТИНОЮ і сином АНДРІЙКОМ
донька НАТАЛКА з донею ІВАНКОЮ

„OLYMPIC COMMUNITY MARKET"

122 40th Street, Irvington, NJ
Tel.: (973) 375-3181
Fax: (973) 375-2027

З Різдвом Христовим та Новим Роком

найщиріші побажання

Родині, Друзям, Пацієнтам і Знайомим

— пересилають —

д-р ЮРІЙ і МОТРЯ СОСЕНКИ
зі сином АДРІЯНОМ
і донями АНЕТКОЮ і АЛЯННОЮ

Родині, Приятелям і Знайомим

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

— бажають —

ГАЛИНА і СТЕПАН ВОЛЯНСЬКІ

Христос Родився.

Славіте!

Шановному Професорові М. Семчишинові, колишнім Учням та всім Зальцбуржанам

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

— б а ж а є —

КОМІТЕТ ЗАЛЬЦБУРЗЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

Наступний З'їзд відбудеться 10-12 вересня, 1999 р. на Союзівці

Пластова Фундація в Ню Йорку

з нагоди

РІЗДВА ХРИСТОВОГО та НОВОГО РОКУ

— б а ж а є —

своїм Членам, Українській Громаді, а зокрема Пластовим Проводам, Управі, Пластприяту, всім Фундаторам, Добродіям та Жертводавцям

Веселих Свят та Щасливого Нового Року!

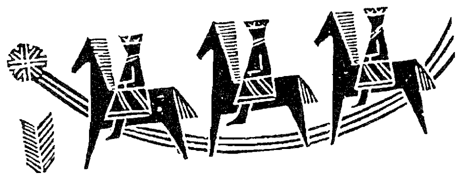
Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року

РІДНІ,ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ

— б а ж а ю т ь —

д-р Ігор, Марта, Александра, Діяна і Христина Бачинські,
інж. Олег, Марта і Андрій Бачинські,
д-р Оксана і Віктор Геймур
зі синами Колею і Ґеньом
та донею Юліяною

Джерзі Сіті, Н.Дж.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

Колектив журналу „Всесміх" вітає своїх читачів, передплатників, усю українську громаду з Новим 1999 роком та з Різдвом Христовим!

Сійся-родися, смійся-веселися, Син Божий народився

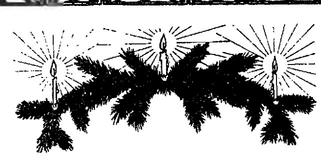
ВСЕСМІХ — УКРАЇНСЬКИЙ ГУМОРИСТИЧНИЙ ЖУРНАЛ

Адреса редакції: **ВСЕСМІХ**
32 South Ashby Ave.,
Livingston, NJ 07039 USA

Tel. (973) 992-2345

Передплата на рік $33, на півроку $16.50

Українська Федеральна Кредитова Кооператива

„Самопоміч" у Філядельфії

Веселих свят Різдва Христового і щасливого нового року

Нашим членам та всій українській громаді

Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

Main Office:
1729 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111
Tel.: (215) 725-4430 • Fax: (215) 725-0831

24th Street Branch:
2307 Brown St., Philadelphia, PA
Tel.: (215) 232-3993

Ukrainian Center Branch:
910 Henrietta Ave., Huntingdon Valley, PA
Tel.: (215) 379-0400

MERRY CHRISTMAS and HAPPY NEW YEAR!

„САМОПОМІЧ" (Н. Дж.)

Федеральна Кредитова Кооператива

SELF RELIANCE (NJ) FEDERAL CREDIT UNION

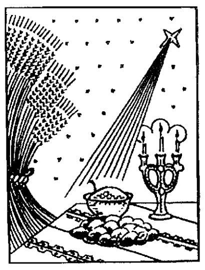
CLIFTON (PRINCIPAL) OFFICE
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700

Passaic Office	Whippany Office	Elizabeth Office
229 Hope Avenue	730 Route 10 West	301 Washington Ave.
Passaic, N.J. 07055	Whippany, N. J. 07981	Elizabeth, N.J. 07202
(973) 473-5965	(973) 560-9585	(908) 289-5554

Toll Free: 1-888-BANK UKE

З Різдвом Христовим і Новим Роком
всіх наших Приятелів
— сердечно вітають —
МАРІЯ і МАРКО ДУШНИКИ

РОДИНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят і Щасливого Нового Року
— бажають —
БОГДАН ГІРНЯК з родиною

Українське Спортово-Виховне Товариство „Чорноморська Січ"
Січова Фундація і Комітет Спортової Школи в Нюарку, Н.Дж.

З празником Різдва Христового і Новим Роком
— вітає —

Українську Спортову Централю Америки і Канади Усцак-Схід усі Українські Спортові Осередки у Вільному Світі і в Україні, усіх своїх Членів, активних спортовців ланок „Ч. Січі", Шановних Прихильників, Меценатів та все Українське Громадянство і бажає

Веселих Свят і Щасливого Нового Року!

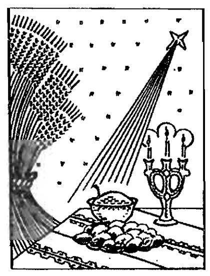
ГОЛОВНА УПРАВА ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
— бажає —

Членам Товариства, Управам Відділів, Родинам Членів, Українському Громадянству в ЗСА, діяспорі й Україні

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

За ГОЛОВНУ УПРАВУ

д-р ЛЕВ ДОБРЯНСЬКИЙ — голова
д-р МАРКО ДЕРЖКО — секретар

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо рідним і знайомим у Сполучених Штатах Америки й нашим братам і сестрам в Україні сущим

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

Замість висилки святочних карток, на заклик Координаційного Комітету Допомоги Україні, складаємо наші датки на приїзд дітей зі східніх і південних областей України в Галичину, щоб таким способом піднести їх національну свідомість і вщепити їм любов до рідних різдвяних звичаїв.

Андрійович М. і М. (10), Бакум В. і О. (200), Баторфалви М. (30), Безґацька А. (10), Боднарук Б. і В. (500), Бойко В. і А. (50), Бойко О. і Л. (50), Бучинський М. і М. (10), Винник Р. і І. (100), Воловодюк В. і К. (100), Гаврус М. Т. (20), Галаган Б. (100), Галібей А. М. (50), (в пам'ять мами Дарії Витанович), Ганчарик С. і К. (20), Голінатий М. і М. (50), Городецькі Я. і О. (50), Гриців Р. (100), Гриців Т. і Л. (100), Ґереґа А. і О. (100), Данко Й. (50), Дейнека Р. і П. (100), Декайло І. і Л. (100), Дент П. (50), Децький М. (10), Дирів Г. (20), Дрогомирецький О. (50), Зайло Е. і У. (50), Івасишин П. і М. (20), Івашків Е. і Е. (50), Калюшик Б. (20), Калюшик С. К. (10) Клапіщак В. і Н. (30), Княгиницький З. і Г. (10), Козак Б. і О. (50), Колтунюк О. і А. (25), Копійчук Р. і М. (50), Костюк, Д. і К. (20), Коць М.П. (200), Крайчик О. і М. (100), Крупа д-р Т. і Л. (50), Кузишин Б. і О; (100), Кулинич М. і З. (100), Кулинич П. і О. (50), Кульчицький В. (20), Купіняк В. (20), Курдяка Д. і А. (20), Купчинська М. (100), Лапичак-Лесько М. і Л. (50), Лівчак Б. (50), Лівчанин І. і Д. (10), Лозинський М. (50), Люш С. (25), Майбо Е. М. (25), Маланчук С. і Б. (45), Мельник Д. (25), Миндюк д-р Д. (50), Мичковська Л. (135), Назар В. (5), Німилович О. і Н. (25), Одежинська Л. (100), Оринчак П. і Т. (10), Павлів С. і С. (30), Пакуш Е. і О. (10), Палій Я. і М. (50), Панчук д-р Я. і Я. (100), Паньків П. і І. (50), Пасічинський І. (120), (в пам'ять дружини Зені), Петренко Ю. і А. (150), Похмурський Б. (25), Пришляк С. (100), Ранюк Л. і Ю. (50), Ратич Е. (25), Ривак С. (100), Роговський В. і О. (50), Розмаринович І. і С. (10), Руденський д-р Ю. (100), Савицький З. і Т. (25) Савка Е. Г. (25), Салевич З. і В. (50), Сахарук С. і Е. (50), Сендзік В. і Н. (50) Сидір М. і Я. (100), Сірко І. (20), Сілецький д-р Ю. і Т. (25), Слиж В. і Б. (50), Старостяк М. (25), Стахів Д. і М. (200), Стефанюк Р. (100), Стрілка М. (100), Струтинський Ю. і д-р Н. (100), Ховайло Ю. і А. (25), Химич М. (10), Храплива М. (25), Худьо д-р Б. і Б. (200), Худьо М. (50), Хуміловська І. (20), Цетенко В.А. (100), Чайківські Б. і І. (25), Чайківські М. і М. (200), Чолган Л. і М. (25), Чорнобіль А. (100) (в пам'ять чоловіка Романа), Цибрух С. (50). Шайдевич Д. В. (100), Шебунчак д-р Б. і д-р С. (50), Штокало В. і Ю. (25), Ядзин Д. і А. (50), Ліщик Ю. (200).

ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ:
Комітет Допомоги Україні, Північного Ню Джерзі — Приятелі РУХУ (200)
Комітет Допомоги Україні Центрального Ню Джерзі (400)
Комітет Допомоги Україні, Ст. Петерсбурґ, Фльорида (615)
Товариство Гуманітарної Допомоги Україні, Норт Порт, Фльорида (1,500)
Товариство Допомоги Україні, м. Гартфорду і околиці, Коннектикат (1,200)
Товариство Самопоміч, Рочестер, Ню Йорк (250)
Український Народний Дім, Лорейн, Огайо (100)
Український Народний Союз, Відділ 25 (500)
Українсько-Американське Товариство Сеньйорів м. Маямі (1,000)

Екзекутива ККДУ цією дорогою складає всім вищезгаданим особам і організаціям щиру подяку за їх пожертви на цю благородну ціль.

ЗА ЕКЗЕКУТИВУ ККДУ

Богдан Гайдучок — скарбник
Володимир Воловодюк — голова

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ!

ЕКЗЕКУТИВА ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

— *б а ж а є* —

Усім Організаціям, членам ЗУАДК-у, добродіям ЗУАДК-у і жертводавцям на харитативну діяльність ЗУАДК-у та усім нашим Братам і Сестрам у Вільній Україні!

МИРНИХ І РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

і поздоровляє українським традиційним привітом

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, INC.

1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111
Tel. (215) 728-1630 • FAX (215) 728-1631

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

— *б а ж а ю т ь* —

МАРІЙКА і ВАСИЛЬ ТЕРШАКІВЦІ
з родиною

Загін „Червона Калина"

Христос Родився! – Славіте Його!

З празником народження Христа Спасителя та на порозі невідомого 1999 року, Старшина Пластового Загону „Червона Калина"

вітає

ВПреосвященного Владику Кир Любомира Гузара, Високопреподобних Отців, братчиків наших Андрія і Лева, Пластовий Провід, всіх Братчиків нашого Славного Загону і їхні Родини, усе Пластове Братство в Україні і в діяспорі, та всіх наших Приятелів

і бажає

веселих та радісних Свят Різдва Христового і Богоявлення та щасливого і здорового Нового Року

Веселих і безжурних Свят
Різдва Христового, кріпкого здоров'я і
всього найкращого у Новому Році

родині і всім знайомим в діяспорі і в Україні

— *б а ж а ю т ь* —

СОФІЯ, МИКОЛА і МАРІЯ
ЛЕСЬКІВ

В день Різдва Христового

Веселих і щасливих свят

рідним, приятелям і знайомим

— *б а ж а ю т ь* —

д-р ЕВГЕН і ЛІДІЯ
ГРАБАРЧУК з родиною

ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
НОВОГО РОКУ

— *б а ж а ю т ь* —

рідним, приятелям і знайомим

д-р БОГДАН І БОГДАННА ХУДЬО
з донями
МІРІЯМ та РОМОЮ

Веселих Свят
і
Щасливого Нового Року

— *б а ж а ю т ь* —

нашим рідним і приятелям

МАРТА і ЯРОСЛАВ СИДОРІ
з родиною

Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року

Родині, Приятелям і Знайомим

— *б а ж а ю т ь* —

ЮСТИНА ПОПОВИЧ з родиною

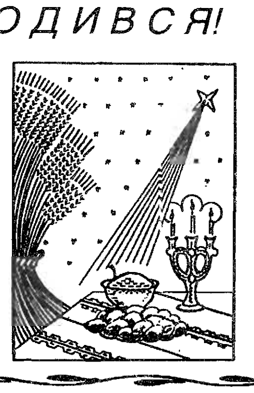
З РІЗДВОМ
ХРИСТОВИМ
і
НОВИМ
РОКОМ

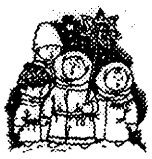
Щиро вітаємо всіх наших ВШановних Гостей, Симпатиків і Приятелів. Сердечно дякуємо їм за їхню прихильність, підтримку та відвідування нашої Оселі.

Всім Працівникам Союзівки, Членам і Урядникам Українського Народного Союзу, бажаємо усього добра, щастя, здоров'я та найкращих успіхів у Новому Році!

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

УПРАВА СОЮЗІВКИ

Радісних свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

рідним, приятелям, пацієнтам і знайомим

— щиро бажають —

д-р РОБЕРТ і ДІЯНА КЕЙБІДА
з дітьми
ХРИСТОФОРОМ і МЕЛІСОЮ

РОДИННИЙ ДЕНТИСТ

116 Millburn Ave.,Suite 109, Millburn, N.J 07041
Tel.: (973) 921-9097

Веселих Свят
Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року!

— бажають —

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ

д-р МАРТА ПОЛІТИЛО
з родиною

Ірвінгтон, Н.Дж.

З Різдвом Христовим і Новим Роком

РІДНИХ, ПРИЯТЕЛІВ і ЗНАЙОМИХ

щиро вітають

Мирослава МИРОШНИЧЕНКО
і
Галина, Любомир КУЗЬМИ

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ,
РІЗДВА ХРИСТОВОГО і
НОВОГО РОКУ
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— засилає —

ОЛЬГА ЯРИМОВИЧ

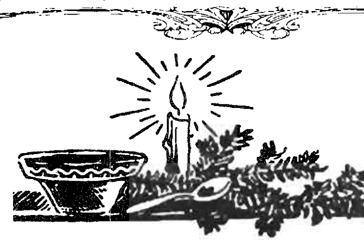
Venis-Bella Vita

Із нагоди
РІЗДВА та НОВОГО РОКУ
всього найкращого
родині, приятелям та знайомим
бажає

АРІЯДНА ЧИРОВСЬКА із донями
ТАМАРОЮ та ДІЯНОЮ

Succasuna, NJ

З Різдвом Христовим і Новим Роком

— вітає —

РОДИНУ, ПРИЯТЕЛІВ, ЗНАЙОМИХ і ПОКУПЦІВ

КРАМНИЦЯ ПОДАРУНКІВ
„ФАНТАЗІЯ"

5728 Північ 5-та вул., Філядельфія, Па. 19120
Тел.:(215) 276-4719

Христос Родився! Славім Його!

З радісними Святами
ХРИСТОВОГО РІЗДВА
та НОВОГО РОКУ

вітає всіх Земляків та колишніх
Жителів Дрогобицької Землі на всіх поселеннях

Центральний Комітет Дрогобиччини

та бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

При цій нагоді повідомляємо, що Комітет має ще на складі деяку кількість першого, другого і четвертого томів нашого регіонального збірника: **„Дрогобиччина — Земля Івана Франка"**. Хто з Земляків не має ще цього видання, може ще замовити, звертаючись на адресу нашого скарбника:
ROMAN MYKYTA, 357 SO. Parkway, Clifton, N.J. 07014.

Радісних Свят Різдва Христового та
Щасливого Нового Року!

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ та ЗНАЙОМИМ

— щиро бажають —

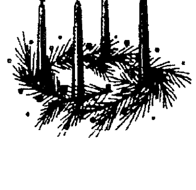
д-р ЛЮБОМИР і ОКСАНА КУЗЬМАКИ,
РОКСОЛЯНА і НЕСТОР КАСАРАБИ
і МАРІЯ СМІШКЕВИЧ

З різдвом Христовим
і
Новим Роком

бажаємо всім нашим
приятелям всього найкращого

ЛЮБА і РОМАН ГАЛІБЕЙ

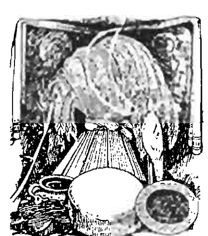
Радісних Свят
Різдва Христового та
Щасливого Нового Року

Родині, Приятелям та Знайомим

— бажають —

д-р БОГДАН і д-р АРІЯДНА
НИЧКА-ЧАРТОРИЙСЬКІ з донею АЛЕКСОЮ

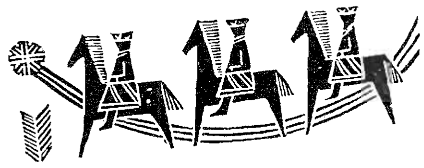
Веселих Свят і
Щасливого
Нового Року

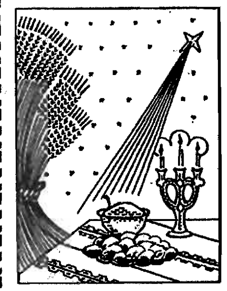
— бажають

Родині. Приятелям і Знайомим

д-р МАРІЯ і д-р ЮРІЙ
ДИЦЬО з родиною

Родині, Приятелям і Клієнтам
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— *бажає* —
First Avenue Meat Products Inc.,
140 First Ave., New York, N. Y. 10009

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
всім Клієнтам, Друзям,
всій Українській Громаді
— *бажають* —

ІВАН і АННА ЯВОРСЬКІ
UNIVERSAL TRAVEL SERVICES

8302 Bustleton Ave., Philadelphia, Pa. 19152
(215) 725-0377

- Висилка пачок і грошей через фірму „MEEST"
- Тури в Україну через бюро „SCOPE"
- Дешеві квитки на всі авіялінії світу
- Запрошення для рідних з України
- Фотографії для пашпортів і віз
- Доїзд лімозиною на летовище
- Нотаріяльні послуги
- Реєстрація авт „AUTO TAGS"

Дорогі брати і сестри у Господі нашому Ісусі Христі!

Українська Євангельська Церква Громад Божих в Юніон, Н.Дж. вітає усіх читачів „Свободи", усіх членів Українського Народного Союзу з Різдвом Христовим!

Українці в Америці можуть належати до різних політичних партій, течій і спільнот, але переважну більшість єднає у велику родину тільки віра у нашого Спасителя Ісуса Христа, усіх нас провадить стежками життя Його любов, усі ми черпаємо наснагу і мудрість у Божому Слові. Тому Різдво є провідним християнським святом більшости українців.

У святкові дні зичимо вам доброго здоров'я! Вчіться любові до людей в Ісуса Христа, чиніть добро, а коли самі потребуєте духовної чи матеріяльної підтримки, приходьте до нашої Церкви. Ми чекаємо вас на церковному святі 24 грудня увечорі, а ваших дітей — 20 грудня, теж ввечорі. Адреса Церкви: 2208 Stanley Terrace, Union.

ГОСПОДЬ РАЖДАЄТЬСЯ, СЛАВІМО ЙОГО!

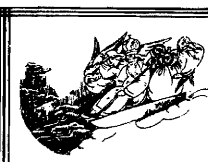
ПАВЛО ХОДНЕВИЧ, пастор

Веселих Різдвяних Свят
та Щасливого Нового Року!
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ
— *бажають* —

д-р Ольга і д-р Евгеній ОЛЕНКО
з дочкою Маріянною

Ню Йорк, Н.Й. Форест Гіллс, Н.Й

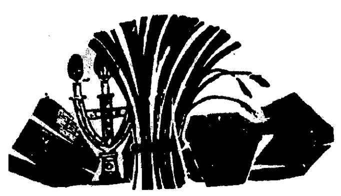

Веселих Свят та Щасливого
Нового Року!
— *бажає* —
своїм приятелям

оркестра „ТЕМПО"

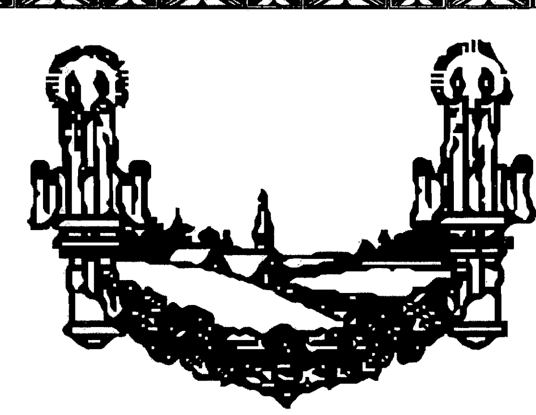
(973) 736-5609

„вже 39 років... немає музики без „ТЕМПО"

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Веселих Свят та Щасливого Нового Року
— *бажає* —
УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ

ЛИТВИН — ЛИТВИН
УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave. (corner Stanley Terr.), Union, N.J. 07083
(908) 964-4222

Веселих Свят та Щасливого
Нового Року!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— *бажає* —

Петро ЯРЕМА
Louis J. Nigro — director
Родина Дмитрик
Funeral Home
129 EAST 7th STREET — NEW YORK, N.Y.
(Between 1st & Ave. "A")
ORegon 4-2568

МОДЕРНІ ОХОЛОДЖУВАНІ КАПЛИЦІ

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року!
— *пересилає* —
Всечесному Духовенству, всім Організаціям,
Приятелям і всьому Громадянству

LICENSED MGRS
ГЕЛЕНА Е. ТЖАСКА
АДЕЛА ТЖАСКА МАРЧАК
АЛЕКСАНДРА МАРЧАК, мол.

TRZASKA FUNERAL HOME
6741 — 5th Ave., Bay Ridge, N.Y.
Tel.: (718) 748-4860

Services available in all your locations

ХРИСТОС — ЄДИНА НАДІЯ...

(Закінчення зі стор. 1)

дістю приймаємо. Хоч усі ці привітання для нас дуже цінні, але найціннішими серед них залишається привітання, проголошене майже 2000 років тому на Вифлиємських степах, яке подане на початку цього послання.

Серед темної ночі група бідних пастухів почула це радісне й повне надії привітання. Не багатим, не могутнім, не славним людям був даний привілей отримати його, бо вони не були готові прийняти вістки про спасіння в Христі Ісусі. „Бог противиться гордим, а смиренним дає Свою благодать" (Соб. Посл. Якова 4:6). Розгляньмо важливість змісту Божого різдвяного привітання.

Перші слова Божого привітання є — „Не лякайтесь!". Ці слова мали велике значення для забутих і безнадійних пастухів. Після майже двох тисяч років ці слова мають не менше значення і для нас. Поруч з чудовими акордами різдвяних пісень ми чуємо тривожні вістки про війни, насильства, обман, безробіття, кровопролиття, сексуальну розпусту, суспільну несправедливість, наркоманію та про різні природні стихії. Злочинність все більше й більше розпоширюється. Зло й неправда просякнули всі сфери людського життя. До того всього ще й вістка, що коли годинник проб'є 12-ту годину ночі — початок 2000 року, то вся комп'ютерна система буде в хаосі, що багатьох справді дуже тривожить. В ці непевні часи ми чуємо Боже різдвяне привітання: „Не лякайтесь!". Бог послав Свого Сина на цю грішну землю, щоб розв'язати всі людські проблеми. Він — єдина надія для людства й у наших часах, напередодні 2000 року. Він каже нам: „Будьте відважні: Я світ переміг!" (Єв. Івана 16:33). Пригорнімося до Нього й будемо забезпечені. Принесімо до Нього наш страх і тривогу, — а Він заопікується нами.

Друге слово привіту — це „радість". „Благовіщу вам радість велику", — сказав посланець Божий. Світ, сповитий смутком і журбою, почув вістку про радість велику, про правдиву радість, яка походить від Бога. Наш світ не заслуговував вістки про радість. Люди пішли своїми грішними дорогами, віддалилися від Бога. Однак Бог дав людям радісну вістку про Свою безмежну любов і про другу можливість на примирення з Ним. Бог дав Свого Однородженого Сина, щоб хто повірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне. Ця вістка переповнює радістю серця усіх правдивих шукачів Бога. Тепер є можливість примиритися з Богом, є прощення гріхів, є спасіння для всіх грішників, які шукають його.

Багато людей будуть святкувати Різдво Христове й шукати неправдиву радість, грішну радість. Під час святкувань Христос буде забутий і навіть зневажений ними. Все буде зосереджене довкола задоволення тіла: подарунки, декорації, їжа, алкогольні напої тощо. Під впливом алкоголю чиняться всякі гріхи. Така радість кінчається смутком, сльозами й горем. Не про таку радість іде мова в Божому різдвяному привітанні. Христос дає цілком іншу радість, яка правдиво ощасливлює людей. Навіть і самий спомин про народження Ісуса у Вифлеємі не приносить правдивої радости, а потрібно, щоб Христос народився в серці людини, тоді й історичне відзначення цієї дати має своє глибоке значення.

Наступне слово Божого різдвяного привітання — це „Спаситель". „Бо сьогодні... народився для вас Спаситель". Ізраїль довго чекав на Месію, але коли Він прийшов, він не прийняв Його. Тоді двері Божої ласки широко відкрилися для всіх народів, також для нашого українського народу. Бог у Своїй безмежній любові віддав для всього людства Свого улюбленого Сина, щоб Він узяв на Себе гріхи світу на Голготський хрест. Всі люди потребують Спасителя, бо „всі згрішили й позбавлені Божої слави" (Посл. Римлянам 3:23). Христос узяв наші гріхи на Себе, щоб нас оправдати й спасти. Він заплатив повну ціну за наше спасіння, нам нічого не треба додавати. Щоб нам потрібно зробити — це вірою прийняти спасіння, як Божий подарунок через заслуги Його Сина. Христос є єдиним Спасителем, а поза Ним ніхто не спроможний спасти нас. Христос сказав: „Я — дорога, правда, і життя. До Отця не приходить ніхто, якщо не через Мене" (Єв. Івана 14:6).

Останні важливі слова в цьому привітанні є „Людям усім". Це означає, що всі люди потребують спасіння, а також, що всі є включені у Божий плян спасіння. Ізраїльтяни того часу думали, що спасіння відноситься тільки до них, але Бог через Свого посланця каже, що спасіння є для всіх людей. Безперечно, це спасіння відноситься до всіх людей, які повірили в Христа і прийняли Його. Христос народився для всіх людей, тобто, для людей різних рас, національностей, соціяльних клясів і моральних характеристик. Христос сказав: „А того, хто до Мене приходить, Я не вижену геть" (Єв. Івана 6:37).

Бог не тільки пам'ятав про Своє твориво — людство, яке вибрало собі гріх і загибель, але Він зробив усе для його спасіння в Особі Ісуса Христа. Він проявив дію для виконання спасіння людей, а тепер Він чекає дії з боку людей, щоб повірили й прийняли подарунок Його любови. Христос прийшов до Своїх, але Свої не прийняли Його. „А всім, що Його прийняли, їм владу дало дітьми Божими стати, тим, що вірять у Ймення Його" (Єв. Івана 1:12). Нехай Ісус Христос буде головним Гостем на наших святкуваннях Його Різдва!

Молимо нашого ласкавого Господа Ісуса Христа, щоб Його ласка була з нашим народом на чужині, а зокрема в Україні, щоб наш народ прийняв повну дійсність Божого різдвяного привітання. Боже, даруй Україні кращі дні!

Христос родився — Славте Його!

З любов'ю, ваші в Христі брати й слуги Христової Євангелії —

пастор
д-р Володимир Домашовець,
пастор Іван Ковальчук,
пастор Ярослав Папроцький,
пастор Йосафат Іваськів,
пастор Михайло Якубович.
Різдво, 1998 Року Божого.

СПОВНІМОСЯ РАДІСТЮ...

(Закінчення зі стор. 1)

є Той, Хто об'являє нам образ Отця та приводить нас до Отця.

Наша Християнська Віра є, перш за все, Тринітарною. Метою і стремлінням нашої Віри є глибша співучасть в житті та взаємній Любові Пресвятої Трійці. Для нас необхідним є, що Святий Дух, (Якого ми прийняли у Святій Тайні Миропомазання), поселився та молився у нашому естві, „щоб усякий язик визнав, що Ісус Христос є Господь на славу Бога Отця", що співаємо на Божественній Літургії перед Святим Причастям. Бог Син, Ісус Христос родився від Пресвятої Богоматері, Богородиці і присно-Діви Марії, щоб привести нас до слави Бога Отця... Ми, що хрестилися, стали покликані, освячені Богом Отцем і збережені в Ісусі Христі, щоб помножити в собі Божу милість, мир і любов. „Христос Бог наш є Сином і Світлом Отця... і поновно відкупляє нас", для нашого Небесного Отця.

Приготовляючись до Різдва Господа Нашого Ісуса Христа, Церква співає: „Ось, Діва породить Сина і Слово Бога Отця, народженого з лона Бога Отця перед ранньою зорею". Словами української народньої коляди, „Пречиста Діва породила Сина"; „Слово Отчеє взяло на ся тіло". Отак Пречиста Діва Марія самовільно просить Бога Отця опікуватися її Сином, „Діва Марія Бога просила: 'В що ж би я Сина свого повила?' Отець же посилає своїх ангелів: „Зійшли ангели з неба до землі, принесли дари Діві Марії: Три свічі воскові, ще й ризи шовкові Ісусові Христові".

Святі Отці й служебні книги віддзеркалюють образ, неначе Бог Син, народжений від Бога Отця без матері, а в нашому часі, Бог Син народився від Пресвятої Богоматері й присно-Діви Марії. Материнство Пречистої Діви Марії, коли Вона породила Божого Сина, об'явило повноту Отцівства Бога Батька.

Молитвами й любов'ю Пресвятої Богородиці, що задля нас і нашого ради спасіння, Бог воплотився з Духа Святого і Марії Діви, і став Чоловіком. Нехай кожний у нашій епархіяльній родині пізнає радість і благодать цього прекрасного Празника.

Благословення Господнє на вас, благодать, милість і мир Бога Отця і Господа Нашого Ісуса Христа, Сина від Отця у Правді і Любові!

Василь
Єпископ Стемфордський
(Ню Йорку і Нової Англії)

Дано в Катедральному Храмі
Святого Володимира Великого
У Празник Святого Миколая
Чудотворця
Дня 6-го грудня 1998 р.Б.

ІЗ СКАРБНИЦІ РІЗДВЯНИХ СПОГАДІВ

Брус Вест
(Із книжки „Чендж оф Пейс")

Якщо хочете з нагоди цього Різдва обдарувати свою дитину дарунком, який би перетривав до того часу, коли забавки вже давно будуть поламані і навіть найчистіше золото втратить багато зі свого блиску, то подаруйте їй свої спогади. Це подарунок може не коштувати вас нічого, але він буде цінніший за діяманти. Можливо, це зведеться лише до того, щь візьмете свою дитину за руку і підете разом на прохід уздовж вашої вулиці, прикрашеної теплими барвистими світлами сусідських вікон; але спогад про той прохід може залишитися в пам'яті дитини на ціле її життя. Бо в головній мірі спогади роблять Різдво для дорослої людини тим, чим воно є.

Мало є серед нас таких, які, без уваги на свою теперішню життєву ситуацію, не могли б закрити на хвилину очі і відновити в пам'яті якийсь прекрасний спогад про давнє радісне Різдво.

Якщо йдеться про мене, то моя скарбниця спогадів є повна. Перш за все я провів багато моїх перших Різдвяних Свят в маленькому містечку, де було досхочу білого-пребілого снігу. Я не можу собі пригадати ні одного Різдва в тих часах, яке б не було морозне, свіже та іскристе — наче б цілий світ провітрено і приготовлено на цей прекрасний день.

Ті Різдвяні Свята були в такому часі й місці, коли ще було можливо піти до поблизького лісу, бредучи глибоким снігом, і вирубати собі яку завгодно ялинку. І досі, коли тільки почую кріпкий запах вічнозеленої смеречини, я не можу не думати про той довгий крутий слід, що ми його залишили по собі, волочучи з лісу по снігу ялинку до бічних дверей нашої хати.

В скарбниці моїх різдвяно-святочних спогадів немає ні одного Різдва, під час якого санки мусіли б нерухомо лежати: завжди їх можна було взяти, новенькі, з-під ялинки різдвяного ранку і негайно випробувати на котромусь зі сусідних схилів; нові, яскраво-червоною фарбою мальовані санки, що заправляються в свіжому снігу... Пам'ять про це незатерта й досі, така ж чітка і ясна, як скрип сталлю підкутих санок при з'їзді з морозом закутого горбка.

В цій приватно-особистій скарбниці різдвяно-святочних спогадів

(Закінчення на стор. 20)

ЛІТЕРАТУРА. МИСТЕЦТВО

Київська Камерата в Ню Гейвені

Київська Камерата, художнім керівником якої є композитор Іван Карабиць, приїхала на коротке турне, з сімома концертами, до східніх стейтів Америки. Диригентом оркестри того міні-турне в Америці був Вірко Балей, піяніст — Микола Сук. Останній концерт американської тури відбувся в неділю, 1 листопада, в залі Морс Рісайтел Голл, що належить до Єйл Університету, під патронатом Музичної Школи, двох департаментів европейських студій та Ініціятиви Єйл-Україна, при підтримці Фундації родини Чопівських.

Програма концерту була більш ніж насичена виконуваними творами, але В. Балей успішно її подолав, вправно диригуючи. Вірко сам є композитором і як диригент дуже уважний до стилістичних нюансів окремих композиторів та прагне витягнути наверх всі приховані деталі. Балей святкує своє шістдесятиліття, а маючи такий знаменитий ансамбль, як Київська Камерата, годі було відцуратися думки виконати твори, в яких як диригент, так і оркестра можуть написатися. Камерата складається з групи ансамблевих віртуозів, які виявилися легко подативим інструментом в руках дириґента, здібним виконати делікатні піаніссімо дуже чітко і виразно, а коли потрібно — без спеціяльного зусилля створити потужне форте, не втративши в якості шляхетного звуку.

Програма почалася секстетом Арнольда Шинберґа під титулом „Просвітлена ніч", який написано в 1899 році для двох скрипок, двох альтів та двох челів, і як твір камерний збудив велике зацікавлення інструменталістів та слухачів. Шинберґ загострив в ньому якість струнних інструментів та розгорнув до екстреми Вагнерівську хроматику. Кияни виконали сьогодні загально знану оркестральну версію.

В. Балей виявився вдумливим інтерпретатором, підхід якого до виконуваних творів має змістовну глибину. Оркестр, виявивши високу майстерність, звучав бездоганно. Переливи мотивів, що переходять з одної групи в іншу, були плавні та інтонаційно чисті.

Слідуючою точкою, що відповідала хвилині, був твір Валентина Сильвестрова „Післанець", написаний за суґестією Балея для фортепіяно та оркестри. Тут фортепіяно заступає хор в частині Агнус Деї заупокійної служби. Дещо густішу фактуру мала Пасакалья ч. 2 Євгена Станковича, що була світовою прем'єрою твору. В обидвох цих п'єсах брав участь піяніст М. Сук. Пасакалья характерна своєю медитативною лірикою, виповнена пост-романтичними кольорами, даючи почуття теплоти. Шкода, однак, що Пасакалья — це тільки одна з частин бароккової сюїти і як така не дає повного образу про композитора-монументаліста, яким є Станкович. Останнім українським твором був Концерт-триптих Івана Карабиця. Вже самою формою та живим рухом він зробив найбільше враження. Музика має багато гумору і танцювального елементу. Повільна частина — лірична, з дозою драми і патосу. Третя частина енергійна, виповнена бадьорими моторними ритмами. Тут відчувається европейський стиль.

На закінчення оркестра відіграла „Клясичну симфонію" Сергєя Прокоф'єва. Коронною точкою програми таки був 4-ий фортепіановий Концерт Бетовена на початку другої частини. Сольовав піяніст міжнародної слави М. Сук. Його вільна техніка дозволила елеґантно виконати всі маніпулятивні пасажі у відповідних звукових барвах. Шепотні тони в піяніссімо були повні виразу, а довгі трелі (часто в двох голосах) чергувалися з перлистою швидкістю; так само сильним був резонанс мускулярних звуків. Особливо гарною була повільна частина, повна експансивної лірики. Скоре Рондо іскрилося брилянтними ритмами. Тут піяніст зробив приємний жест в сторону оркестри, бо в хроматичній скалі каденції перед останньою октавою вставив малу фермату і тим дав знак музикам, що їх час перебрати головну тему прийшов. Беручи до уваги музичну вагу твору, Сук був у щасливому становищі, маючи диригента Балея та Київську Камерату, яка не тільки йшла за ним, але також сама грала знаменито.

Спільно вони здобули серця присутніх і їх тріюмф залишиться надовго в пам'яті слухачів.

Богдан Марків

На сцені — мелодрама Юстини Онищук

Юстина Онищук (Людмила Зелінська)

Що й казати, не завжди почуєш в Америці справжню українську мову. Тому не дивно, в таких випадках люди отримують велике задоволення: слухали б і слухали б...

Так сталося на презентації поеми Юстини Онищук (Людмили Зелінської) зі Львова в Українсько-Канадському музеї-архіві Едмонтону. Можна було б просто прочитати „Царівну". Але слухати навіть гарного читця дві години, звичайно, важко. Тому організатори презентації вирішили поставити поему драматургічно, перевтілюючи її образи в живих героїв.

Ентузіясти і шанувальники рідної мови та літератури Наталка Таланчук, Стефан Мельниченко, подружжя Оля і Тома Миц, Ірина Присташ, її доньки Роксана та Марта під керівництвом авторки твору Юстини Онищук, яка взяла на себе обов'язки режисера-постановника, показали едмонтонським українцям феєричну виставу за поемою „Царівна".

Барвисті гуцульські строї, народні вишивки, відповідне декораційно-сценічне тло (доповнене ілюстраціями Оксани Андрушко), музично-кольористичні вставки створили атмосферу театру, підсилюючи ефект поставленої мелодрами. Та найбільше полонило присутніх поетичне слово „Царівни". У своїй мистецькій довершеності, а водночас щирості і простоті, воно проникало то тривогою, то радістю, то смутком у скриті глибини нашої душі, виповнюючи її духовно. Тож глядачі сиділи, зачаровані дійством і, в першу чергу, текстом самого твору, його образною мовою, глибокою народністю та вірністю християнським традиціям.

Процитую відгуки фахівців з приводу „Царівни".

Ярослав Ісаєвич, професор, директор Інституту українознавства ім. Крип'якевича Національної Академії Наук України, академік-секретар відділення історії, філософії та права НАН України, президент Міжнародної асоціяції україністів: „...Стилізація мови під гуцульську говірку професійно майстерна, тактовна. Автор вдало поєднує риси загально-національної літературної мови з тими діялектними вкрапленнями, які надають текстові неповторного кольориту і сприяють його емоційному впливові на читача".

Микола Ільницький, доктор філологічних наук, професор: „Поема Юстини Онищук є рідкісним у літературі жанром фолкльорної стилізації. Перед читачем постає мовби моральний кодекс життя людини від народження аж до смерти".

Михайло Косів, депутат Верховної Ради України, голова Комісії з питань культури України:

„В поемі панує мова наших, як писав писав Михайло Коцюбинський, „забутих предків" — і це найголовніше. В наш час, коли українська естрада дуже часто лише територіяльно може називатися українською, коли навіть нібито зовні українська мова спотворена фонетично і лексично, коли слова „патріярхальщина", „етнографізм" стали ознакою чогось другорядного і неґативного, поява друком поеми „Царівна" Юстини Онищук була б позитивним явищем — нагадуванням про нашу безсмертну спадщину".

Фахівці-українознавці сходяться на одному, що треба все зробити для того, щоб видрукувати цей незвичний у наш час твір. На жаль, в Україні при теперішній економічній скруті зробити це неможливо. І як завжди в таких випадках, на допомогу авторці може прийти українська діяспора.

З усіма пропозиціями щодо допомоги в публікації „Царівни" прохання звертатися по телефону в Едмонтоні (403) 454-9625 до Людмили Зелінської, або за адресою: Mrs. Ludmyla Zelinska, #21, 10625-117 St., Edmonton, AB T5H 3N2. Canada.

Юхим Красноштан

Виконавці поеми „Царівна": Марта Присташ і Тома Миц; Роксана Присташ, Ірина Присташ і Оля Миц; стоять — авторка твору Юстина Онищук (Людмила Зелінська) і Наталка Таланчук.

ПРО УКРАЇНУ — СВІТОВІ

Сьомий том монографії М. Грушевського

Поява 1-го тому англомовної „Історії України-Руси" Михайла Грушевського в 1997 році визнана важливою подією не лише для розвитку української історіографії, але й для формування міжнародного статусу України. За словами Президента України Леоніда Кучми, „фундаментальна праця Грушевського переконливо довела історичне право України на самостійність, докладно реконструювала усі етапи буття українського народу... Видання сьогодні англомовного варіянту „Історії" стане вагомим словом про Україну, нестиме поміж усього англомовного населення Землі велику істину про український народ".

Рецензенти 1-го тому підкреслювали високу якість перекладу і наукової редакції тексту, які здійснили працівники Центру Досліджень Історії України ім. Петра Яцика при Канадському Інституті Українських Студій в Едмонтоні. Світового авторитету історик-візантієзнавець проф. Ігор Шевченко заявив, що цей том „підготовлено за найвищими світовими стандартами".

24 жовтня ц.р. шанувальники української науки, які чекали на появу наступних томів, мали нагоду переконатися, що праця над цим великим проєктом успішно триває. Того дня в Інституті св. Володимира в Торонто відбулася церемонія, під час якої працівники Центру ім. Яцика офіційно передали видавництву КІУС відредагований текст 7-го тому „Історії".

Ольга Павлюк і Франк Сисин на церемонії.

Відкриваючи церемонію, директор Центру д-р Франк Сисин пояснив, що частинно, з огляду на прохання американської урядової фундації National Endowment for the Humanities, яка високо оцінила проєкт видання „Історії" і признала спеціяльну дотацію на переклад томів, присвячених маловідомій на Заході історії українського козацтва, редактори відступили від хронологічного порядку томів, і після 1-го тому підготували до друку 7-ий, який аналізує виникнення і початки козацтва в період від XV століття до 1625 року.

Д-р Сисин представив учасників церемонії і подякував їм за їхній вклад у працю над виданням. Відомий торонтський бізнесмен і визначний меценат науки Петро Яцик ще в 1970-их роках захопився ідеєю видання фундаментальної історії України англійської мовою і з цією метою пожертвував 1 мільйон долярів на заснування Центру Досліджень Історії України. Завдяки тодішній програмі "matching funds" провінції Альберта, ця пожертва стала основою фонду в сумі 3 мільйони долярів. Спонзором 7-го тому „Історії" стала Ольга Павлюк з Торонто, яка пожертвувала на цей том 100 тисяч долярів у пам'ять свого покійного чоловіка, відомого громадського діяча Степана Павлюка. Д-р Сисин з вдячністю згадав також тих людей, які передали на проєкт по 100 тисяч долярів, або й більше. Їхні прізвища будуть надруковані на титульних сторінках окремих томів, це — Петро та Іванна Стельмахи, Ганна Мазуренко, Софія Войтина, Михайло і Дарія Ковальські. Він представив членів редакційного колективу — Уляну Пасічник, Сергія Плохія, Марка Стеха, Мирослава Юркевича, Душана Беднарського, Таню Стех, Андрія Горняткевича і Марту Горбань-Царинник, а особливо теплим словом пом'янув покійного д-ра Богдана Струмінського, який був перекладачем 7-го та двох інших томів „Історії".

У символічному жесті Ольга Павлюк передала текст 7-го тому директорові видавництва КІУС проф. Максимові Тарнавському, який повідомив, що том вийде друком у 1999 році, подякував Канадській Фундації Українських Студій, яку представляла Христя Стоділка, за підтримку видавництва пожертвою 50 тисяч долярів на друкування двох томів „Історії". Останнє слово належало засновникові Центру Петрові Яцикові, який підкреслив, що успішна праця над проєктом і високий рівень видання „Історії" — вислід об'єднаних зусиль редакційного колективу, праця якого повинна стати прикладом для інших українських установ.

Канадський Інститут Українських Студій Університету Альберта.

ВИСТАВКИ

Художники-пластуни зібрались в Торонто

„Пластуни не лиш десь по полю бігають в коротких штанах, не лиш табори влаштовують, а входять в громадське життя в різновидових способах, серед яких навіть професійна мистецька діяльність". Так висловився головний доповідач на відкритті виставки в Торонто з нагоди 50-ліття Пласту Роман Вжесневський, один з головних діячів цієї організації скаутингу, довголітня історія якої розпочалась ще в 1912 р. в Україні. На відкритті виставки, яке відбулося 1 листопада ц. р., я мав нагоду поспілкуватись із деякими кращими митцями-пластунами Торонто і його околиць. На цю дійсно унікальну виставку в Канадсько-Українській Мистецькій Фундації, яка знаходиться в самому серці українського кварталу м. Торонто, зібралися з усього південного Онтаріо пластуни, їх приятелі, прихильники, ба навіть гість один був з міста Копенгагена.

Серед митців, роботи котрих представлені на виставці, такі відомі імена, як уже покійні Володимир Беднарський, Мирон Левицький, Ніна Мудрук-Мриц. До експозиції також входять твори таких митців, як Галина Новаківська, Марія Стиранка, Христина Навроцька-Кудрик, Христя Велигорська-Сеньків, Лев Микитчук, Віра Юрчук, Людмила Шанта, Юрій Стиранка й Оксана Борис Бошко. До молодших учасників можна зарахувати Марка Коропецького, Левка П'ясецького та Павла Тушека. Загалом, виставки, котрі організовуються з приводу відзначення якихось поважних річниць, виходять так, ніби різноманітний товар виставляється в умовах, подібних до магазинного випродажу. Однак, окремі твори серед даної експозиції вражають потужністю внутрішньої енергетики та формою втілення в матерію тонких людських почуттів і високих філософських понять. Скульптор Лев Микитчук, який проживає в столиці Канади, м. Оттаві, форми творчості реалізує в таких матеріялах, як бронза, камінь і графіка. Глядачів вражає його ода до чорного тону. Бронза „Наступ" стає насправді філософським твором через підбір композиційних елементів - органічні, маленькі деревцята, чи то пак спотворені людські фігури, в трагічному наступі на прямокутну монолітну вежу, яка від дерев-фігурок значно більша за пропорціями.

Художниця Людмила Барміна, яка проживає в Торонто, але сама походить з Києва, сказала, що „приємно тут бачити таку цікаву, сучасну скульптуру, бо насправді досить рідко таке побачиш."

Одна з найцікавіших робіт, з огляду формалістичного рішення творчих проблем — „Предмет ч. 15" Віри Юрчук, являє собою крісло та стільчик, подушки яких розписані в яскравих барвах Бурлюків, Богомазова та інших модерністів-авангардистів періоду розквіту української культури початку цього століття.

Живопис Віри Юрчук характеризується декоративними панелями, у яких рафінований кольорит складається з вишуканих барв.

Про творчість видатного митця Мирона Левицького, учня львівського майстра Олекси Новаківського, можна писати цілі томи, зрештою, вже існують присвячені йому багато альбомів, монографій. Цей надзвичайно плодовитий художник, який помер в 1993 р., залишив за собою безліч картин, численні екслібриси, його церковні розписи служать прикладом оригінального і покищо неперевершеного сакрального живопису в українських храмах. До даної виставки входять три декоративного пляну ілюстрації „Лева" до твору Котляревського „Енеїда". Серед них особливої уваги заслуговує зображення самого героя, Енея, в розкішній грі світлих і темних плям.

Осипа Максимів, меценат і колекціонер, яка протягом свого довгого життя зробила великий вклад в культуру діяспори, найбільше захопилась творами Людмили Шанти, пояснюючи, „що в її творах чудові кольори, а головне — її мистецтво скромне і душевне." Твір Л. Шанти „Захід сонця на озері Сімко" — настроєва робота, виконана складною технікою акварелі, передає в лірично-романтичній манері драматичні ефекти зміни станів природи, і в тому втілюється притаманна авторові скромність.

На відміну від величного відображення природних елементів в картині пані Шанти, у фотографіях Христини Навроцької-Кудрик з циклу „Віддзеркалення" передано через зум-об'єктив малесенькі деталі природи. Вона, немов ботанік, схопила стебла трави, що виростають з води. Якщо дивитись на ці роботи при відстані десь одного метра, своєю простотою і лаконічністю композиції нагадують майстрів-аквареліcтів Далекого Сходу, а при відстані десяти метрів, предмети втрачають чіткість своїх окремих меж і роботи починають нагадувати твори деяких живописців школи абстрактного експресіонізму.

Представники молодої генерації українських митців Торонто доволі частіше починають з'являтись на сцені місцевого українського арт-естаблішменту. Микола П'ясецький — його чорно-білі фотографії становлять одночасно важливий документ нелегкого труду пекарів, та чудовий зразок фото-мистецтва, де в руках та обличчях тих пекарів можна прочитати про ефемерність міжлюдських відносин при колективній праці.

Картини Марка Коропецького „Без назви 1" і „Без назви 7" сріблястою монохромністю відтворюють міраж північно-європейських міст, як Брюссель, наприклад, котрий йому так подобається, і стають поетичним втіленням настрою сірих зимових днів, солодко-кислої ностальгії і забуття.

В настрої цілком протилежнім до цих двох митців виступають твори Павла Тушека, у яких панують яскраві насичені кольори, що зовсім не диво, позаяк Павло — директор фірми, яка виконує різні замовлення на оформлення проєктів для дітей.

(Закінчення на стор. 18)

Про Україну...

(Закінчення зі стор. 10)

англомовної школи зішите докупи полотно ("Quilts"), розмальоване й розписане привітами англійською мовою. Я виконала їхнє прохання, а тепер ось шукаю фондів, аби їм вислати англійські підручники.

Телебачення

Бачила я небагато передач київської телевізії, а все ж, на мою думку, програми поліпшилися. Немає вже хорів у народних строях, що стоять безрушно на сцені, чи десь посеред поля, зникли також сухі інтерв'ю „говорячих голів". Мою увагу привернув ряд мистецьки виконаних, документальних фільмів з історії нашої культури, як, наприклад, фільм про Олександра Довженка. На тлі прекрасних краєвидів диктор читав найболючіші фрагменти щоденника нашого геніяльного режисера й письменника. Бачила фільм про маєток Євгена Чикаленка, де гостював Михайло Коюбинський і написав своє „Інтермеццо"; одногодинну передачу про листування Миколи Гоголя з Михайлом Максимовичем, фільм про композитора Дениса Січинського з документальними фотографіями. Замість вишиваних сорочок і довгих вусів тепер уже бачимо там чоловіків у краватках.

Оглянула також дві передачі про недавню історію, одна — про визвольну боротьбу УПА на Волині і Тернопільщині (встигла тільки прочитати, що режисером був Мужук), а друга — про бої з окупантами в Карпатах, підготована об'єднанням „Вежа". Обидва фільми без зайвої пропаґанди, оперті на документи та свідчення численних очевидців. Доказано там, що КҐБ часто підшивалося під бійців-патріотів і в їхнім імені знущалося над населенням. Ці фільми також переплетені кадрами прекрасних краєвидів.

В часі моїх відвідин на телебаченні показували серіял з життя галицької інтеліґенції кінця 19 ст., базований на повісті О. Кобилянської „Царівна". Також бачила „мультики" для дітей українською мовою. З чотирьох телевізійних каналів принаймні два-три весь час передають українською мовою. Реклям відносно мало.

Зовсім випадково натрапила на передачу футбольного матчу збірної України із збірною Росії. Нагадала собі, як ще маленькою батько взяв мене на змагання „України" з „Гасмонеєю", і тому дивилася із великим задоволенням на цей величавий здвиг на стадіоні Києва та на ентузіязм уболівальників, коли наші спортовці перемогли росіян.

Земля й народ

У перших днях мого перебування в Україні дороги завели мене до Кирилівки. Чомусь уявляла раніше, що Шевченкова хата була серед степу, а тут побачила прекрасну пагористу околицю, покриту густою зеленню. Хата, не знаю вже вкотре, відбудована, а всередині — інтер'єр Шевченкової доби. Довкола густо цвіли різноманітні польові квіти, як і всюди в Україні. Поблизу, під калиною — могила матері поета.

Місцеві люди радо показують, куди то малий Шевченко ішов шукати стовпи, що підпирають небо.

Біля Умані ми відвідали також Софіївку, пишний упорядкований парк, примху польського магната на нашій землі. Немає певності, чи при його будові справді згинуло багато інших кріпаків, чи це совєтська пропаґанда.

Головні шляхи ідуть боком від міст та сіл. Тільки написи нагадують, де ми: Лубни, Полтава, Миргород...

Люди всюди незвичайно гостинні. На передмісті Шполи ми відвідали знайомих одного з моїх друзів. Запросили до столу, незважаючи на пізню годину. Господар кудись метнувся й за кільканадцять хвилин на столі з'явилася городина, печена курка, горілка й всяке інше добро.

Коли нас гостили, як у керівника культури Харківщини, так і в Спілці письменників Черкас і різних школах, гарне враження зробило те, що навіть швидкі перекуски були не тільки смачні, але й завжди незвичайно естетично подані.

Вела розмови з селянами центральних земель, і прийшла до висновку, що у них не завжди є те, що ми називаємо національною свідомістю, однак є безперечна свідомість окремішности народу, відмінного від росіян.

Діти, що цього року прийшли вперше в школи, вже народилися в незалежній Україні.

Нагадала програму, яку бачила в телевізії. Коли малих дітей питали про пам'ятники в Києві, вони відповідали, що пам'ятники є на те, аби по них дряпатися, або біля них фотографуватися. Коли їм показали пам'ятник Леніна, тільки один хлопчик пізнав, хто це. На питання, що ця людина зробила, він довго думав і зовсім щиро заявив, що це був письменник, що написав казку „Солом'яник бичок". Чи треба пояснень?

Ліда Палій

Виставка художників...

(Закінчення зі стор. 17)

Один з поважних гостей, Петро Кузьма Балицький, голова української громади Данії, який приїхав в Торонто з нагоди конференції Світового Конгресу Українців, висловився про виставку так: „Нам вона відповідає. КУМФ, в особі екзекутивного директора Павла Лопати, такої рідкісної людини, робить велику заслугу для української громади." А про самі експонати пан Кузьма Балицький, сказав: „Вони промовляють, і винахідливість мистців передається в творах силою, яка притягує глядача і заставляє задуматись над ними."

Організатор виставки Таїса Ружицька, довголітній член Пласту, котра з молодечим запалом твердила: „Я пластунка до костей, я з роду пластунів!", — підсумувала цю мистецьку подію в житті українського Торонто такими словами: „Ми хотіли дати молодим митцям можливість показати свої творчі досягнення разом з старшими, щоб була між ними солідарність і консолідація. А друге, то ми хотіли показати, що в Пласті є різні люди: винахідники, оперні співаки, спортовці, адвокати і навіть мистці. Я думаю, що ми цього досягли."

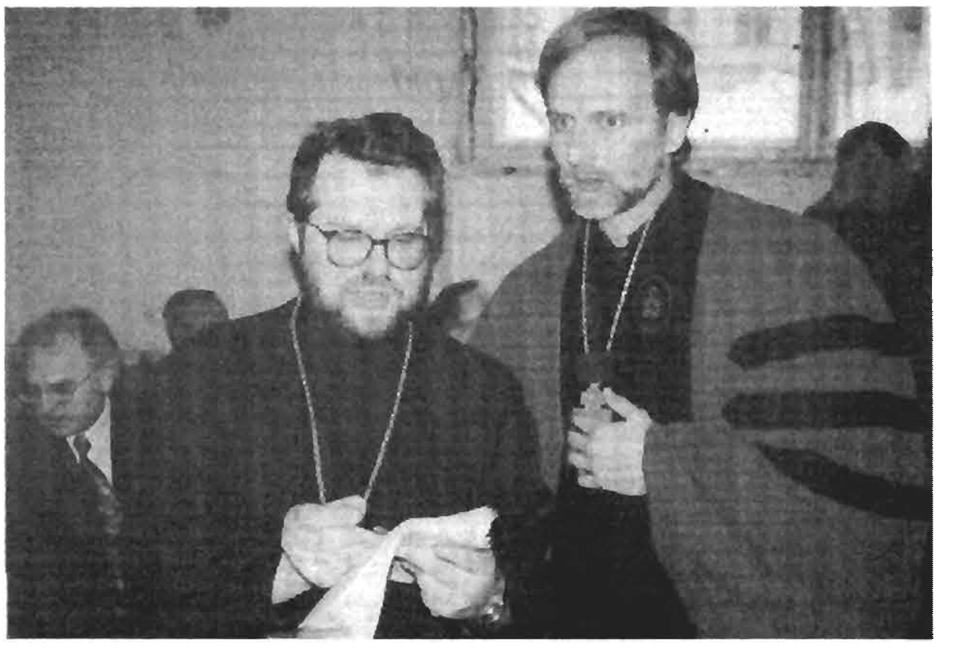
Петро Лопата,
Торонто

У Львівській...

(Закінчення зі стор. 14)

версальних знань від своїх випускників, бо більшість із них — це ті, які просто здобувають добру освіту, які вчаться критично мислити, які тут формуються і які як освічені люди будуть іти в суспільство, зустрічатися з тими проблемами, які є у суспільстві... Україна завжди потребувала інтеліґенції, інтелектуалів, людей, які б осмислювали і реагували на процеси у своєму суспільстві, у всіх його галузях, на всіх рівнях. Сучасний диплом випускника вищої школи не дає жодних ґарантій ані щодо моральних якостей дипломатичного, ані щодо його культурного рівня. Він є лише запевненням якихось професійних навиків. А знання, як відомо, без належної моральної контролі, не осяяні духовністю, нерідко служать злу. І навпаки, без знань, без мудрости всі постуляти моральности ненадійні. Недавно на зустрічі зі студентами ректор ЛБА о. д-р Михайло Димид сказав: „Любов і знання — дві віхи нашого існування — є нашими постійними ідеалами".

Передбачається, що близько 20 відсотків студентів продовжать навчання в аспірантурі і стануть професійними богословами. Приблизно така ж кількість залишається при ЛБА, при новостворених Інститутах історії Церкви, релігії та суспільства, катехитики, неолатиністики, богословської термінології та перекладів. Половина студентів, що вчаться у семінарному відділенні, — майбутні священики. Ще близько п'ятої частини – випускниць, можливо, виконуватимуть свою місію у народі як дружини священиків. Традиція одруженого священства є однією з найкращих у східньому обряді. Подружжя, які мають не лише богословську освіту, але які пережили процес духовного формування, буде лише на користь душпастирства в містах і в районах. Є достатні підстави вважати, що певне число студентів стане перекладачами творів з клясичних та сучасних мов. З сумом говорилось про брак бібліографії світової наукової літератури в нашій державі з усіх наукових дисциплін. Основні праці европейських науковців не перекладаються на українську мову. Ще складнішою є ситуація з богословськими творами. За словами віце-ректора, поле для діяльности у цій сфері дуже широке, особливо, якщо згадати про відсутність перекладів творів ранніх вчителів Церкви, апологетів і святих отців.

Ректор академії о. д-р Михайло Димид та віце-ректор о. д-р Борис Ґудзяк.

Андрій Курляк,
студент, Львів

„Повірте, просити ...

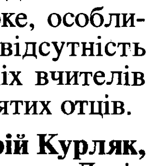
(Закінчення зі стор. 12)

якийсь авторитет у місті і районі. Та щоб розпочати цю справу, потрібно щонайменше 4,000 долярів. Я ж зараз не маю і чотирьох гривень. А бізнесменам, які є у Смілі, як уже казав, Україна і українська ідея не потрібні.

Може, колись ситуація поліпшиться. Допоможіть дожити до того часу. Буду вдячний за будь-яку допомогу. Та хотів би наголосити ось на чому: тепер у наших крамницях є всі вітчизняні харчі. У людей немає грошей. Тож коли добросердні люди надсилають в Україну харчі, вони збагачують виробників інших держав. І ще, на придбання ліків, вітамінів, одягу, зошитів, книжок і т. д. потрібні гроші.

Оце і все. Хай береже вас Господь від подібної ситуації!

Олександер Вівчарик,
м.Сміла

Українським дітям в Америці — українські фільми

Форт Лі, Н. Дж. — Мережа "UBN", єдина цілодобова і щоденна українська телерадіомережа на Північноамериканському континенті, недавно придбала право транслювати через сателітову систему україномовні фільми для дітей, створені Українською студією анімаційних фільмів.

— Ми усвідомлюємо, що українські діти в Америці та Канаді дивляться різні англомовні телефільми. Ці фільми віддаляють наших дітей від української мови, від українства. Ми вважаємо, що одне із завдань мережі "UBN" — це дати нашим дітям нагоду і насолоду чути з телевізійних екранів українську мову, — коментує проєкт Ігор Длябога, генеральний менаджер "UBN".

Мережа "UBN" придбала право транслювати такі анімаційні фільми: „Як козаки в гокей грали" (2 частини), „Як козаки в футбол грали", „Як козаки куліш варили", „Як козаки мушкетерам допомагали" (2 частини), „Як козаки на весіллі гуляли" (2 частини), „Як козаки наречених виручали" (2 частини), „Як козаки олімпійцями стали" (2 частини), „Як козаки сіль купували", „Як козаки марсиянь зустрічали" (2 частини), „Парасолька на модному курорті", „Парасолька на рибалці", „Парасолька стає дружинником", „Парасолька та автомобіль", „Парасолька у цирку", „Братик кролик та братик лис", „Батькова наука", „Ба-бу-сю!", „Було нудно", „Ведмедик і той, що живе в річці", „Горщик — сміхотун", „Двоє справедливих курчат", „Дострибни до хмаринки", „Дуже давня казка", „Жар-птиця", „Журавлик", „Золотий олень", „Історія одного поросятка", „Казка про бідну крижинку", „Коза-Дереза", „Козлик та його горе", „Колосок", „Курча в клітиночку", „Лис і Дрізд", „Некмітливий горобець", „Нікудишко", „Ниточка та кошеня", „Справжній ведмедик", „Старий швець", „Хлопчик з вуздечкою", „Черевички", „Чому зникла шапка-невидимка", „Як їжак шубку міняв", „Як козак щастя шукав".

— Ці фільми Української кіностудії анімаційних фільмів, що є відомством Міністерства культури України, також демонструють нам художню творчість українських анімаційних продюсерів, — сказав І. Длябога.

Мережа "UBN" представлятиме названі вище україномовні анімаційні фільми для дітей українській телеавдиторії, починаючи з Різдвяної пори. Слідкуйте за нашими дальшими повідомленнями.

Українська теле-радіомережа "UBN" — це філія Етнічної американської трансляційної компанії з Форд Лі, Н. Дж., найбільший в Північній Америці ретранслятор і продюсер чужомовних радіо- і телепрограм, який через свою філію „СкайВю" пропонує ринкові сателітні телевізійні мережі.

Для докладніших інформацій можна звертатися на число телефону: (201) 242-3141, факс: (201) 242-3003.

Пресове бюро "UBN"

ДОБРА НОВИНА

Левко Хмельковський

Який же день сьогодні? Та ж Різдво! Не наше, правда. Крістмас... Тедд довго сидить біля телевізора, палить цигарку за цигаркою, але не сприймає показуваного. Він переконався, що показують щовечора ті ж самі дурниці.

Син поїхав десь аж на західній берег, осів там, щось будує... Час від часу телефонував до батька, запитував про здоров'я. Але розмови були вимушені, запитання завжди ті самі, без чекання на відповідь, то Тедд одного разу попросив сина більше не клопотатися, бо коштує... Син гмикнув у телефон, але послухався... Добре, коли діти слухають батьків.

Тедд теж слухався батьків. Швидше, матінку. Тому що батька забрали відразу ж після того, як прийшли зі Сходу визволителі. Серед ночі забрали та й усе... А мати гукала його, стоячи на краю городу: „Федоре, кидай вже ту рибалку, йди до роботи, бо маємо ще гній на город тягати!"

...І хто ж це так настирливо дзвонить у двері?

Вибравшись з-під ковдри, Тедд поволі почвалав до вхідних дверей. Може, листоноша? Рухався Тедд повільно, обережно, бо останнім часом паморочилося у голові, й якось він навіть перечепився за стільця, впав серед хати, розбив обличчя над бровою. Відтоді ходив по хаті дуже обережно, а ще обережніше — до крамниці в сусідньому домі.

З прочинених дверей повіяло холодом. На снігу переступали ногами молоді — добрий десяток юнаків та дівчат з розпашілими від легкого морозу личками. Тедд вражено дивився на вишивані сукні й віночки, що видніли з-під квітчастих хустинок. Що за мара? Ніби в рідному селі прокинувся після тривалого сну. Тедд навіть по боках позирнув — ні, таки його вулиця, таки Америка, маркет в сусідньому домі, авта на розі чекають на молодь.

Озвалися навперебій:

— Ми з Пласту!

— Старих вояків провідуємо!

— Колядувати можна, дядьку Федоре?

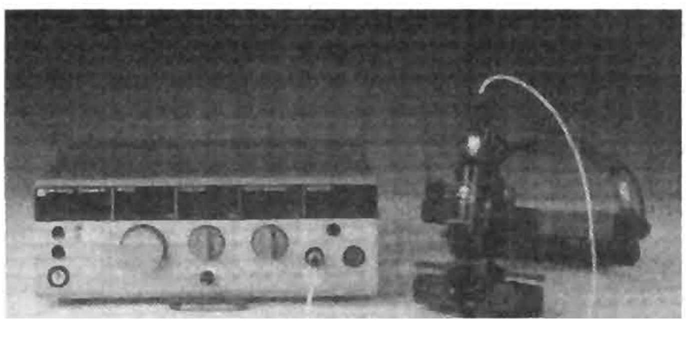
Тедд на мить занімів, а потім витер сльозу й злякано подумав, що навіть не має чим гостей частувати...

Тедд прислухається до настирливого дзвінка, і вставати не поспішає... Спершу позирає на вікно, щоб упевнитися, чи ще триває день... До вікна прилягли пухнасті китиці снігу, точнісінько такі самі, як колись у батьківській хаті. Але сніг не розчулює Тедда. Він не любить снігу. У лісі сніг дуже дошкуляв молодим воякам. Важко було брьохатися снігами до села, де вони брали продовольство. Сніг потрапляв за комір благенької ватянки, набивався за халяви чобіт. А найгірше, зберігав сліди, за якими їх могли вистежити карателі...

Ковдра вже не гріє... Колись і без ковдри було тепло, аби тільки притулити голову до чого-небудь, хоч би й до одвірка... Хто б то міг дзвонити? Тедд вже давно не мав жодних гостей, навіть телефон в його хаті мовчав... Ровесники давно в Бавнд Бруку, на цвинтарі.

Над ліжком — портрет дружини висвітлився у денному світлі. Тедд спершу тужив за нею. Було йому прикро, що пішла з його життя, і тепер не чутно з кухні дзенькання виделок і ножів, не долітають пахощі кави... Не кличе ніхто: „Федьку, а йди їсти"... Було йому прикро, що має на собі жіночий той клопіт. А потім розвиднилося, що можна усе облишити, як є, бо він же не винен у тому, що дружина нагло померла...

КУПІМО ЛАЗЕР ДЛЯ УКРАЇНИ

Лазерний апарат Diode Laser Unit.

Останнім часом в США та інших країнах набули популярности промені лазера при лікуванні глявкоми (підвищеного тиску рідини в середній частині ока) і цукриці.

За останні 6 років я шість разів побував в Івано-Франківську, де працював як лікар-офталмолог. Підтримував також місцеву лікарню особистою фінансовою допомогою, збирав медикаменти та медичні апарати у США. Лікарня в Івано-Франківському стає усе відомішою в лікуванні очей, навіть у віддалених частинах України. На жаль, відсутність лазера і обізнаного з ним офталмолога становить пекучу проблему.

Зараз є виняткова нагода купити лазерний апарат Diode-Laser, який нормально коштує 70 тисяч долярів, приблизно за 38 тисяч долярів, в комплекті з усіма необхідними частинами.

Diode Laser — це спеціяльний апарат для лікування очей шляхом спалювання непотрібних клітин сітківки ока, що стримує поступову втрату зору. В багатьох випадках згадану процедуру треба повторювати багато разів.

Міжнародна організація "Lions International", відома із своєї діяльности в офтолмології, погодилася придбати так званий Matching Grant за половину згаданої ціни. Відділ цієї організації в Каліфорнії "RB — Lions" погодився бути спонзором і виділив 5 тисяч долярів, а Товариство Допомоги Україні в Каліфорнії, головою якого є відомий активіст і організатор постійної медичної допомоги Україні Богдан Маланяк, здеклярувало 2 тисячі долярів. Залишається зібрати ще 12 тисяч долярів, які треба здеклярувати до кінця грудня 1998 року.

Просимо своїми пожертвами допомогти нам осягнути Matching Grant Lions International, щоб врятувати сотні наших земляків від неминучої втрати зору. Список жертводавців буде вміщений у пресі. Чеки можна виписувати на адресу Комітету допомоги Україні в Каліфорнії (організація звільнена від податку): IRS Code 501/3/c/, ID #95-4352938. California Association to Aid Ukraine /CAAU/ Att. Laser Fund, 5325 Teasdale Ave., North Hollywood, CA 91607.

Деклярувати суми пожертв прошу на мою адресу: William Selezinka, M.D., M.S., F.A.C.S., 12176 Sand Trap Row, San Diego, CA 92128, (619) 676-1104, Fax: (619) 592-7327.

Василь Селезінка,
емеритований лікар-професор офталмології

ПЕКУЧІ ДУМКИ

Україно, не повтори помилок!

Ось що мене турбує найбільше: чи народні депутати національно-демократичного, правого напрямку здали собі справу з прикрих вислідів останніх виборів до Верховної Ради України, що треба робити, аби здобути довір'я виборців? Вже багато часу проминуло, щоб унеможливити повторення помилок, які допровадили до того неприємного результату. Тими помилками є сварки у громаді, взаємне поборювання та брак розуміння, що лише спільними силами можна дійти до добра та порядку в державі. Після виборів в демократичних країнах газетні сторінки заповнені роздумами: чому так, а не інакше? Аналізують на всі боки, беруть до уваги навіть найдрібніші помилки. Ніщо дивного, що боротьба за голоси така гостра і коштовна. Не зашкодило б і українським кандидатам та виборцям взяти приклад з цього. І нарешті зрозуміти, що лише спільними силами можна перемогти ворогів української самостійности.

На жаль, на перешкоді продовжує стояти непослідовна українська вдача, хворобливі амбіції, де розсудкові немає місця. Ми є свідками десятків партій, які в більшості не різняться між собою, але чомусь існують. Чому не шукати контактів, спільної мови, компромісів? Невже так тяжко збагнути, що у взаємній гризні українців дуже зацікавлені українофоби? За московські гроші вони з усіх сил розхитують українського човна, щоб президентські вибори виявилися безуспішними для України.

Кандидатом на пост президента повинна бути людина характерна, політично вироблена, обізнана з проблемами держави, готова свято виконувати свої обов'язки перед українською нацією. Політичні діячі не мають права згаяти дорогий час!

Політичним силам, яким залежить на добрі народу, треба тверезо дивитися на майбутнє. Вони мусять взяти на себе відповідальність за долю народу. Тому слід позбутися самолюбства, закинути всякі міжособиці, шукати згоди, співпраці, і разом знайти гідного кандидата на пост Президента. Темні сили будуть робити все, щоб роз'єднати Україну, створити ще декілька партій, щоб у той спосіб помогти всяким сімоненкам віддати Україну в обійми „старшого брата".

Олекса Мотиль

ІЗ СКАРБНИЦІ...

(Закінчення зі стор. 15)

завжди є тепле й почесне місце на спогад про оркестру „Салвейшен Арми". Грала вона на Головній вулиці мого містечка в різдвяно-святочний час. В суботу вечором перед Різдвом Головна вулиця була завжди рухлива. Бриніння дзвіночків при фермерських санях мішалося зі скрипом кроків багатьох поспішаючих пішеходів. А понад тим усім гомоніли тони музики — оркестри „Салвейшен Арми", яка грала на котромусь з перехресть вулиці.

Ще пригадую, як одного вечора мене взяли оглядати громадську ялинку, приміщену коло ратуші. То була найвища ялинка, що її бачив я будь-коли перед тим і досі. Здавалося, вона сягала темного неба, де вже важко було запримічувати блимаюче світло вифлеємської зорі. Довкола ялинки стояли ми, — добре знайомі між собою мешканці містечка, зодягнені в теплі одяги, і співали колядки, а пара з нашого дихання піднімалася сивою хмаринкою в морозному повітрі.

Тієї ясної морозної ночі я зазнав якогось чару; і досі ще чую, бачу і відчуваю все те, що тоді бачив, чув і відчував; мені здається, це враження останеться зі мною назавжди.

Звичайно на Різдво ми мали велетенську гуску; її купували раніше і тримали замороженою в дерев'яній коморі. Ця гуска, пригадую, була така велика, що треба було принаймні двох сильних людей, аби підняти її. Навіть на полумиску вона виглядала така велика, що, здавалося, одній родині неможливо її з'їсти. Я думаю, що насправді вона не була більша за теперішніх гусей; але в моїх спогадах вона залишається така велика, гарно підсмажена і овіяна неземською хмаринкою теплої пари.

Але дивно — а може й зовсім зрозуміло — забавка, що її пам'ятаю найкраще, була нічим іншим, як дрібничкою, що могла коштуватиме не більше 15-ти центів. Це був малий бляшаний обруч, прикріплений до металевої спіралі; всередині обруча була прикріплена бляшана рибка. Коли було натискати обруч вділ, уздовж спіралі, а потім підносити вгору і так довести до повного крутіння, тоді можна було бачити наче скляну посудину з плаваючою в ній золотою рибкою. Ще й досі ввижається мені ця чудесна забавка, кружляюча й лискуча під ялинкою при ранім світлі Різдвяного ранку... Я надіюся, що ніколи не постаріюся так, щоб не могти відтворити тієї забавки в моїй пам'яті і ще раз, в думці, надати їй кружляння.

І кожного разу, коли тільки я це роблю, всі інші картини і звуки того чарівного ранку вертаються до мене.

Такі й інші спогади є дарунками, що їх зберігатиму завжди. Вони не раз ставали мені в пригоді за час мого життя.

Завтра ранком — або ще навіть цього вечора — спробуйте передати подібний дарунок своїй дитині на її життєву дорогу. Це дарунок з багатьма цінними прикметами-складниками; а головний серед них — любов. Раз серце сприйме той дар, то назавжди він скріплюватиме його в багатьох життєвих завірюхах.

Спортові вісті

Редагує Омелян Твардовський

Змагання УСК

УСК-Ню Йорк –Покіпсі С.К. – 0:2
УСК-Ню Йорк – Берґен Кікерс –1:1

У двох останніх футбольних змаганнях за чемпіонат II дивізії Космополітальної Футбольної Ліґи Ню Йорку, 1-ша дружина УСК-у здобула одну точку. В зустрічі з клюбом Покіпсі наші футболісти не змогли відповісти швидкістю і аґресивністю господарям, які вдало закінчили дві добрі можливості ґолями, завдяки яким і перемогли вислідом — 2:0. Інша річ, у складі УСК-у бракувало кількох чолових футболістів, що через недуги не змогли взяти участи в поїздці до далекого Покіпсі. Резервова дружина УСК-у, лідер своєї дивізії, добилася перемоги, вислідом — 3:1.

У неділю, 29 листопада, ц. р.1-ша дружина УСК-у змагалася з клюбом Берґен Кікерс, і цим разом закінчила ремісом — 1:1. В першій половині німецькі футболісти вели — 1—0, але після перерви футболісти УСК-у зуміли перейняти ініціятиву, завдяки якій вирівняли вислід — 1:1. Вирівнюючого ґоля здобув Франціс. У кінцевій фазі цієї зустрічі футболісти УСК-у створили ще дві критичні ситуації під воротами суперників, одначе, нашим чоловим снайпером не пощастило їх належно використати, щоб здобути переможного ґоля. Резерва УСК-у продовжує свою домінацію в резервовій дивізії, і цим разом перемогла вислідом — 3:1.

С.К.

До 50-ліття УСК Ню Йорку

З нагоди 50-ліття УСК-Ню Йорк, мої приятелі звернулися до мене, щоб написати дещо про перші роки ланки відбиванки УСК-у та змагунів, що її творили. З приємністю пишу про цей, мій улюблений, спорт та про час найбільшого розквіту відбиванки нашого клюбу, УСК-Ню Йорк, (1949-1954 р.).

Коли в наслідок воєнної хуртовини, інстинкт самозбереження загнав всіх нас на Захід, ми опинилися в таборах переміщених осіб в Німеччині. Тут ми не тільки зберігали любов до нашого краю, але теж наші традиції, культурні надбання та спорт. У таборах творилися спортові товариства, де молодь активно вправлялася під опікою наших чільних змагунів та ентузіястів спорту. Я ділив свій вільний від науки час між Пластом і спортом. Влаштовувалися міжтаборові чи міжклюбові змагання відбиванки, футболу, кошівки, легкоатлетики та інших ділянок спорту. Відбувалися теж крайові змагання та Олімпіяда переміщених осіб різних національностей. Після одних змагань моєї пластової відбиванкової дружини з „Левами" у Міттенвальді я одержав повідомлення, що мене вибрано до збірної команди відбиванки. Олімпіяда переміщених осіб була дуже популярна, а наші футбольні та відбиванкові збірні вийшли переможцями. Це все скріплювало в нас спортові вміння, а коли настав час виїзду за океан (1949-1950 р.), ми привезли їх на наші нові місця поселення.

Тут, в Ню Йорку, весною 1949 року, у вільний від науки чи праці час, ми знову починали завзято вправляти відбиванку та створили ланку відбиванки при Українському Спортовому Клюбі, який вже існував з 1947 року (ланка футболу). Наша дружина відбиванки складалася тоді із таких змагунів: Володимир та Ігор Сохани, Роман Гринішак (Циган), Тарас Гунчак і Володимир Мручкевич (всі УСК, Ляндсгут), Лев Вербицький („Леви", Міттенвальд), Роман Павлюк („Орлик", Бертхесгаден), Любомир Осадца („Дніпро", Байройт). Деколи з нами виступали ще наші старші, заслужені відбиванкарі, як Володимир Баранецький (УССК-Мюнхен), Юрій Городиловський („Січ"-Реґенсбурґ) та Теодор Ступницький („Леви"-Міттенвальд). Починали з внутрішньо-клюбових турнірів, як теж товариських змагань із іншими українськими клюбами, як УСК-Нюарк, "Тризуб"-Філядельфія, Білоруський Спортовий Клюб "Німан-Савт Рівер", Пласт-Пассейк, а опісля „Чорноморська Січ"-Нюарк, „Беркут"-Перт Амбой, Бриджпорт, Честер та Ютіка. Організували теж турніри відбиванки на українських оселях, фестивалях та в спортових залях Ню Йорку, Нюарку, Філядельфії, Савт Рівер і інших.

Створилася при УСК-у теж жіноча ланка відбиванки. Жіноча дружина мала гарні успіхи. Змагалися в той час лише чотири дружини, а саме УСК-Ню Йорк, УСК-Нюарк, "Тризуб"-Філядельфія та Пласт-Пассейк. Першу жіночу дружину творили змагунки Д. Гентиш, Х. Шлемкевич, О. Ляхович, С. Лютак, Л. Декайло, С. Дорош і В. Кальницька.

Чоловіча дружина впродовж цих перших п'яти років у змаганнях і турнірах українських спортовців була неперевершена. Ми творили теж основу репрезентивної збірної, яка виступала на змаганнях з американськими дружинами за чемпіонат східніх стейтів ЗСА. Дружина теж була переможцем українських спортових турнірів, що відбувалися під час фестивалів у Канаді.

У ЗСА ми гідно репрезентували українців у відкритих американських турнірах за чемпіонат східніх стейтів, що відбувалися по всіх більших містах східнього побережжя, часто займаючи одно з перших п'яти місць серед 25 команд-учасників. У 1953 та 1954 роках ми здобули чемпіонат Метрополітальної Відбиванкової Ліґи Ню Йорку. До змагань в американських турнірах у дружині виступали теж Ігор Заяць — Тризуб та Григорій Арцюшенко — Німан, з менаджерами Романом Лисняком та Богданом Гайдучком. У пізніших роках склад нашої дружини доповнювали змагуни: Орест Наливайко, Роман Вітюк, Михайло Мочула, Ігор Ольшанівський та інші.

Під час гри в нас завжди домінувала товарисько-братерська атмосфера, що побіч технічного вміння причинялася до наших успіхів.

Після п'яти років наступило сповільнення інтенсивної активности нашої дружини. Левко Вербицький в наслідок пошкодження коліна був змушений обмежити свою участь, Любко Осадца переїхав до Арізони, а відтак до Каліфорнії, Тарас Гунчак відбував свою службу в армії, Роман (Вельо) Павлюк концентрувався більше на футболі, а Роман Гринішак (Циган) продовжував змагатися в дружині. Я теж продовжував змагатися та почав тренувати молоду пластову дружину відбиванки.

Все ж таки бажання продовжувати гру у відбиванку на високому рівні перемогло, і я старався створити таку можливість. В осені 1958 року разом з інж. Мироном Лепкалюком зорганізували репрезентативну дружину відбиванки під назвою Український Відбиванковий Клюб „Плай" (New York Ukrainians), щоб грати в міжстейтових чемпіонатах сходу та центральних стейтів ЗСА і вкінці за чемпіонат ЗСА. До команди заанґажовано двох змагунів, колишніх членів репрезентації Югославії, — Гаврила Будишина та Юлія Йоста. Інші змагуни — це І. Сохан (капітан), Богдан Трешньовський, Ігор Заяць, Роман Гринішак та Вол. Кутан. За короткий час свого існування (два роки на міжстейтовій арені), „Плай" був переможцем 23-ох турнірів за чемпіонат східних та центральних стейтів та здобув чемпіонат Канади (Торонто, листопад 1959 р.). Одна з перших наших перемог була на турнірі в Балтиморській Арморі (грудень, 1958 р.). Команда змагалася двічі за чемпіонат ЗСА — в Ді-Мойн, Айова (1960 р.) та в Далласі, Тексас (1961 р.). В обох цих чемпіонатах „Плай" (New York Ukrainians) здобув четверте місце. Ще сьогодні в домі УСК-у побіч трофеїв і чаш, здобутих УСК-ом в 1949-1955 роках, зберігаються теж трофеї, здобуті „Плаєм", в якому змагалися змагуни УСК-у. Цей нарис присвячений моїм друзям УСК-івцям,з якими я мав нагоду та приємність в той час змагатися.

Ігор Сохан

В КІНЦІ НОМЕРА

НЕЗВИЧАЙНЕ І ЦІКАВЕ

Сумління замучило

У Східній Уганді на одній з фарм пропали корови. Господар вирішив не турбувати поліцію. Він вдався до магії. І справді це допомогло. Магічний заговір привів до того, що злодії за кілька днів повернули вкрадених корів, впали на коліна і благали прощення. Вони їли гній і траву та клялися, що більше ніколи не вчинять нічого подібного. Тепер усі сусіди, у яких неодноразово крали корів, сподіваються повернути їх за допомогою магії.

Не завадило б і українцям звернутися до того мага — може тоді всі вкрадені гроші повернулися б в Україну.

Живі барометри

В'юни, як відомо, живуть у ставках та озерах і нікому не шкодять. Зате вони вміють повідомляти про зміну погоди та атмосферного тиску.

Якщо в'юн живе в акваріюмі, то за ним легко спостерігати. Влітку напередодні грози і дощу, а взимку напередодні снігопаду в'юни спливають на поверхню води 10-15 разів на хвилину. Перед ясною погодою поводяться спокійно.

Спостерігаючи за в'юнами, риболови знають, коли варто вирушати на риболовлю, а коли ні. Адже риба при різній погоді також поводиться по-різному.

В'юни невибагливі, тому тримати їх в акваріюмі легко. Вони живуть довго і не вимагають особливого харчування. Досить водоростей і трохи болотяного мулу на дно.

Втому лікують мурашки

Так звана "мурашкова терапія" відновлює сили і зберігає нервові клітини. Для цього треба роздягнутися і стрибнути в мурашник на півхвилини. Тоді струсити кусючих мурашок і дихати. Секрет бадьорости такої "ванни" простий: кусаючи, мурашки вводять у людське тіло біологічно активні речовини, які сприяють зміцненню імунної системи. Цей спосіб лікування відомий з давніх давен.

Потойбічне повідомлення

Блакитноокий красень-італієць Карло Дольцетті дуже сумував з приводу загибелі молодої дружини, яку вбив невідомий злочинець. В першу річницю її загибелі тещу Дольцетті, Анну Кальдо, щось розбудило посеред ночі. Біля її ліжка стояла прозора жіноча постать. "Я — твоя донька, — почула Анна. — Цілий рік я чекала справедливости. Мене вбив Карло, мій законний чоловік. Він зробив це тоді, коли я застала його в ліжку з Бланкою Амато. Вона — свідок злочину. Він схопив мене за горло, щоб я не могла закричати, і шилом проткнув мені серце. Тоді засунув мене в мішок і вивіз на пустирище, де мене й знайшли через день. Шило, мішок і закривавлений одяг він кинув у старий колодязь на полі біля цвинтаря. Бланку залякав, що і її вб'є, якщо вона обмовиться".

Жіноча фіґура зникла. Вражена жінка пішла до поліції, але там не хотіли вірити. Нарешті вона умовила обстежити колодязь, і в ньому дійсно знайшли все, про що розповів дух покійної. Згодом поліція затримала Карло Дольцетті разом з Бланкою Амато. В ході експертизи біля колодязя Карло у всьому признався. Його засудили на довічне ув'язнення.

Плем'я з іншого світу

У джунглях нової Ґвінеї виявлено досі невідоме і дуже дивне плем'я оолуг. Ці люди стверджують, що живуть одночасно у двох світах — нашому і в невідомому нам паралельному Всесвіті.

Усі представники племені оолуг часто впадають у транс. За їх свідченням, коли вони в трансі, то в цей час фактично живуть у Країні Тіней, де панує вічна тьма і яку населяють монстри.

Один з науковців, на прізвище Вескотт, двічі був свідком ще дивовижніших випадків: оолуги впадали в транс з порожніми руками, а прокидалися зі зброєю в руках. Це ножі, в руків'я котрих вправлено фіолетові кристали, яких, за твердженням оолугів, на Землі немає. Вескотт випросив один такий фіолетовий кристалик і послав у Лондон на перевірку. Фахівці підтвердили, що кристал має неземне походження.

Забула рідну мову, зате знає англійську

У Кенії науковці ніяк не розгадають секрет 16-річної дівчинки Моронґуа Алек з племені, що живе в далекому поселенні. Якось дівчинка знепритомніла, а коли через сім годин прийшла до тями, то заговорила англійською мовою. Водночас вона цілком перестала розуміти рідну мову. Вона розмовляє з акцентом людини є вищого світу. Психологи з університету Південної Африки у Ботсвані ретельно дослідили цей феномен, і стверджують, що дівчина не могла вивчити англійську мову, оскільки в племені ніхто нею не розмовляє.

За матеріялами преси
підготувала **Р.Руденко.**

Веселий олівець Всеволода Маґаса

- Пощо тета все малюється?
- Щоб гарно виглядати...
- А чому тета гарно не виглядає?

Св. п. Володимир Мисів

Св. п. Володимир Мисів упокоївся в Бозі 25 листопада 1998 року у шпиталі в Клівленді, по довгій недузі, на 83-му році життя.

Народився 25 грудня 1915 року, в селі Коросниця біля Дрогобича, в селянській родині. По закінченні реміснилої школи працював на нафтовому промислі. У 1939 році був мобілізований до війська, брав участь у німецько-польській війні, потрапив до німецького полону. Опісля перебував у переселенчому таборі скитальців в Етлінгені, займаючи в адміністрації табору відповідальне становище. За заслуги у врятуванні життя наших переселенців від насильної репатріяції „на родіну" був відзначений спеціяльною грамотою від самого ген. Айзенгавера, головнокомандуючого альянтських сил в Европі. Був дуже активним на релігійно-культурному полі в різних таборових українських організаціях та товариствах. Як член ОУН виконував деякі відповідальні завдання. Саме він під час німецької окупації України перевіз підпільний архів з Києва. Цей архів ще до сьогодні зберігається в Архівальному департаменті у Вашінгтоні.

У 1945 році В. Мисів одружується з Анастасією Прокопик, а в 1949 році вони еміґрують до США і осідають у Янгстані, Огайо. Бог обдарував родину Мисівих чотирма дітьми та внуками.

По приїзді до США В. Мисів з енергією включається в релігійно-громадське життя українців Янгставну, був серед активістів УККА, СУМУ, „Рідної Школи", Товариства „За Патріярхат". У 1978 році родина Мисівих переїжджає до Клівленду, Парма. Тут знову він працює сумлінно в організаціях Визвольного Фронту, ОЧСУ, СУМА та інших. Він також був людиною релігійною, щирим українським патріотом, соборних поглядів, лагідної і товариської вдачі. Його девізою життя була засада „Бог і Батьківщина", її засвоїли собі і його діти. Був прикладним чоловіком, батьком і дідусем, радів з наших національних успіхів і уболівав над невдачами. При цьому треба згадати, що і його дружина Анастасія та донька Люба завжди були активні у громаді церкви Покрови Пресвятої Богородиці в Пармі.

Похоронні Богослуження звершив о. Василь Петрів, настоятель церкви Покрови, при співі дяка Романа Турчина. У похоронному заведенні братів Головчаків у Пармі промовляли д-р Володимир Боднар, який тісно співпрацював з покійним, і дир. Петро Твардовський. В імені Державницького Фронту, ОЧСУ і СУМА на тризні промовцями були Петро Венгрин, Оля Міґелич, Іван Стадник. До домовини вложено грудку землі, яку привіз зі собою брат покійного, Мирон, з України. Родина покійного просила, аби замість квітів складати добровільні пожертви на фонд Богословської Академії у Львові.

Вічна йому пам'ять!

Д-р Володимир Боднар

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого дорогого і незабутнього МУЖА, БАТЬКА і ДІДА

бл. п.

МИХАЙЛА БІЛОУСА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в церкві св. Юра в Ню Йорку, в понеділок 28 грудня 1998 р. о год. 8-ій ранку;
в катедрі св. Юра у Львові та
в Ґленкові, Н.Й.

Про молитви за спокій душі покійного просить
дружина НАТАЛІЯ з родиною

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями та знайомими, що 11 грудня 1998 р. по довгій і тяжкій недузі відійшла у вічність наша МАМА, ТЕЩА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ ТЕТА та СВАХА

бл. п.

БОГДАННА МАКУХ

вдова по адвокатові Ілії Макухові, дочка от. Маріяна й Ольги з дому Турула Рогошевських, народжена 15 листопада 1907 року в Хоросткові, Копичинецького повіту, Україна. Довголітня членкиня Парафії св. о. Николая а потім св. Йосафата в Філядельфії. Членкиня Союзу Українок Марійської Дружини та братніх організацій. Довгі роки була активна в суспільній та парафіяльній діяльності.

ПОХОРОННІ відправи відбулися 16 грудня 1998 року в похоронному заведенні Насевича та 17 грудня 1998 року в церкві Св. Йосафата у Філядельфії. Похована на цвинтарі св. Марії, Факс Чейсі, Па., біля мужа.

Залишила в смутку:
синів — СТЕФАНА з дружиною АННОЮ
— БОГДАНА з дружиною СТЕФОЮ
внуків — РОСТИСЛАВУ ЛАСОВСЬКУ з мужем ЗОРЯНОМ
— АДРЯНА МАКУХА
правнуків — ОКСАНУ та ЗОРЯНА ЛАСОВСЬКИХ
сестру — ЕВЕЛІНУ ГОШКО з дітьми та внуками в Канаді
братову — МАРІЮ РОГОШЕВСЬКУ з дочкою в Канаді
сваху — НАТАЛІЮ КИРПЛЮК
Ближчу та дальшу родину в ЗСА, Канаді й Україні.

Вічна їй пам'ять!

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого дорогого ТАТА, ДІДУСЯ та ПРАДІДА, як рівнож довголітнього настоятеля катедри св. кн. Володимира в Ню Йорку

СВ. П.

Протопресвітера

ВОЛОДИМИРА БАЗИЛЕВСЬКОГО

буде відправлена

ПАНАХИДА

за спокій його душі

в неділю, 27 грудня 1998 р. після Служби Божої в катедрі св. кн. Володимира 160 Вест 82-га вул. в Ню Йорку.
Початок Служби Божої о год. 10:30 ранку.

Просимо всіх парафіян, близьких і знайомих помолитися за душу о. Володимира.

РОДИНА покійного
Настоятель та Управа Парафії св. кн. Володимира

У ДВАДЦЯТЬ ЧЕТВЕРТУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ,
як з волі Божої відійшов у вічність мій дорогий і незабутній МУЖ

бл. п.

ЮРІЙ КОНОНІВ

буде відправлена

ПАНАХИДА

за спокій душі покійного

в неділю, 27 грудня ц.р. о год. 11-ій ранку
в українській православній церкві св. Трійці в Ірвінгтоні, Н.Дж.

Про молитви за спокій душі покійного просить

ДРУЖИНА

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої любої і незабутньої ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБУНІ й ПРАБАБУНІ

бл. п.

МАРІЇ КОБИЛЕЦЬКОЇ

з дому ПАРАЩЕНКО

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

27 грудня 1998 р. о год. 10-ій ранку в церкві св. Юра в Ню Йорку.

Просимо пом'янути її у своїх молитвах.

Родина КОБИЛЕЦЬКИХ

Ділимося сумною вісткою, що 1 грудня 1998 р.
відійшов у вічність на 71-му році життя

бл. п.

ВОЛОДИМИР ОЛІЙНИК

нар. у Рибниках, повіт Бережани.

Залишив у глибокому смутку:
дружину — АННУ з дому ГУСАК
синів — МИХАЙЛА й ІВАНА
сестру в Україні з родиною
тестів — МАРІЮ і ПЕТРА ГУСАКІВ
швагерку — ЕВГЕНІЮ з мужем СТЕПАНОМ ШЕВЧУКОМ і дітьми.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 5 грудня 1998 р. в Асторії, Н.Й., в церкві Чесного Хреста, а похорон на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Нехай американська земля
буде для покійного Володимира легкою.

Вічна йому пам'ять!

ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ
ділиться сумною вісткою з членами і з українською громадою, що в суботу 28 листопада 1998 р. відійшов у вічність довголітній голова та почесний голова Центральної Управи ОДВУ

бл. п.

д-р БОГДАН ГНАТЮК

Глибоке співчуття дружині Ірені та всій родині складає

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОДВУ

П О Д Я К А

З волі Всевишнього 12 серпня 1998 р. відійшов від нас на вічний спочинок наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, ДІДО, ПРАДІДО, СТРИЙКО і ШВАҐЕР

бл. п.

д-р прав

ВОЛОДИМИР ЧУМА

Цією дорогою складаємо подяку о. Бернардові Панчукові за переведення похоронних відправ в похоронному заведенні, в церкві св. Юра в Ню Йорку, на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку та за щирі слова пращання.

Дякуємо похоронному заведенню Петра Яреми за сумлінне і взірцеве переведення похорону.

Всім нашим приятелям і знайомим, які прибули з далека, щоби своєю присутністю вшанувати пам'ять покійного Володимира та всім, що з'єдналися з нами в ці дні молитовно — складаємо щиру подяку.

Дякуємо Михайлові Ковальчинові з Філядельфії за змістовні і щирі слова пращання над могилою покійного.

Дякуємо всім за пожертви на поминальні св. Літургії, квіти та благородні цілі.

ПОЖЕРТВИ НА ДОВГОТРИВАЛІ СЛУЖБИ БОЖІ зложили:
Таня і Роман Сілецькі, членки ОЖОЧСУ в Філядельфії, Tom Jennings.

ПОЖЕРТВИ НА ПОМИНАЛЬНІ СВ. ЛІТУРГІЇ:
Галя Бариляк, Марта Данилюк, Анна і Любомир Демчуки, Ірена Дорожинська, Олена і Богдан Казанівські, Марта і Всеволод Казанівські, Ірена і Евген Козаки, Евгенія Костюк, Марта і Володимир Куденки, Анна Матковська, Слава і Орест Менцінські, Надя і Франк Опушинські, Іванка і Ярослав Пенкальські, Марія Романець, Люба Сілецька, Роксоляна і Богдан Сірі, Ольга Фостяк, Марія Шепарович, Ірена Юрчик, хор церкви св. Димитрія (при співучасти хору).

Моїй приятельці Ірені Ліщинській-Козак щиро дякую за розділення Богослужб та теплі слова.

КВІТИ ПРИСЛАЛИ:
Allyson & John Swanson, Louise & Bill Barnes, Noreen & Richard Gilbert (Jr.), Іван Ігнатович, Матильда Костко, д-р Петро і Адріяна Лібер, Артемізія Никорович, Олена Никорович-Семенго, Оксана Никорович Трабокко, Леся Іськів-Новак, Івет Іськів-Hennessey.

ПОЖЕРТВИ НА ВИХОВАННЯ ПИТОМЦІВ З УКРАЇНИ В КАТОЛИЦЬКІЙ СЕМІНАРІЇ В СТЕМФОРДІ:
по 100 дол. Ірена Чума, Богданна і Ігор Чуми, Уляна і Ричард Ґілберт, Ольга Гаєцька;
50 Ніля Чума;
40 Надія і Юрій Оранські.

ПОЖЕРТВИ НА ОРГАНІЗАЦІЮ „ПРИЯТЕЛІ ДІТЕЙ“ ПРИ КАНАДСЬКОМУ ФОНДІ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ:

150 дол. Роксоляна і Богдан Сірі;
по 100 Ірена Чума, Ніля Чума, Ольга Гаєцька, Ірена Дорожинська, Матильда Костко, Дмитро і Ольга Нагірні, Теодор Чіх, Robert & Tessa House, Богдан Скульський;
по 50 Нестор і Лариса Голинські, Марта Данилюк, Марія і Фред Завадівські, Михайло Ковальчин, Ірена і Евген Козаки, Дарія і Ярко Левицькі, Аня і Фред Ледуховські, Марійка Мартинюк, Мирося і Олег Нагірні, Квітослава і Богдан Пащини, Іванна і Ярослав Пенкальські, Mary Santini, Люба Сілецька, Стефанія і Богдан Солтиси, Стефа і Микола Чорні, Рая і Олександер Юхименко;
по 40 Марія Романець, Ірена Юрчик;
35 Іванна Кононів;
по 25 Марія і Іван Галії, Grace Carino, Ярослав і Марія Кіцюк, Ольга Лібер, Маряна Ленчак-Ґрос, Ольга Нагаєвська, Артемізія Нікорович, Таня і Роман Сілецькі, д-р Василь і Керон Селезінки, Оксана Никорович-Трабокко;
по 20 Марта Гуменюк, Ліда і Андрій Закревські, Олена і Богдан Казанівські, Галя Яремко, Eniss Azzinaro;
10 Надя і Франк Опушинські.

Всім приятелям — шановним жертводавцям сердечно дякуємо.

Дружина — ІРЕНА ЧУМА з родиною

У СОРОКОВИЙ БОЛЮЧИЙ ДЕНЬ
відходу у вічність найдорожчої і незабутньої

бл. п.

РОМАНИ ЛЯШЕВИЧ-РУБИЧ

буде відправлена заупокійна

СЛУЖБА БОЖА

в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. у понеділок, 28 грудня 1998 р. о год. 8:30 ранку

Про молитви за спокій душі покійної просить

РОДИНА

БРАТСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ 1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ в США
СТАНИЦЯ в ДІТРОЙТІ, МІ
Ділимося сумною вісткою з членством і українською громадою, що в суботу, 28 листопада 1998 р. упокоївся в Бозі довголітній член станиці

бл. п.

ІВАН ПРИБУЛА

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 2 грудня 1998 р. з церкви св. Йосафата на цвинтар св. Гробу у Саутфілд.

Горем опечаленій родині покійного складаємо наше щире співчуття.

УПРАВА СТАНИЦІ

П О Д Я К А

З волі Всевишнього відійшла від нас у вічність 14 листопада 1997 р. наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, БАБУСЯ, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

ХРИСТИНА з ДЗЕРОВИЧІВ

ЗАРИЦЬКА

Цією дорогою складаємо сердечну подяку всім, що в наш тяжкий і болючий час виказали нам багато серця і співчуття в нашому безмежному горю.

Дякуємо сердечно Владиці Михаїлові Гринчишинові за відправлену Службу Божу в Парижі, о. Василеві Приймі в Люрді, о. Олександру Дзеровичу у Відні, а шкільним товаришкам покійної — Нізі Дмитрів Оленці Надрадзі, Олі Зубрицькій за Службу Божу, яку відправив священик в храмі св. Юра у Львові.

Щиро дякуємо о. Франку Шадяку за уділення тайни Єлеопомазання, а особлива наша подяка О. Августинові Молодовичу з церкви Успення Пречистої Діви в Перт Амбой, Ню Джерзі за відправлення Парастасу, Заупокійної Літургії і похорону на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Після Панахиди поетично прощала товаришка Христини Леся Ткач, а Таїса Богданська поділилася спогадами про тіточну сестричку.

Зворушливо прощала на тризні Марійка Голіната-Винарчук за що їм з глибини серця дякуємо.

Щиро дякуємо родині і приятелям за численні листи і телефони з висло-вами співчуття та за поміч в тяжких днях панству Стек.

В ПАМ'ЯТЬ ПОКІЙНОЇ ЗЛОЖИЛА НА ГРИГОРЯНКУ В ЦЕРКВІ СВ. ЮРА В НЮ ЙОРКУ:
300 дол. Лідія Хома.

НА ДІТЕЙ ЖЕРТВ ЧОРНОБИЛЯ ЧЕРЕЗ 28-ий ВІДДІЛ СУА:
200 дол. Богдан Зарицький;
по 100 Володимир Зарицький, Аріян і Іна Дзерович, Ірена і Михайло Біленькі, Артур Григорович, Маріон і Микола Голінаті;
по 50 Зеня Зарицька, Маруся Зарицька, Марійка і Йосиф Винарчук, Таїса Богданська, Мирослав і Марта Ломага, Гілярій Зарицький;
по 25 Леся Ткач;
по 20 Роман і Марія Кисілевські, Уляна Вовк, Ярослав Кулинич;
15 Франціс і Чарль Стек.

НА ФОНД ВОЛІ ЗЛОЖИЛИ:
по 100 дол. Володимир Зарицький, Володимир і Марта Зарицькі;
по 50 Урина Наугольник Коген і Адам Коген, Микитин Ліда і Юрій, Адріян Дмитренко і Орися Волошин;
по 20 Дарія і Евген Томашовські, Л. Домбровський, Юрій Прядка, Влодко Лихолад, Богдан Магоцький.

Сердечно дякуємо всім жертводавцям і всім, хто старався облегшити наше тяжке горе.

Хай Бог нагородить Вас сторицею.

ВОЛОДИМИР ЗАРИЦЬКИЙ з родиною

Відійшов від нас 3 грудня 1998 р.
БОГДАН В. ГІРНИЙ, народжений у Новосілках, Західня Україна. Виростав в Ужгороді, на Закарпатті. Від своїх 5-ти років до 17 був чинний у Пласті. Студіював хемію у Брні та Празі. В Канаді працював ведучим хеміком у „Бакстер Травенол Ляборaторіях“, Аллістон, Онтаріо. Був сеньйор-членом Хемічного Інституту Канади й Асоціяції Професійних Інженерів. Бажаний поворот в Україну не здійснився.

У скорботі

Ярослава, дружина
Лада, дочка
Іванна Шпилька, сестра
д-р Леся Криворучко, сестрінниця

Ділимося сумною вісткою з родиною і знайомими, що 3 грудня 1998 р. в Норт Порт, Фльорида, упокоївся в Бозі на 90-му році життя

бл. п.
ЕПІФАНІЙ ГРИНЬКІВ

нар. в селі Грибова, Кременецького повіту на Волині.

Докінчення похоронних відправ відбулося на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж. поруч покійної дружини і доньки.

Вічна йому пам'ять!

ЗЛУЧЕНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ (ЗУАДК) ділиться сумною вісткою з українською громадою, що в суботу, 28 листопада 1998 р. відійшов у вічність на 83-му році життя довголітній заступник предсідника і касир

бл. п.
д-р БОГДАН ГНАТЮК

ПАРАСТАС відбувся в четвер, 3 грудня 1998 р. в похоронному заведенні Насевичів, а Заупокійну Службу Божу відслужено в п'ятницю, 4 грудня в Катедральному Храмі у Філядельфії, а відтак покійного похоронено на українському цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі, Па.

Горем опечаленій дружині Ірині та всій родині висловлюємо щирі співчуття.

ЕКЗЕКУТИВА ЗУАДК-у

З глибоким жалем повідомляємо, що у понеділок, 7 грудня 1998 р. у Джерзі Сити відійшла у вічність моя найдорожча МАМА

бл. п.
МАРІЯ КУЦИЙ

ПАНАХИДА відбулася в середу, 9 грудня 1998 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Piatta в Джерзі Сиwi, Н. Дж.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в четвер, 10 грудня 1998 р. о год. 10-ій ранку в українській католицькій церкві свв. Петра і Павла, а опісля на цвинтар св. Духа в Ґемптонбурґу, Н.Й.

Залишена у смутку:
донька — ІРИНА

У глибокому смутку повідомляємо наше членство, приятелів, знайомих та всю українську громаду, що 2 грудня 1998 р. помер в Лондоні, після довгої недуги наш дорогий і невіджалуваний ПОБРАТИМ та СПІВРОБІТНИК

св. п.
ОЛЕКСАНДЕР БОНДАРІВСЬКИЙ

великий український патріот, чільний член і основник Українського Національно Державного Союзу, провідний діяч середовища Державного Центру Української Народної Республіки в екзилі, член управи Українського Товариства Великої Британії, член управи Фундації Симона Петлюри у Великій Британії і інших організацій.

Складаємо щиросердечні вислови нашого співчуття дружині Ірені Бондарівській і родині в Україні та усій українській громаді у Великій Британії.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНО ДЕРЖАВНОГО СОЮЗУ,
КРАЙОВІ УПРАВИ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНО ДЕРЖАВНОГО СОЮЗУ США і КАНАДИ,
ТОВАРИСТВО НАЩАДКІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ,
УКРАЇНСЬКЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ БЮРО, ІНК. у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, США,
ФУНДАЦІЯ ім. СИМОНА ПЕТЛЮРИ в ТОРОНТО, КАНАДА.

Ділимося сумною вісткою, що 7 грудня 1998 р. Б. на 80-му році життя упокоївся в Бозі наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, БРАТ і ШВАҐЕР

св. п.
д-р мед.
ТАРАС ГАНУШЕВСЬКИЙ

Член похідних груп українського підпілля в часі Другої світової війни, голова Студентського Хору „Бандурист“ у Львові, співзасновник та колишній голова Українського Лікарського Товариства Нової Англії, колишній голова Центрального Комітету Станиславівщини.

ПАРАСТАС: п'ятниця, 11 грудня 1998 р. в Costigan-O'Neill Funeral Home, 220 Cottage St., Pawtucket, Rhode Island, о год. 5:30 веч.
ПОХОРОН: з української католицької церкви св. Михаїла, 394 Blackstone St., Woonsocket, RI, о год. 8:30 ранком.
Відтак тлінні останки будуть перевезені на цвинтар св. Духа, Hamptonburg, NY.
Нехай американська земля буде йому легкою!
Вічна йому пам'ять!

В глибокому смутку:
дружина — ІВАННА
діти — МАРІЙКА ГАЛ з чоловіком ВЕБСТЕРОМ та сином МИКОЛОЮ
— БОГДАН з дружиною ЕВОЮ та дітьми ІНЕС, ЯНКОМ, СТЕФКОМ та РОМКОМ
— ОЛЕНКА ҐАЛАДЗА з чоловіком о. ПЕТРОМ та дітьми ДАНИЇЛОМ, МАРІЧКОЮ та ІВАНКОЮ
— ОРИСЯ КОМАРИНСЬКА з чоловіком БОГДАНОМ
брат — о. мітрат БОГДАН з дружиною АННОЮ та родиною
сестри — МАРУСЯ УГОРЧАК з чоловіком ДОРКОМ та родиною
— ІРИНА РУСНАК з чоловіком МИРОНОМ
— МАРТА МАЛКОШ з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ
— ОКСАНА ПИРІГ з чоловіком НЕСТОРОМ та родиною
швагри — ЛЕСЯ і д-р ІВАСЬ КИЗИК
— ТЕОФІЛЯ та ОЛЬГА ГАНУШЕВСЬКІ
ближча та дальша родина
ГАНУШЕВСЬКИХ, ГОРНИКЕВИЧІВ, СТЕРНЮКІВ, ЛЕВИЦЬКИХ, ЛОДИНСЬКИХ, ПОПОВИЧІВ, КИЗИКІВ, та САЛЕВИЧІВ

Замість квітів на могилу проситься складати пожертви на „Ukrainian Catholic Education Fund“ (Львівська Богословська Академія).

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ УНСоюзу ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ
ділиться сумною вісткою з членством Округи і українською громадою,
що в суботу, 28 листопада 1998 р. відійшов у вічність довголітній
почесний голова Округи

бл. п.

д-р БОГДАН ГНАТЮК

ПАРАСТАС відслужено в четвер, 3 грудня 1998 р., а Заупокійна Служба Божа була відправлена в п'ятницю, 4 грудня в Катедральному Храмі у Філядельфії, а опісля покійного похоронено на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі, Па.

Горем опечаленій дружині Ірині й всій родині
складаємо щирі співчуття.

УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ
ділиться сумною вісткою з членами й українським громадянством,
що 28-го листопада 1998 р., у Філядельфії Па., відійшов у Божу вічність

бл. п.
проф. д-р

інж. БОГДАН ТАРАС ГНАТЮК

дійсний член НТШ, дослідник конструкцій літаків і ракет,
професор айродинаміки і споріднених наук, автор наукових праць,
провідний громадсько-політичний діяч.

Дружині покійного Ірені, дочкам: Володимирі й Ірині та синові Олегові
складаємо глибоке співчуття.

Вічна йому пам'ять!

УПРАВА НТШ

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що в четвер, 10 грудня 1998 р.
відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.

ПАРАСКЕВІЯ ЧЕХОВИЧ
з дому МЕТЕЛЬСЬКА

Залишила у глибокому смутку:
доньок — ДОННУ
— ОКСАНУ ЛОПАТИНСЬКУ з мужем ОЛЕГОМ
сина — ІГОРА з дружиною ХРИСТИНОЮ
внуків — МАРТУ ЗВАРИЧ з мужем ІГОРЕМ
— АНДРІЯ ЛОПАТИНСЬКОГО з дружиною АЛЕКСАНДРОЮ
— ДОННУ СУСЬ з мужем ЯРОСЛАВОМ
правнуків — ВІКТОРІЮ, НІНУ, МАКСИМА ЗВАРИЧІВ
— ІВАНА і АНДРЕЮ СУСІВ
— МАЮ і ГРЕГОРА ЛОПАТИНСЬКИХ
та ближчу і дальшу родину в Україні, Канаді і США.

Замість квітів просимо жертвувати на
Український Музей в Ню Йорку

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 5 грудня 1998 р. відійшла у вічність

бл. п.

СТЕФАНІЯ МАНЬКІВСЬКА
з роду ГОЛОВКА

нар. 19 вересня 1920 р. в Любичі Камеральній, пов. Рава Руська.

Залишила в смутку:
мужа — КАРЛА МАНЬКІВСЬКОГО
синів — СТЕПАНА і ОРЕСТА
сестер — ІВАННУ БЛАГУ
— АНТОНІНУ КОСТЕЦЬКУ в Польщі
двоє внуків — ЛЕСЛІ і ОЛЕКСАНДРА
трьох сестрінок — ВОЛОДИМИРА, БОГДАНА і ІГОРА
ближчу і дальшу родину в Україні, Канаді і Польщі.

Замість квітів просимо складати пожертви на
Фонд Дітям Чорнобиля.

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 3 жовтня 1998 р. відійшов від нас
у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і БРАТ

бл. п.

ПАВЛО ДЯЧЕНКО

нар. 18 липня 1923 р., Харківська обл., Україна

ПАНАХИДА відбулася у вівторок 6 жовтня 1998 р. в заведенні Lakeview Memorial Home, Clifton, NJ.
ПОХОВАНИЙ в середу 7 жовтня на цвинтарі St. Mary, Saddle Brook, NJ.

Залишив у глибокому смутку:
дружину — ЯДВИГУ
сина — ВОЛОДИМИРА ДЯЧЕНКА з дружиною ОЛЕЮ, з внучками ХРИСТЕЮ і НАТАЛКОЮ
дочки — ЛІДУ ЦЕЛЮХ з мужем МИХАЙЛОМ, з внуком МИХАЙЛОМ і внучкою НІНОЮ
— РЕҐІНУ МИКЕЛ з мужем ІВАНОМ з внучками ЮСТИНОЮ і ТАІСОЮ і внуком ОРЕСТОМ
сестру — ЛІДУ

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 28 листопада 1998 р. по довгій недузі
відійшов у вічність на 84-му році життя

сл. п.

ВАСИЛЬ БЕРЕЗЮК

покійний нар. 7 січня 1914 р. в селі Гаї Великі, повіт Тернопіль, де був громадським і кооперативним діячем, а коли закінчувалась Друга світова війна, покинув рідне село і виїхав до Німеччини, де в таборі Інгольштаті працював в магазинах ЗУАДК-у, який вже тоді мав представництва в Европі. До США приїхав 1950 року і замешкав у Філядельфії, де поза щоденною працею, весь вільний час присвятив для ЗУАДК-у на пості відповідального керівника сортування-пакування вживаних речей на висилку потребуючим помочі.

Заупокійну СЛУЖБУ БОЖУ з ПАНАХИДОЮ відслужив о. Орест Михайлюк, парох храму св. Архистратига Михаїла в Дженкінтавні, Па. в п'ятницю, 4 грудня 1998 р., а відтак покійного похоронено на цвинтарі в Чельтенгем, Па.

Покійний залишив у глибокому смутку в Україні:
невістку — ЛЮБУ КОРДУБУ
внучки — ОЛЕНКУ і ОКСАНКУ
в США — приятелів, знайомих, односельчан

Хай буде вічна пам'ять про нього.

ЕКЗЕКУТИВА ЗУАДК-у